

Tartalom

ROBOTZSARU	2
Murphy története folytatódik	
POLITIKAI AUKCIÓS HÁZ	8
Megdöbbszentő KG történet	
LEGENDA A SZINTSZÍVÓRÓL	12
Bárdversenygyertes TF novella	
SZIKRÁZÓ KORONA	16
Újabb rejtélyek Szikra életében	
KÉRDEZZ-FELELEK	19
HKK kérdések és válaszok	
A LÉTSÍKOK TÖRTÉNETE	20
Amiről a flavorok mesélnek...	
HOGYAN CSINÁLJAM?	23
HKK rejtvény	
LÉTSÍKOK	26
Gyakorisági lista	
ÚJ VERSENYEK	28
A közeljövő HKK és Magic versenyei	
HKK NEMZETI BAJNOKSÁG	29
Gyere el te is!	
A VÁMOS	30
KG novella	
VÉGEZTÜNK A ZARG BÁZISSAL!	31
Helyzetjelentések a zarg bázisokról	
SZÖVETSÉGI SZEMLE	32
Hajóleírás, aprók	
KG DILITÓ	34
Bárki nyerhet!	
A BOSSZÚ	35
Triciplita módra	
GHALLA NEWS	36
Ismét eltelt egy hónap a TF-en	
APRÓ-STATISZTIKA	36
Az elmúlt egy év apróhirdetéseiről	
AZ ÉV ARCA	37
Lezárult a II. Ghallai Szépségverseny	
KÖZÖS TUDATI TALLÓZÓ	38
A Szamócák, a Pusztítás Profétái és a Két Kard Testvérisége	
KALANDOZÓK VÁROSA	39
Friss helyzetjelentés az építkezésről	
VÁLOGATÁS	40
A III. Bárdverseny díjnyertes alkotásaiból	
APRÓK	44
A szokásos üzletek, viták, fenyegetések	

Szerkesztői üzenet

Sziaosztok! Gondolom már minden TF-es és KG-s várja a találkozót, a kártyások pedig a Létsíkok megjelenését. Addig is mindenki megtalálhatja az őt érdeklő részt a júniusi Krónikában. Nagy izgalmakat ígér a Robotzsaru c. Shadowrun novella második része. A TF-esek számára a Ghalla News jelent érdekességet, ezúttal kevesebb apróhirdetéssel, és több egyéb írással. Az előző számban a KG-sek kicsit mellőzve érezhették magukat. Nos, ezt igyekeztünk pótolni, így három novellát, és egy a bázisokról szóló játékvezetői írást is találtak a szokásos Szövetségi Szemle mellett, sőt a hátsó, belső borító grafikonjai is a KG-ről készültek. A HKK-sok már minden bizonnyal nagy Létsíkok-lázban élnek. Számukra készült a Létsíkok háttérül szolgáló írás, mely a kiegészítőben megjelenő Zu'lit, Ortevor, Diána és társai történetét meséli el. A teljes Létsíkok gyakorisági lista is megtalálható ebben a számban. Az AK-s lap ezúttal a Fekete sereg.

A borító festménye Bőjthe Csaba munkája, és a Túlélők Földje kártyalap képe.

Többen érdeklődtek Patkányról és a naplójáról, nekik üzenem, hogy sajnós a Setét Patkány naplója rovart megszüntetni, nem várható, hogy folytatódik.

DANI ZOLTÁN

ALANORI KRÓNIKA

II. évfolyam 6. szám – Megjelenik havonta

Főszerkesztő: Dani Zoltán **Szerkesztő:** Tihor Miklós
Tördelészerkesztő: Erdős Árpád **Korrektor:** Borbély György

Grafikák: Fischer Tamás, Hahn Zsófia, Szügyi Gábor, Vida László

Borítófestmény: Bőjthe Csaba

Borító: Prekop László **Szindinamikus:** Mazán Katalin
Felelős kiadó: Mazán Zsolt

Kiadja: Beholder Bt. **Megrendelhető:** 1680 Budapest, Pf. 134

Készítette: Kópia Kft., Kiskunhalas

Felelős vezető: Lichtenberger Tibor

ISSN 1219 770 X

Megrendelhető a Beholder Bt. címén, megvásárolható a szerepjáték-boltokban. Hirdetésfelvétel a Beholder Bt.-ben. A lapban megjelent szöveges és illusztrációs anyagok átvétele, másolása, illetve bármilyen módon történő felhasználása csak a Beholder Bt. engedélyével lehetséges. Fel nem használt kéziratokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

A Shadowrun a Fasa Corp., A Magic: the Gathering a Wizards of the Coast, a Túlélők Földje, a Káosz Galaktika és a Hatalom Kártyái Kártyajáték (HKK) a Beholder Bt. bejegyzett védjegye.

A Beholder Bt. WWW címe: <http://www.bppiac.hu/beholder>

E-mail cím: beholder@mail.datanet.hu

ROBOTZSARU

2. RÉSZ

Alex Murphy csöndesen üldögélt pihenőszobájában. A szobát elvileg hálószobának kellett volna nevezni, de hát Murphy rég túljutott már azon, hogy alváásra legyen szüksége. Aludnia a hús-vér testnek kell, az ő testében pedig csak nagyon korlátozott számban voltak hús-vér alkatrészek. Érdekes, a testének alkotóelemei korábbi életében még testrésznek nevezte, de hát azóta nagyon sok minden történt.

A tegnapi hivatalos „bemutató” óta valósággal meglódlutak a gondolatai. Eszébe idézte a történeteket. Érdekes, az események visszapergetéséhez nem a beépített trideórög-zítőt használta (kibernetikus memóriája egy egész hétre visszamenően képes volt eltárolni minden audio-, video-, szag- és egyéb jelet, amelyek az érzékein át az agyába épített felvevő központba érkeztek), hanem a régi, hogy úgy mondjam megszokott emberi emlékezését. Így nem tudott teljesen pontosan visszaemlékezni a részletekre, de arra nem is volt szükség. Az emberi emlékezet magasabb összefüggésekben tárolja a múltat, és Murphys most ezek az összefüggések, és az ezek kapcsán fakadó gondolatok kötötték le.

Az emberek megrökönyödtek, amikor meglátták, gondolta. Azt hitték, robot, csak azért, mert úgy néz ki. Nem gondolta volna, hogy képzett, művelt tudósokat is ennyire hatalmukban tartják az előítéletek. És hogy meglepődött az egyikük (valami Dr. Thompsonnak hívták), amikor elmagyarázta neki, hogy az azonosítójelét a zakóján viselt kis kártyáról olvasta le, majd kódolt rádióadással kapcsolatba lépett a cég központi adatbankjával, és lehívta onnan a tudással kapcsolatos adatokat. Dr. Thompson tudós, sőt az adatai között az is szerepel, hogy adatjacket használ (mint a tudósok legtöbbször), tehát ismert számára az érzés, amikor az ember agyához számítógépet kapcsolnak. És mégis, úgy nézett akkor Murphysre, mintha valami beszorkányságnak lett volna szemtanúja.

Meglepte az emberek reakciója, hiszen ez volt az első alkalom, hogy „átépítése” óta civilekkel találkozott. A kutatólaborban dolgozókkal jó viszonyban volt, és ők tudták, hogy emberként kell Murphys-t kezelni (minthogy valójában az is volt), de elfelejtette, hogy ők tisztában vannak az ő minden jellemvonásával, a teremben összegyűlt tudósok pedig nem. Ők csak egy talpig fémbe öltözött, két kezű, két lábú alakot láttak, akiről ráadásul azt állította Chambers doki, hogy a fém nem a ruhája, hanem maga a teste.

De nem csak meghökkentek azok az emberek, ezt jól érezte Murphy. Azok az emberek (érzelmi reakciójuk a nap-

nál világosabban az arcukra volt írva) gyűlölték őt attól a pillanattól kezdve, hogy meglátták. És ez az, ami zavarta.

– Ezek az emberek, gyűlölnék engem, Dr. Chambers. Miért? Nem is ismernek, és én sem ismerem őket. Miért? – tette fel a kérdést a mellette csöndben pipázgató Chambers dokinak.

– Ezt meg kell szoknod, Alex – felelte Dr. Bart Chambers. – Az emberek lelkének minden zugát mélyen áthatja az összetartozási vágy, a csordaösztön. Az emberiség ennek köszönheti a fennmaradását. Az ember egymagában gyenge, de csapatban mindennel fel tudja venni a harcot. És a csordaösztön azt diktálja, hogy aki kilóg a csordából, az idegen, az potenciális veszélyforrás. És ők úgy érzik, te nem vagy közéjük való.

– Nem hittem volna, hogy tanult, művelt embereknek is vannak előítéleteik.

– A műveltség csak máz a belül feszülő ösztönáradat fölött. Jó arra, hogy bizonyos körülmények között elfojtson bizonyos reakciókat, amelyek mondjuk egy állatban akadály nélkül a felszínre törnének. De ha rendhagyó körülmények közé kerül valaki (és egy robotemberrel való találkozás nyilvánvalóan ilyen körülménynek számít), mindig az ösztönök győznek. Te is ilyen vagy, Alex, de téged egészen másfajta ösztönök motiválnak. Te nem vagy gyenge és törékeny, így benned nem olyan erős a csorda-szellem. Rólad inkább azt mondanák az emberek, hogy nagyképű, túlzottan beképzelt vagy.

– Én?

– Te bizony. Csak még nem kerültk olyan helyzetbe, hogy ez kiderüljön. Miért, szerinted a hozzánk hasonló emberek nem neveltségesek egy kicsit?

– Én sosem mondtam ilyesmit...

– Persze, persze. De gondolkozz csak el alaposan! Nem gondoltál még ilyesmit? Rólam, az asszisztenseimről, a biztonsági őrokról, akárkíról itt a laborban? A lelked legmélyén?

Murphy egy darabig nem válaszolt. Tudta, mire akar kilyukadni a doki. Igen, gondolt már ilyesmire. Még a dokival kapcsolatban is, pedig őt a második apjának tekintette, és szerette, ahogyan egy férfi az apját szeretheti. Hiszen jóra való ember a doki, csak hát... olyan... ügyetlen. Gyámoltalan és tehetetlen, mint a normális emberek többsége. Amolyan „puhácska”. Ezt a szót Murphy saját maga találta ki a normális emberek leírására, és tudta róla, hogy sértő lehet, ezért soha, senkinek nem mondta el. De nagyon találónak érezte.

– De igen – szólalt meg végül. – De nem gondoltam ezzel semmi rosszra, csak...

– Csak?

– Hát ez az igazság. Ti olyan ügyetlenkéek vagytok. Sokat nyüzsgöttök feleslegesen, rengeteg ésszerűtlen dolgot művelték, és még büszkéek is vagytok rá. Ezen kívül nagyon csekély az állóképességetek.

– Érdekes meglátás. Azt kell mondjam, valami ilyesmire számítottam tőled, de hát még sosem említetted. Figyelj csak, Alex, te minek tartod saját magadat? Ki vagy te?

Murphy eltöprengett egy pillanatra.

– Ember, mi más? Illetve... – Tudta, hogy most kényes témához érkezett. Mégis ki kellett mondania. – Leginkább egy kísérleti embernek tartom magam.

Bart Chambers szélesen elmosolyodott. Megveregette Murphy vállát.

– Jól látod, szerintem is ember vagy. A legteljesebb mértékig ember, méltó örököse mindannak, amit az emberi kultúra megteremtett. De ezzel egyidőben sokkal több vagy, mint ember. Te vagy az emberi faj fejlődésének következő lépcsője, Alex. És ezt ne feledd el egy pillanatra sem.

Murphyhez éppen a folyosón haladtában jutott el a sürgős rádióhívás. A belső biztonsági frekvencián érkezett a jel. A kód azonnali riadóra utalt. Behatolás történt a kutatólepre!

Murphy a kódolt adatátviteli frekvencián azonnal kapcsolatba lépett a központi biztonsági számítógéppel. Megapulzszámra dőlt az adat a telepen mindenfelé elhelyezett biztonsági érzékelőktől, a központi őrségtől és a felügyelő számítógépes rendszerből. A mellkasába épített kísérleti Ares WarCraft™ taktikai döntéshozó, optikai áramkör (mely az agytól és az agyhoz kapcsolt egyéb elektronikáktól függetlenül önálló döntéshozásra is képes volt, ezért nem volt szükség arra, hogy a rövid válaszadási időt szem előtt tartandó, közvetlenül a fejbe építsék be) munkába lendült, és a fény sebességével meghozta döntését, melyet azonnal továbbított a test motorikus központjaiba. Murphy tús-vér agya fel sem foghatta, mi történik, máris

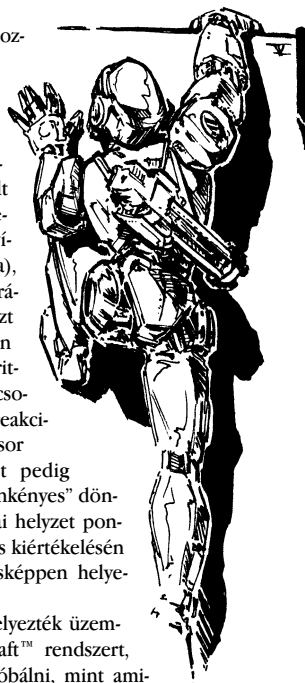
érezte, hogy a teste mozgásba lendül.

Kezdetben bizarr dolog volt azt éreznie, hogy a teste tudatos irányítás nélkül is képes koordinált mozgásra (mintha idegenek rádióátviteléssel vezérelték volna), de a tapasztalat végül rávezette, hogy egyrészt az agya elég gyorsan „fel tudja venni a ritmust”, és be tud kapcsolódni a teste hirtelen reakcióját kiváltó esemény sor követésébe, másrészt pedig rájött, hogy a teste „önkéntes” döntései mindig a taktikai helyzet pontos és abszolút logikus kiértékelésén alapulnak, következésképpen helyesek.

Amikor először helyezték üzembe testében a WarCraft™ rendszert, olyan érzés volt kipróbálni, mint amikor még nagyon régen az első huzalozott reflexeit próbálta ki. Akkoriban sokszor „utasnak” érezte magát a saját testében, de végül megtanult vele együtt élni, sőt, megtanulta, hogyan használhatja ki maximálisan a benne rejlő lehetőségeket. És ugyanúgy, mint akkoriban, most is csak csodálni tudta az emberi agy fantasztikus alkalmazkodóképességét.

A huzalozott reflex félelmetes előnyt biztosít a harcban, de mint a nevében is benne van, „csak” reflex, következésképpen csak arra képes, hogy bizonyos, előre megtanult eseményekre reagáljon. A WarCraft™ rendszer nagyon hasonlóan működött, de volt egyetlen különbség, amely több nagyságrenddel a huzalozott reflex fölébe helyezte: a WarCraft™ képes volt azonnali reflexet nem kiváltó, teljesen „passzív” adatok alapján is közvetlen cselekvést eredményező elektronikus parancsok előállítására. A rendszer inputjaiba csak minden beletartozott: nem csak a Murphy testéből beérkező jelek (látás, szaglás, hallás, tapintás, végtagok elhelyezkedése stb.), de a taktikai kommunikációs csatornán beérkező absztrakt információk is, olyanok, mint térképadatok, meteorológiai adatok, más külső érzékelők jelei, Matrixból érkező adatok stb. A WarCraft™ rendszer a tökéletes elektronikus katona tökéletes, gyors döntéshozó központja volt.

Murphy tehát azt érezte, hogy teste a folyosó túlsó fala felé lendül, majd amikor odaér, kinyúl a karja, és a tenyerébe épített mágneses-vákuumos tapadókorongokat a sima fémfelületre fekteti. Hasonló tapadókorongokat képeztek ki a lába orrán is, így Murphy már féluton fölfelé

járt a falon, amikor agya végül utolérte az eseményeket, és rádöbbsent, hogy a rendelkezésre álló taktikai információ alapján a leggyorsabban úgy avatkozhat be a harcba, ha kijut az épület lapos tetéjére.

Felnézett, és a mennyezeten megpillantotta a négyzet alakú csapóajtót. Egy erőteljes lökessel kinyitotta, és kiugrott a lyukon. Odaszaladt a tető pereméhez, és lenézett az udvarra. Egy pillanatra megfordult a fejében, hogy vajon honnan tudta ilyen bizonyossággal, hogy a négyzet alaprajzú tetőnek melyik széléhez kell rohannia, de aztán eszébe jutott, hogy ha a szerves, emberi agy (mely természetesen továbbra is megmaradt fő döntéshozó központnak, hiszen csak a sebessége volt alacsony, a természet adta intelligenciát semmilyen elektronika nem pótolhatta) egyszer már felvette a ritmust, és utolérte az eseményeket, akkor a WarCraft™ rendszer a háttérbe vonult, és „csak” információkkal látta el az agyat – Murphy tehát elektronikus parancsra mászott fel a falon, de idefent már a saját agyának parancsára rohant oda a tető széléhez.

Odalent fekete ruhába öltözött fegyveresek iszkoltak hangtalanul, sorban egymás után. Együkük vállán nagydarab, ormólan fegyver imbolygott – egy Panther rohamágyú. Murphyben feltámadt a harag – ezek a fickók az ő otthonát akarják megtámadni! –, de elnyomta érzelmeit, mert tudta, azok csak korlátoznak cselekvési szabadságát és gyorsaságát. A derekához nyúlt, leemelt egy kézigránátot, kibiztosította és elhajította.

Hatalmas robbanás jelezte a találatot. A rohamágyút cipelő férfi vért fröcskölte elreült a földön, fegyvere elrepült, és nekiütközött a falnak. Társai azonnal kapcsolak, és futásnak eredtek látszólag taláalomra választott irányokba, miközben egyikük felkapta a gazdátlaná vált rohamágyút. Gránáttal itt már semmire sem lehetett menni, így Murphy kézbe vette géppisztolyát, és levetette magát az épület pereméről. Hátán a megfelelő pillanatban bekapcsolt a beépített, aprócska rakétahajtómű, mely hosszabb repülésre ugyan nem rendelkezett elegendő üzemanyaggal, de arra remekül alkalmas volt, hogy fékezzen egy zuhanást, vagy segítse viselőjét nagyobb magasságokba felugrani.

Mire Murphy földet ért, már mindenki eltűnt a környékről. Behúzódott az épület árnyékába, és ismét kapcsolatba lépett a kutatótelep biztonsági rendszerének taktikai adatelosztó központjával. Az agyába áramló adathalmazból kiválasztotta a mozgásérzékelők által küldött jeleket, és

máris nyomon tudta követni a szétszpriccelő fegyveresek menekülési útvonalt. Közben enyhe szánalmat érzett az ostoba, puhácska emberek iránt, akik azt hitték, képesek túljárni az Ares Macrotechnology által valaha is kifejlesztett legtüköletesebb biztonsági rendszer „eszén”.

Látta (érezte), hogy a fegyveresek bemenekültek egy kisebb raktárépületbe – nyilván előzetesen ezt beszélték meg tartalék találkahelynek. Szeme előtt felvillant az épület tervrajza. Kis poloskák, gondolta, innen most nem szökhettek ki. Néhány ugrással a bejáráthoz szökött. Első gondolata az volt, hogy infravörös érzékelővel és mozgásdetektorral kívülről végigpásztázza az épületet, majd a hátába szerelt apró rakétahajtómű segítségével beront az egyik felső szellőzőablakon, hogy meglepje őket, de aztán

letett az ötletről. Az agyának egy elrejtett zugába épített taktikai számítógép feldolgozta az akció során Murphy által rögzített képet és hangot, és kikövetkeztette, hogy a fegyvereseknél lévő nehéz rohamágyú – az egyetlen fegyver, ami Murphy fémtestére komolyabb veszélyt jelenthetne – 97,5%-os valószínűséggel megrongálódott a harc során.

Az információ nem vizuálisan jelent meg a látómezéjébe vetítve, ahogy a trideókban ábrázolni szokták, ha a robotember szemén keresztül ábrázolják az eseményeket, hanem... Murphy igazából nem is tudta, hogyan jutott a tudomására az adat, csak *érezte*, hogy ott van, elég volt a rohamágyúra gondolni, és már *tudta* ezt a számot. A gondolat a másodperc

tötrészig jó érzéssel töltötte el: a puhácska emberek agya fel sem foghatja, mennyire komplex módon képes egy „robotember” felfogni és kiértékelni a mindenkori taktikai szituációt. Ezek a fegyveresek odabent fizetni fognak bátorságukért, amiért szembeszálltak vele.

Hátáról lemellte a nehéz, háromcsövű géppuskát. Lecsatolta bal alkarját és letette a földre. Furcsa érzés volt így, alkar nélkül. Nem fájt, tulajdonképpen kellemetlen sem volt, de mégis... valahogyan bizonytalanak érezte a karját, mintha légüres térben lebegne. A fegyvert aztán egyetlen határozott csavarintással a bal könyökéhez rögzítette, és az üres érzés szempillantásra elmúlt. Murphynek újra volt alkarja, az újra őhozzá tartozott, és az új végtaggal együtt új információk is megjelentek a tudatában. Szinte a felcsatolással egyidőben tudta, hogy az alkar-géppuskába robbanó lőszeret táraztak, és hogy a fegyver forgácsöveinek 0,23 másodperc kell, hogy elérjék üzemi for-

gási sebességüket. Az adatok megint csak nem számszerűen, hanem a készség szintjén szivárogtak be agya döntéshozó központjaiba. Lenézett a mozdulatlan fegyverre, és gondolata egyetlen parancsával bekapcsolta a forgatómotort. A motor alig hallható elektromos sívítással életre kelt, és a három cső szédítő sebességgel forogni kezdett. Az érzés kísértetiesen hasonlított arra, mint amit az ember az alkarjában érez, amikor ökolbe szorítja a kezét. A fegyver készen állt a harcra.

Murphy kinyúlt, hogy félrehúzza a reteszt, de hirtelen támadt ötlettől vezérelve hátralépett inkább egyet, és egyetlen hatalmas erejű rúgással bedöntötte a nehéz, fém tolóajtót. A földre csapódó ajtó port vert fel, és a por az épületben uralkodó sötétséggel együtt mindent elrejtett, ami odabent volt. Murphy kibernetikus szeme azonnal automatikusan átváltott fényerősítő üzemmódba (valahogyan úgy, ahogy az ember pupillája összeszűkül, ha rávilágítanak), és a súlyos szízeket érő optika nappallá változtatta a benti éjszakát.

Nemcsak a fényerősítő optika volt abszolút first class, a legjobb, amit az Ares kutatói ki tudtak fejleszteni, de a közvetlenül rácsatlakozó számítógépes optikájjel-előfeldolgozó egység is. Az aprócska szilikonlapka olyan csúcstechnikát jelentett, amit még az Ares elit egységeinél sem próbáltak ki éles körülmények között – szinte még érződött rajta a kutatólaboratórium steril levegőjének illata. A kis áramkör közvetlenül a kiberszemből érkező vizuális jeleket fogadta – azokat, amelyek normális esetben az emberi látóidegre futnának át –, és a tudomány által eddig ismert legökéletesebb jelfeldolgozó algoritmusok segítségével megsűrítte és megtisztította. Az eredmény minden képzeletet felülmúlt: Murphy olyan tisztán és élesen látott, hogy hozzá képest egy vadászó sas csak portárnak mehetett volna el a vakok intézetébe. Az elektronika igazi erजे akkor mutatkozott meg, amikor a látási viszonyok nem csak a kis fényerő miatt voltak rosszak. A lecsapódó ajtó által felvert por szemcséi ide-oda keringtek a levegőben, és minden egyes porszemcse kitakart a képből egy egészen aprócska kis pontot. A Murphy fejébe épített jelfeldolgozó elektronika képes volt arra, hogy egy porszemcse képét „kivágya” a nagy képből, és a porszemcse mellől beérkező képelemek alapján meghatározza, milyen színű és intenzitású fénysugárnak kellene beérkeznie a szembe a porszemcse helyén akkor, ha az illető porszemcse nem volna sehol. A kis chip ezt az interpolációt minden egyes porszemcsére elvégezte, és eredményképpen olyan képet generált, ami úgy ábrázolta a porfelhő mögötti világot, mintha azt tiszta levegőn keresztül néznék.

Persze igazán sűrű füsttel, valamint gyorsan mozgó, apró elemekből álló objektumok képeivel ez a rendszer sem tudott megbirkózni, de jelen esetben erre nem is volt szükség. A benti fegyverek ugyanis nem mozdultak, hanem lövésre kész fegyverrel mind az ajtó felé meredtek. Murphy olyan élesen látta őket, mintha tiszta, napos idő lett volna, és közben azt is tudta, hogy a bentiek semmit sem látnak a sötétben és porban.

– Adják meg magukat! Kis kaliberű fegyvereik nem ártnak a páncélatomnak, az épület hátsó sarkában lévő konténer tetején térdelő harcos rohamágyúja pedig megsérült, és nem üzemképes. Utoljára figyelmeztetem Önöket! Ha felemelt kézzel nem jönnek ki most azonnal, magatartásukat kénytelen leszek ellenségesnek nyilvánítani, és annak megfelelően eljárni!

Csőnd fogadta a szavait. Jól látta, hogy néhány fegyveres szem elkerelkedik a meglepetéstől, a többiek arckifejezése azonban nem változott, továbbra is mogorván markolták fegyvereiket. Aztán az egyikük bólintott, és abban a pillanatban mindnyájan tüzet nyitottak.

A portól nem láthatták Murphys. De nem is akarták. Őt automata fegyver sorozattüze zúdult kifelé az ajtó minden négyzetcentiméterén. Akárhol is állt valaki az ajtóban, nem úszhatta meg ép bőrrel.

Murphy enyhe értetlenséggel szemlélte a páncélján itt is ott is felcsapó, golyóeltette szikrákat. Az előbb igazat beszélt, és ami a legfőbb, abban is biztos volt, hogy ezt a bentiek is tudták. Most mégis tüzelnek. Pedig ő igazán meg akarta kímélni az életüket. Hiszen már abban a pillanatban végezhetett volna velük, amikor ledőlt az ajtó. Elektronikus szeme szinte azonnal képet szolgáltatott, géppuskája három csőve üzemi sebességgel forgott, a tüzeléshez csak egyetlen gondolati parancs hiányzott. Ehelyett ő elárulta a pozícióját azzal, hogy megszólalt. A puhácska emberek néha egészen ostobák tudnak lenni.

A golyózápor néhány másodperc múlva véget ért, ahogy a táruk kiürültek. Murphy elindult. A bal kezében forgó géppuskát leengedte, csak a jobb kezében tartott géppisztolyt szegezte előre. Belépett az ajtón, áthaladt a porfelhőn, hogy a bentiek is jól lássák. Ismét megszólalt.

– Ettől a perctől kezdve aki ellenállással próbálkozik, azt azonnal eliminálom. Jöjjenek elő felemelt kézzel!

Halk csettenés hallatszott, majd egy fojtott káromkodás. A rohamágyús férfi megpróbálta elsütni a fegyverét...

Murphy egy pillanatra sem habozott. Különösebb érzelmek nélkül regisztrálta a tényt, hogy az egyik fegyveres ellenállással próbálkozott meg. Harc közben nem volt helye érzelmeknek, a fejébe épített millió taktikai áramkör mindegyike a legszigorúbb vaslogikát alapul véve működött, és Murphy tudta, hogy csak akkor képes zökkenőmentesen együttműködni velük, ha ő maga is hasonlóképpen gondolkodik. A logikus gondolkodás sosem okozott neki nehézséget, és hamar megtanulta, hogyan kell az érzelmeit kikapcsolni. És ez nem azt jelentette, hogy érzelmentes robotná vált volna, hiszen az érzelmei megvoltak, sőt, normális körülmények között rendszeresen foglalkozott is velük, de most... most, hogy a másodperc törtrésze alatt kellett döntenie, érzelmeknek egyszerűen nem volt helyük. Ez is egy nagy hiányosságuk a puhácska embereknek. Murphy büszke volt rá, hogy ő már egy tökéletesebb emberi fajhoz tartozhat, még ha egyelőre egyedül is képviseli fajtáját.

Az impulzus a fény sebességével futott végig az agyától a jobb kezében tartott géppisztolyig, és a hangtompító fegyver halk puffanással kiköpött magából egy lövedéket. Tökéletes homlokóval. A férfinak nem volt ideje, hogy fájdalmat érezzen. Rongybábuként csuklott össze, kezéből hangos csattanással esett ki az üzemképtelen rohamágyú.

– Változott a felállás. Mostantól, ha BÁRKI ellenállással próbálkozik, MINDENKIT eliminálok. Ha azonban felmentel kézzel előjönnek, nem esik bántódásuk – mondta Murphy szenttelen hangon, és a nagyobb hatás kedvéért körbepasztaztázott a fegyvereseken a géppisztoly csövével. A fegyver határozott, gazdaságos íven, szinte elegánsan fordult körbe, balról jobbra, és irányezéka a másodperc törtrészig mindenki homlokán megpihent egy kicsit. Csak, hogy az illető érezze, nincs esélye.

Murphy ugyan semmilyen rokonszenvet nem érzett ezek iránt a puhácska emberek iránt, akik megtámadták az otthonát, mégis úgy vélte, és úgy is képezték ki, hogy ha módjában áll, lehetőséget kell biztosítani az ellenfélnek a megadásra.

Úgy tűnt, hatásos volt a demonstráció. Murphy pengeéles érzelmei azonnal regisztrálták, hogy a fegyvereseknél leesett a tantusz, és egyik a másik után ellazította szorítását a fegyverén. Am amikor Murphy géppisztolya befejezte az ívet, és megállapodott egy kicsit a jobb szélső fegyveres homlokán, a bal szélső férfi úgy érezhette, eljött az ő ideje.

Erősen felkiberezett férfi volt, az a fajta utcai szamuráj, aki nem gondolja meg kétszer, hogy lőjön, és akit jobb elkerülni, mert elektronikus reflexei és erős gépkarja (történetesen szintén Ares gyártmány, még hozzá viszonylag új modell) képesek akárkivel végezni, a szempillantás törtrésze alatt. Ez a fickó nyilván még sosem találkozott olyan ellenféllel, aki lényegesen gyorsabb ná-

la, és ez a túlzott elbizakodottság már messziről meglátott rajta. Úgy gondolta, most, hogy Murphy figyelme a terem másik sarkába irányul, eljött az idő, hogy kijátssza utolsó ütökártyáját.

A férfi felturbózott robotkarja emberfeletti gyorsasággal az övén lógó egyik gránáthoz kapott, megmarkolta a tojás alakú szerkezetet és már hajtotta is, lendítés közben kibiztosította. Kisméretű gránát volt, de kísérleti példány, olyan, amelyik hatalmas rombolóerőt fejt ki egy viszonylag kis körzetben, de annál távolabb szinte teljesen ártalmatlan, mert nem lövell ki repeszeket.

Murphy széles szögben látó optikája egy pillanatra sem tévesztette szem elől a bal sarkban kuporgó férfit, sőt az agya mellett észrevétlenül dolgozó taktikai elemző elektronika már rögtön az első pillanattól kezdve a prioritású célpontként sorolta be a kiberszamurájt. Az Ares WarCraft™ áramkör azonnal működésbe lépett, és mielőtt még Murphy tudatos agyához eljutott volna az inger, géppisztolyt tartó karja máris visszalandult bal felé.

A szamuráj becsületére legyen mondvá, ez alatt a rövid idő alatt is képes volt elhajítani a gránátját. Normális ellenféllel szemben kényelmesen győzött volna, és felirhatott volna egy újabb nevet áldozatai listájára. Nem számolt azonban az Ares Macrotechnolgy nujenmilliárdos kutatóprogramjának legújabb fejlesztési eredményével. Nem számolhatott Alex Murphyyel.

Érdekes módon Murphy tudatos agyába egy rövidke pillanatra bevillant, hogy az elhajított gránát oldalán a „Made by Ares” felirat látható domborított betűkkel, aztán fegyvere ismét köhintett egyet, és a gránát telitalálatot kapva felrobbant, alig két-három méterre elhajítójától. A szamurájt hanyatt lökte a robbanás, fémmel megspékelt teste nehéz dörréssel csapódott neki a raktár falának. Szája sarkából vér bugygant elő. Nem kapott halálos sebet, de látszott, hogy jó néhány másodpercig nem lesz harcra képes állapotban.

A fegyveresek a robbanás felé fordultak. Néhányan már a magasban tartották a kezüket, készen arra, hogy engedelmesen előbújjanak rejték helyükről.

Most mindnyájan megtorpantak. Előbb a szamurájra néztek, majd Murphyre, a keze helyén sötétlő, szólanul pörgő géppuskacsövekre. Agyuk dermesztő bizonyossággal felfogta, hogy ebből a helyzetből nincsen kiút, elérkezett a vég. És a súlyos bizonyosság megbénította minden izmukat. Csak bámulni tudtak kimeredt szemmel.

Murphy is azonnal látta, hogy a fegyveresek megértették a sorsukat. Első pillanatban megkönnyebbülés suhant át rajta, mert látta, végéhez érkezett az akció, és az otthona megmenekült. Aztán észbe jutott valami más is... Ezek a kemény gyerekek biztosan látták a Terminátor című trideófilm mindegyik epizódját. Elmosolyodott. Volt valamelyikben egy jelenet, amikor... Igen. Miért is ne?

Lassan felemelte a nehéz fegyvert.

– Hasta la vista... baby – mondta, és tüzet nyitott.

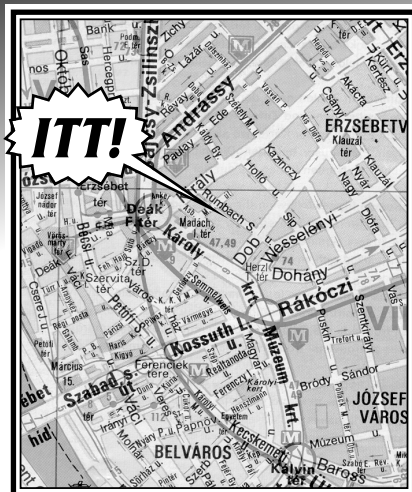
Folyt. köv.

SERFLEK SZABOLCS

Megnyílt a harmadik **MAGIC SHOP** a

HOLLÓTANYÁBAN

- ◆ 150 M²-ES TEREM
- ◆ ALACSONY ÁRAK, MÉRSÉKELT BELÉPŐ.
- ◆ WARHAMMER 40.000 TEREPA SZTAL.
- ◆ KÁRTYÁK SZÉLES VÁLASZTEKBAN,
- ◆ LAPONKÉNT IS.
- ◆ NYITVATARTÁS MINDEN NAP, HÉTVEGÉN
- ◆ NON STOP.
- ◆ A SZEREJÁTÉKOSOKNAK KÜLÖN TEREM
- ◆ ÁLL RENDELKEZÉSRE.
- ◆ SZABÁLYKÖNYVEK ÉS KIEGÉSZÍTŐK NAGY
- ◆ VÁLASZTEKBAN.
- ◆ VERSENYEK SZERVEZÉSE KEDVEZŐ
- ◆ FELTÉTELEKKEL.

Nyitva minden nap 10–22 óráig – Budapest, VII. ker. Rumbach Sebestyén u. 8.

== Magic Shop az interneten! ==

Kártyafanatikusok figyelem!

Internet hozzáférés a Magic Shopban. Bármilyen kártyainformációra van szükséged, itt megtalálod. Kártyalístelek, árlisták, legfrissebb információk stb., minden, ami a kártyával kapcsolatos, itt megszerezheted és ki is nyomtathatod.

1 perc internet: 15 Ft
1 nyomtatott oldal (tintasugaras nyomtató): 15 Ft

Túlélők Földje és Káosz Galaktika játékosok figyelem!

Non stop UL-táplálás a Magic Shopban. A fordulótad még aznap visszakapod, akár nyomtatott formátumban is. Az UL-edet a NET-en küldjük el a Beholder Bt.-nek, és ugyanígy kapjuk vissza a már kész fordulót. A „gyorstápláláshoz” az UL-edet (ellenőrzőszám!) kívül még a személyidet vagy a diákigazolványodat is hozd magaddal. A szolgáltatás természetesen nem ingyenes, áraink a következők:

UL-táplálás (kb. 16 órakerül feldolgozásra): 30 Ft/UL

Fordulónyomtatás (tintasugaras nyomtató): 15 Ft/oldal
Lehetőség van még tárgylístelek, térképrészletek, labirintusok és bármilyen más TF-fel kapcsolatos információ megtekintésére és nyomtatására is. További információk a Magic Shopban.

POLITIKAI AUKCIÓSHÁZ

ZHARTSH X/43-4 akta.

Vérörvény igazgató:

Idealista cápa volt. Fajára nem túl jellemző elszántság- gal küzdött azért, hogy összehozza a hidegháború nagyobb politikai Házait, és az egymásra acsakodó fajok képviselőit. Származása, Uszonya, iskolái nem ismertek. Előzőleg a SWATH Military alkalmazta. Nincs megbízható információ arról, hogy miként kerülhetett a Cégbe, azt pedig véggépp sűrű homály fedi, miért szavazott neki az elnök ekkora bizalmat. Többen is versengtek a külkereskedelmi osztály igazgatói címére, ezért általános felháborodást váltott ki, mikor az elnök őt nevezte ki erre a posztra. Gyors karrierje miatt a Cégben belül sok ellensége volt. Politikai, és üzleti érzeke mellett jelentős katonai múlttal is rendelkezett, így az elnök kisebb akciók elvégzésével is megbízta. A 46934-es fedőnevű akciót követően nyomtalanul eltűnt, klónmintáját 350 évre zárolták.

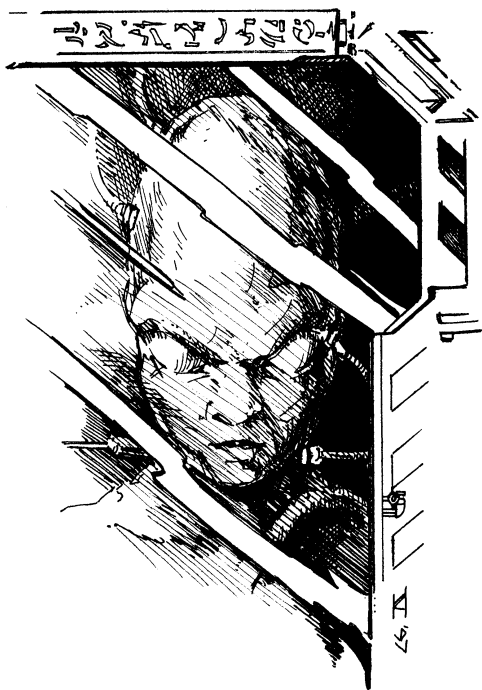
Axxbra Wax, és Ghu'errs Inb:

Speciális „gwanta” metódussal képzett kémek. Kiskoruktól kezdve az ikerbevetésekre kondicionálták őket. A 46934-es akciót követően Ghu'errst áthelyezték a Cég kikapzó részlegéhez, a mai napig cégkadétoakat oktat. Axxhra manapság bátyja hajóján szolgál, valahol a külső szektorok valamelyikében.

A 46934-es akció:

Az elnök megbízásából zajlott le. A feladat részét képezte meggyőződni egy, a Céggel üzleti kapcsolatban álló klóngyártó vállalkozás diszkréciójáról, amit a fent említett ügynökök által előidézett kritikus helyzettel teszteltek. A siker érdekében az ügynököket nem tájékoztatták az akció céljáról. A 46934 teljes sikerrel zárult. A klóngyártók igazolták a Cég bizalmát, miután könnyedén oldották meg a felmerült válsághelyzetet, nem hagyva maguk után semmilyen használható nyomot. Ez teljes biztonságot jelenthet a Cég számára a klóngyártókkal tervezett együttműködés szempontjából.

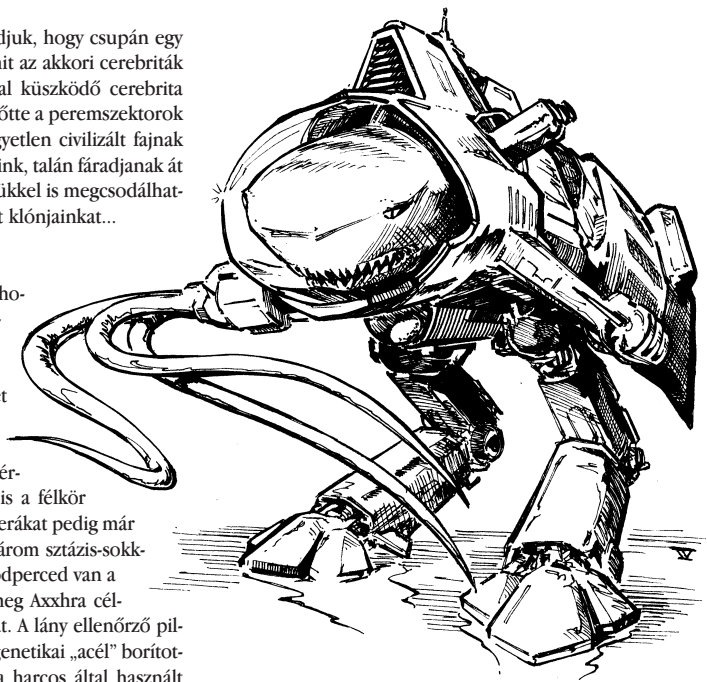
...Nos, uraim és hölgyeim – nézett körbe jelentőségteljesen Kríi-sig-tig, az aukciós rendezvény vezetője –, magukon múlik a választás. A mi cégünk évezredes hagyományokkal rendelkezik, az önöké jó ha pár száz évvel. Mi mindent tudunk a politikus-gépezetről, hiszen mi vagyunk a hatalom nyersanyaggyártói, a nevesebb politikusok zöme szinte kivétel nélkül klón, akiket mi prezentáltunk a politika piacára. Önök a Birodalom legnagyobb konzorciumainak és klánjainak befolyásos vezetői, s így mindenkinél jobban kell ismerniük a siker kulcsát: a politika és a hatalom célja saját maga, vagyis a politika és a hatalom. Természetesen nem ideológiai közhelyek megvitatására hívtam önöket, mégis szeretnék rávilágítani arra, hogy kissé borsosnak tűnő áraink ellenére fantasztikus lehetőségeket kínálunk az önök számára. Bemutatkozónak talán hivatkozhatnék a triciplita politikusok által rendelt egyedre, a tündöklő Galaktikus Szövetség dekadentorára. Igazi kincsesbánya ez a típus. Mert ugvebár, valójában a MILITARY 4-es modell, vagyis Harrk Trax úrcápa admirális által kirobbantott kis háborúcska segített a javarészt triciplita érdekeltségi körbe tartozó rendelkező Pocket fegyvergyártó konzorciumnak szektorokat kézben tartó mammutcéggé növekedni. Persze akár említhetném Abraham Gobavszkijt, az emberi faj galaktikus úttörőjét, aki a csillagokba, és a Birodalomba röpi-

tette kezdetleges fajtát, mi persze tudjuk, hogy csupán egy B4-es politikus egyedről van szó, amit az akkori cerebriták kértek, mert a tudományi válsággal küszködő cerebrita óriáströszt, a Masholucumi Trade kinőtte a peremszektorok piacát, és a dömpingáruikat már egyetlen civilizált fajnak sem tudták eladni... Kedves vendégeink, talán fáradszanak át a bemutatóterembe, ahol saját szemükkel is megcsodálhatják az egyedülálló módon felkészített klónjainkat...

Százhatvankilenc másodperc. Félhomály. Axxhra, a testét takaró paneltömb mögött úgy festett, mint valami árnyék-kariatida. Néma szoborként simult vertikálisra zárodott élőszövet járókája vezérsíkjához, és a helyiségben tartózkodó alakokat figyelte. A szemközt álló technikusok nem érzékelték, hogy van még valaki más is a félkör alakú kis teremben, a biztonsági kamerákat pedig már nem figyelte senki. Az órszobában három százis-sokkba merevedett ör hevert. „Húsz másodperced van a karbantartó zsilip nyitásáig” jelent meg Axxhra célzószemüvegében egy neonzöld felirat. A lány ellenőrző pilantást vetett különleges kiképzésű, genetikai „acél” borított kiber-járókéjára. A legtöbb úrcápa harcos által használt ozmiumpáncélzatú fémszerkezet már rég a vesztét okozta volna, az első ellenőrző ponton sem jutott volna túl észrevétel nélkül, ám a nesztelen, „élő” végtagok kecses párdumozgást engedélyeztek viselőjének. Ezenkívül ott volt a három ostorszerű csáp is. Mindhárom archeodron cucc, elasztikus poliizoprénnel karkok, a végükön százis-sokkolóval. Ha a birodalmiak látnák, biztos megvesznének a röhögéstől... Valamikor a cápaháborúk idején használtak ehhez hasonló őskori berendezéseket. Persze máshol nem szórakozna ilyen csebecsékkel, de most nem engedheti meg, hogy a bentiek közül bárkinek is a legkisebb baja essen. A rafinált behatolásgátló felszerelések mellett a fejlesztőbázist az alkalmazottak testébe épített *vérmónitorokkal* is ellátták. A cápa tudta, hogy a kardióimpulzusokat, a véroxigénszintet, és a mesterséges sejterődöket követő biztonsági rendszer a legapróbb rendellenesség esetén is azonnal riasztana. A két technikus végzett a karbantartó robot üzembe helyezésével, de szerszámaikat már nem maradt idejük összepakolni. A csápok végén lévő gömbök először paralizáltak, majd globális, de csak időleges agybénulást váltottak ki. Mindkét áldozat öntudatlanul feküdt a padlón. Egyetlen szó sem hagyta el a szájukat, egyetlen sebhely sem éktelenítette a testüket, a szívük normális ritmusban vert, s az adrenalin szintjük sem növekedett meg. Néhány óra is eltelhet, mire magukhoz térnek. A párdüctest magához húzta csápjait...

...A mi modelljeink attól jók, hogy önfejlesztőek, de ellenőrizhetőek, vállalják a felelőséget mindenért, s

gombnyomásra likvidálhatóak. Igazi sztárok, akiket milliók gyűlölnék és imádnak egyszerre. Ami igazán fontos, hogy az önök kezében marad a szervezés, nincs malőr, nincs nem várt fordulat. Önöké a hatalom, a pénz, és az irányítás, a modelleké a népszerűség és a felelősség. Én, tisztelt vendégeink, a biztos politizálást adom az önök kezébe! Ezek után, az a pár kvadrillió IG&, melyet termékeinkért kérünk, már nem is olyan nyomasztó összeg. Manapság, kedves egybegyűlteik, egy karszektorban bolyongó nevenincs karnoplanktus kapitány is IG&-milliókkal mászkálhat, ennek ismeretében nem hinném, hogy önök közül bárkit is megrázna egy ilyen összeg...

...2...1...0! A félkör oldalába metszett oktaéder csapóajtó egy pillanatra kinyílt. Axxhra megiramodott. „Idő, idő... Harminckét másodperc késésben vagyunk.”. A szűk folyosó csak nehezen engedett a futó lánynak, több kiálló konzol is felsebezte a szintetikus bőrrel fedett testet. Jól hallotta, hogy a párhuzamos járatban társa, az *ikerguanta* együtt fut vele. „Túl hangos” gondolta. „Igyekezze!” jelent meg a szemüveg felső sarkában a felirat, „Vérörvény leadta a kétpérces szignált!”.

...Nem is szaporítanám tovább a szót, lássuk a mintadarabokat. Az egyes tartálytól kezdődnek az eddigi császár-klónjai, a középső sorokban találhatóak a katonai ve-

zetők, Trax éppen III.Heolth tartája alatt látható. Stílusosan Trax mellett helyeztük el John Wang Lut, aki a Fekete Légió vezetője volt, mellesleg a konkurens Webract cég kedvenc receptje alapján készítettük. A bleinoni politikusok melletti sorban a nagyobb klánok kirakatvezetői kaptak helyet, azonban a jelenlévő klánküldöttek kérésére a pontos párosítás maradjon titok. A bal oldalon látható idei egyik sztármodellünk, Shin Wu Cee, a Shin klán elveszett fia, melyből az emlékverseny idején kilenc példányt is kértek. A kereskedelmi cégek legfelső sorban elhelyezkedő vezetői után pedig egy igazi meglepetés...

* * *

Kilencvenhét másodperc. Axxhra lelassított. A járat egy biztonsági nyomáskiegyenlítő tölsérésébe szűkült. Innen csak karabínerral lehetett kijutni a Jammum tartályok szintjére. Szigonypisztolyával megcélozta a tölsérvégén álló vanádiumtalpazatot, majd hagyta, hogy a szerkezet felhúzza a tartályok közé. Szinte másodpercre pontosan együtt lépett ki társával a fémpadlóra. Az ikergwanta jelzett, majd a kétféle ágazó szellőzőakna bal oldali része felé intett fejével. „Hagyd a fenébe a tartályokat, üresek! A rácsoknál van a szív, jelle betesszük a pulzárkristályokat.” – érkezett az utasítás a lány optikai monitorján. Társa biomechanikus ruháját antigrav gyűrűbe vonva máris elkezdett „úszni” a szűk vajatban. Keservesen lassú másodpercek után Axxhra is megérkezett a kijelölt pontra.

* * *

...Cégünk minden rekordot megdöntött a legújabb Z-11 és M-12 modellekkel. Sohanem látott konjunktúra kezdődött a piacon, mióta a legfrissebb öröbrot-prototípusok megjelentek. A híres gendivattervező, Yves Lagerfeld Cardin mezon és zarg modellel. Az idegen mese már a külső piacokon is bejött, jelenthetem, hogy több tucat úrhajógyár is megrendelőnké vált. A zarg-mezon maszlaggal a szektorokban is könnyebb rendet tartani, hiszen az adóproblémás, vagy autonómiát követelő rendszereket kitakarítja a zarg blokád. Mindezt erkölcsi aggályok nélkül. Sokaknak a politikai mozgásszabadság a zarg bázis beruházási költségeit is megéri. Ez igaz a konkurens cégekre is. A Galaktikában a legügyesebb piaci húzás az idegenek megjelentetése volt. Az önmagukat is felemészítő cégek korában mára igazi öntisztító gépezet lett a gazdaságból. Remélem nem kell önmagamát ismételnem, mindez nem

működhetne a zarg modelljeink nélkül. Itt látható termékeink minden kívánságot kielégítenek, de mindazonáltal csak alaptípusok, tíz százalékos felárral módosíthatjuk őket beállítottóságuk, agilitásuk, vagy karizmatikusságuk szerint. Most pedig, kedves vendégeink, kérném a liciteket a NIHIL-1-es modellünkre...

Vérórvény a bemutató alatt egyfolytában a vendégekre koncentrált. Köztük állt, egyrészt mint cége megbízottja, másrészt, mint potenciális vevő. Nem keltett feltűnést, a feladata arra korlátozódott, hogy a gwanták érkezéséig mindent rögzítsen, majd a nagy bumm pillanatában egy vásárolt, vagy rabolt klónnal távozzon. Az információk megszerzése a kémpárosra volt bízva. A dolog egyszerűnek tűnt, ám valahogy már az első pillanattól kezdve nem stimmel valami. Konkrét magyarázatot nem volt képes adni megérzésére, de a baljós gondolat nem akart szűnni. Talán a sok éves tapasztalat... Órájára pillantott. Ok. Bő egy perc, tehát cselekednie kell. A licit...Kell egy klón...

* * *

Hatvanhárom másodperc. A sárga színű rács kékesfehéren párolgott. Mivel csak a terem felé lehetett volna leszedni, nem maradt más választásuk, mint a plazma. Axxhra infrára állította szemüvegét, és lenézett a terembe. Bent elektromágneses sugarak sűrű dzsungele vigyázott arra, hogy semmi, és senki ne juthasson a reaktorvezérlőbe. Újabb archeodron csodaszerkezetet készített elő. Az álcázóberendezéseknél használt polyhedron burok teljesen átlátszóvá tette a pulzárkristályra kötött robbanószerkezetet. A lány ledobta a bombát, és örült tempóban kezdett visszafelé evezni...

* * *

...Négy-három először, másodszer, senki többet, harmadszor. Gratulálok Vérórvény igazgató úr, négy egész három tized kvadrillió IG&-ért ön az XI-97-es modell. A kezelési holofilmben minden fontos információt megtalál. Szabadna kérnem a csekkártyáját? Csak egy pillanat, s mindjárt megvagyunk a formaságokkal. Nocsak, ez érdekes... Uram, a kártyáján hol van a... Ez valami tréfa?...

* * *

Harmincöt másodperc. Axxhra elérte az információs konzolt. Rákapcsolta mátrixdeckjét a központi számító-

gépre, majd elindította a kutatóprogramot. „Nálad sincs semmi?” jött az üzenet. „Átvertek minket a mocskok!...”. A lány otthagya a decket, és megiramodott a bemutatóterem felé. Négy másodperc. „Megvan! Készülj Inhy, ez már az aukciós terem!” A földre vetette magát, és összegömbölyödött. „Most!”. A detonáció úgy szakította ketté az épületet, mintha csak vékony papírlap lenne. Mindenhol egyszerre hunytak ki a fények, s kapcsolódtak be a vörös tartalékizzók. Axxhra közvetlenül az ikergwanta után lépett a bemutatóterembe. Teljes káosz fogadta. Kríi-sig-tig holtan hevert a pódium bársonyborította padlóján, teste apró felduzzadt pamacs-golyókra hullott szét, a tartályokban a modellek helyett csupán zavaros szövettermix foryogott. Vörörvény szitkozódva hátrált az ajtó felé, miközben erőtérpajzsán elfolytak a terem biztonsági rendszerének lézersugarai. Már több klánfőnök és vállalatigazgató is holtan hevert, testük részei aszott gyümölcsdarabokként repültek szanaszét. Vörörvény a gwanták fedezete mellett kikászálódott a folyosóra.

– Átvertek minket főnök – mondta Axxhra Vörörvénynek. – Tudták, hogy mit tervezünk. Törölték a mátrixot, üresek a tárolók, megsemmisültek a modellek, és az épület csak díszlet.

Vörörvény kényelmetlenül morgott.

– Erre már én is rájöttem, az utolsó pillanatban sikerült letiltanom a cég csekkártyáját. A teremben rajtam kívül mindenki klón volt. Egészen eddig. Most már csak cseppfolyós szövetdarabkákat találtok. Rohadt egy színházat csináltak nekünk. Legalább a felvételek megmaradtak... Adj jelt a siklónak, tünjünk el innen.

* * *

Az elnöki rezidenciáig hosszú volt a folyosó. Vörörvény útközben dühösen olvasta át újra a beszámolóját. A bemutatóterem óta nem akartak távozni fejből a baljós gondolatok. Küldetésének kudarca kellett volna, hogy agassza, ám ehelyett valami más foglalkoztatta.

– Elnök úr, ez egész egyszerűen botrányos. A felvételeket, és a rendelkezésünkre álló adatokat többször is ki-elemeztük. Arra jutottunk, hogy ebben a mocskos játékban több cég is benne van. A fegyvergyártók, s hajókészítők java mellett egy sor kisebb-nagyobb kereskedelmi cég is rendszeres időközönként feltűnik a „licitálók” között, ám egyszerűen lehetetlen megfogni őket. Az aukciós ház minden esetben díszlet csupán, így a klóngyártók gyakorlatilag nem lé-

teznek, ezzel nincs hibaszázalék. Az átutalást alapítványi támogatásként bonyolítják le olyan fejlesztő központok részére, melyek egyetlen nyersanyag-előállító cégtől vásárolnak, nem ritkán többmilliószoros áron. Ez jogilag legális, valószínűleg így jut el a pénz a címzetthez. A nekünk rendezett ingyencirkuszban csak olcsó trükk volt az árverés, minden a mátrixon keresztül történik, egy teljesen steril módszerrel, a klónok bábok, az üzleteket viszont ezek a bábok kötik. Az eredmény: semmi nyom nem marad a mátrixban. Minden más igaz, a modellek tényleg léteznek. A hadseregről a mátrixban furcsa hírek keringenek. Valószínűleg azért nem avatkoznak az invázióba, mert ők csinálják. A Katonai Tanács korrupt, a nagyvállalatok rángatják zsinóron a vezetőket. Értesítenünk kell az Érdekvédelmi Bizottságot. Nem szabad hagyni, hogy tisztességtelen eszközökkel egyesek jogtalan előnyökhöz juszanak a politika piacán. Azt mondom bojkottáljuk...

Az elnök mosolyogva fordult beosztottjához.

– Ugyan kedves barátom, maga egy hatalmas barom. Miről beszél? Ön szerint az idegenek csak mesefigurák? Én a helyükben valami hasonló komédiával próbálnám ezt elhitetni. Vagy netán arra utal, hogy a befolyásos politikusok csak bábok? Ezt eddig is tudtuk, ehhez nincs szükség klónokra. Netán a vállalatok érzelmentes, civileket sem kímélő szabotázsakcióit kritizálja? Nem mindegy, hogy Harrrk Trax örült cápa volt, vagy ügynök valamelyik nagyvállalatnál? Maga nem véletlenül jött ki élve onnan. A felvételeket azóta több cégfőnök is látta, ez persze nem a maga hibája. Valaki kiszivárogtatta. Az ön elkeseredett felháborodása tette mindent eredetivé. Azóta mindenki a modellekből akar. Lényegtelen. Tartozom egy köszönettel mindezekért. Az elnök elővette a fiókjában tartott lézerfegyvert.

– Kedves Vörörvény, hálás vagyok magának...

Mikor eltakarították a hullát, az elnök ismét a papírjába mélyedt. Voltaképpen büszke volt magára. Az idegenek kiűzése után kellett valami igazán jó biznissz. Neki jutott először eszébe a második invázió, ám a dolog túl munkaiányesnek bizonyult. Ez a klónozásos ügylet megkönnyítette a dolgát, a többit pedig ráhagyta a fegyvergyártókra. Egyedül ő tudta, hogy az idegeneket nem a Birodalom üzte ki, maguktól mentek el. Nem láttak fantáziát a Galaktikában. Nem úgy mint ő. Ő maradt egyedül, egy több ezer éves zarg kufár. Mostanában jutott eszébe, hogy nyit egy politikai aukciósházat...

MERMALJOR #1418

Legenda a színtszívőről

Mindig bosszantott, hogy a szerintem viszonylag ártalmatlan színtszívők (és egyéb, a megszerzett tapasztalatot, vagy képességeket csökkentő szörnyek) a szerepjátékosok döntő többségének szemében a legfélelmetesebb ellenfelek közé tartoznak. És ez a TF esetében is érvényes. Gondolom, éppen emiatt esnek külön elbírálás alá (értsd: csak külön paranccsal vagy speciális esetben támadhatóak) a szint- és a tulajdonságszívő képességgel rendelkező szörnyek, nebogy valakinek a karakterét a játékos akarata ellenére ilyen károsodás érhesse.

Mivel az adott korlátokat átlépni sebogy nem tudtam, így a dolog nem hagyott nyugodni. Végül jobb híján megpróbáltam valamiféle ideológiát konstruálni hozzá. Ez a történet lett az eredménye.

BALLAGÓ ELEK #1319

Lassan sötétedett. A dombok lábánál elterülő jókora mocsárvilág kisebb-nagyobb vízfoltjai sárgás fényben remegtek. De ha a sűrűsödő homályban nem is lett volna jól látható, miféle terület kezdődik ott, a fölöle áradó, nehéz szagokkal terhes ködfoltok egyértelművé tették. Így estefelé, amikor a lenyugvó nap gyenge sugarai már nem voltak képesek szétszabdalni a felszálló párákat, az úgy borította el a környéket, mint javasasszony kunyhóját főzeteinek gőze.

A párafoltokon keresztül az ingovány felé igyekvő lény alakja is meg-megremegni látszott. Csak a közeledtét kísérő fémhangok tették bizonyossá, hogy nem valami szellemalokot varázsoltak oda az este csalóka fényei. Páncélozott lovas, vagyis a lóként használt állatot nézve inkább csak lovas-féle ereszkedett alá a dombokról.

A háts párdüctestű, szárnyas, erőt sugárzó lény volt. Egy tűzfőnix. Gyors ütemben haladt, egyenesen neki a mocsárnak. Csak az ingoványosabb területekre érve lassított léptein: meg-megtorpant megvizsgálni az útjába eső pocsoltyákat. Mozgása egyre megfontoltabbá vált, ahogyan a sűrűsödő homályban mélyebbre hatolt a lábpan.

Az itt élő lények számára szokatlan esemény volt ez. A nádcsomók rejtekéből riadtan felrebbenő madarak visítózva, a mindenhol ott látbatlantodó békák sértetlen brekegve, vartyogva tiltakoztak a későn érkező zaklatás miatt, sűrű rajokban emelkedtek ki a növények közül a legkülönfélébb rovarok. A főnix azonban nem sok figyelemre méltatta őket. Sietősen és céltudatosan, de egyúttal igen óvatosan haladt a tócsák között egy nagyobbacska halom felé, mely a mocsár széléről táborozásra alkalmas kiemelkedésnek tűnt. Nem volt könnyű dolga, hiszen lovása egy csöppet sem segítette.

A hátán zötykölődő apró gnóm ugyanis mit sem törődve az esetleges veszélyekkel, gondolataiba mélyedve bős párbeszédet folytatott saját magával, motyogását heves gesztikulálással kísérve. Kezében szorongatott lándzsáját kiszámíthatatlan ívekben

suhogtatta, mely így hol a növényekben akadt el újabb és újabb rovarrajokat riasztva fel, hol a pocsoltyákban merült meg hangos csobbanással. Különös formájúra kovácsolt sisakot, és szemmel láthatóan nagyobb testű alak számára készült fémpáncélt viselt. Lábaik hátsa szárnya takarta, hátán degeszre tömött hátzásák püposodott. Össze-összeverődő felszerelési tárgyainak, és vértetetének furcsa, ütemesen csikorgó-zörgő zaja messzire hirdette közeledtét.

Még a felületes szemlélő számára is nyilvánvaló volt, hogy figyelmét teljesen lekötik gondolatai, még a vadul támadó rovarrajok sem voltak képesek visszahozni fantáziájának világából. Ez azonban még csak hagyján, de az útra (már ha a posványban beszélhetünk egyáltalán ilyenről) sem figyelt, teljes mértékben háttasára bízta magát. Megtehetta, a főnix tudta, mit csinál.

A nappali fények közben már majdnem teljesen kialudtak, a mocsarat lassan kékeszöld derengés lepte be, mintegy kupolát vonva a nádfoltok fölé. Lassan feltámadt a szél, ide-oda taszigálta a párafoltokat. Lidércfények futottak végig a vízfoltok felett, versenyre kelve a szélfuvalatokkal, táncukat halk pukkanások kísérték. Mikorra a gnóm és állata elérték a szigetet (mely egy nagyobb zombék volt csupán), a távolabbi vidéket már beszíptantotta a sötétség. A dombok, ahonnan leereszkedtek, egybeolvadtak az ég feketeségével. Az itt is, ott is fellobbanó és kihunyo lángocskák fénye viszont megsokszorozódott a vízfoltokon, a mocsár kinyújtózkodott, és a magasabb pontokról nézve szinte végtelenség látszott.

A háts körbejárta az éjszakai nyugóhelyül kiszemelt területet, beleszimatolt a bokrokba, majd megállt, és lovasára nézett. A gnóm motyogása elakadt, s mint aki álmából riad fel, néhány szemvillanásnyi időre döbbenet meredt a környékre. Majd egy pillanat alatt kiegyenesedett a nyeregben, és roppant harcias pózba merevedve, szemét a sötétségbe mélyesztette. Kezében az eddig csak felesleges koloncnak tűnő lándzsa is fenyegetően meredt előre. Pár másodperc múlva halk sóhajással

visszazöttyent, és megszólalt, ezúttal a hátsárhoz beszélve.

– Ez jó táborhelynek látszik. Várj itt, míg körülnézek.

– Meglehetősen körülményesen megszabadult hátizsákjától, és szuszogva a földre eresztette. Majd maga is lecsusszant hátsarójáról és lándzsáját ezúttal sétapálcának használva megindult. A főnix, terhétől megszabadulva azonnal kényelembe helyezte magát, és türelmesen várt, míg lovasa (saját fontosságát bizonyítandó) még egyszer körbeballagta a területet.

– Nem rossz hely, azaz jobbat már biztos nem találunk. – mormogta a gnóm, csak úgy magának. Néhányszor tessék-lássék bedőfött a nádcsonok közé.

– Szörnyek sincsenek itt. És nem is olyan nedves. Itt fogunk táborozni – adta áldását a főnix választására.

A tűzrakás viszonylag lassan sikerült, mert a gnóm közben többször is hosszasan elbáméskodott a környék különleges fényeiben. Végül a nedves nádcsonokból rakott máglya nagy nehezen csak lángra lobbant. Füstje tévován kanyarodott az égnek, odébbkergetve a vérre éhes rovarokat. A vacsora előkerítése talán még hosszabb időt vett igénybe. Hosszas kotorászás után került elő a hátizsák legmélyéről, néhány erősen elszíneződött hólyag társaságában.

Megtalálását elsősorban az tette lassúvá, hogy a gnóm szinte minden előbukkanó tárgyhoz fűzött néhány megjegyzést, mely egyes esetekben hosszás eszme-futtatásokká vagy erősen szerteágazó történetekké dagadt. A háts, bár jól láthatóan éhes és fáradt volt, megadóan hallgatta a hozzá intézett szózatokat:

– Áhhh, nicsak-nicsak! A kék orchidea virágom! Egy lánynak szedtem. Te nem ismerheted, mert még mielőtt találkoztattál volna vele, eltűnt. Pedig kicsoda meleg barna szeme volt! És a haja is. Pont olyan barna volt, mint az enyém. Ez pedig fontos, legalábbis számomra. Mert tudod, mivelénk, úgy értem a falunkban, ahol a tűzvihar előttem, szóval ott mindenkinék barna volt a szeme és a haja. Nem is tudtam, hogy létezik más haj- és szemszín, mint a barna. És zöld, meg fekete, meg piros bőrt sem volt köztünk. A piros alatt azt a hogy is mondjam, szóval azt a mákrózsavirág-színűt értem. Ha vársz egy pillanatot, megmutatom, mert van nálam mákrózsa is, bár a színét ebben a sötétben nem fogod jól látni. Ha jól emlékszem a fabontók mellett kell lenniük. Hmmm. Most nem találom, pedig biztosan ide raktam őket, mert itt az amniosz, meg a fabontó közé csúsztattam be, ja de rögtön ki is vettem, nehogy a fabontó elgömbítse a szárát. Pedig igazából nem hiszem, hogy lenne jelentősége, hogy görbe-e a szára. Tényleg, egyszer ki kéne próbálni, hátha még jobban nézne ki mondjuk hullámos szárral. Vagy olyan mákrózsát csinálni, amelyik szárának mindkét végén van virág, sőt..., jó, jó, látom, hogy éhes vagy! Csak annyit akartam mondani, hogy az orchidea kezd hervadni. És újat kell szednem,

mert ha esetleg mégis összefutok azzal a lánnyal, akkor ezt már szégyellném odaadni neki. És tudod hogy hívták? Az Alagút Vége! Hogy az elfeknek kicsoda neve lehet! Oppsz! Előkerült a vacsora! Válassz, ebből a kicsodából kérsz, vagy valami húst? Garrokk lehetett, ha nem tévedek. No, akkor egyél, én is azt teszem. Közben azért előszedem majd a mákrózsát is.

És ezután egy darabig csend lett. A gnóm bal kezével az ételt tömkölte a szájába, jobbajával továbbra is a hátizsákban kotorászott, szemei azonban már az összevissza szaladgáló lidércfényeket követték. Homlokán újra megjelentek a jellegzetes ráncok, jelezve, hogy ismét kezd elmerülni gondolatainak világában.

A színtiszta. Jelenleg ez a teremtmény foglalkoztatta leginkább. A lény, amelyről eddig csak legendákat hallott. És amelyet így ismeretlenül is jobban gyűlölt, mint szinte minden mást. Ennek a lénynek az eszenciája (vagy mije) kedves áldozat istene számára. Ez biztos. És hogy a lény sötét erők szolgálja. Ennek is így kell lennie. És nem létezik humanoid, beleértve az iszonyú erejű (és eszű) trollokat, azokat a kiismerhetetlen embereket, vagy a büszke elfeket, és az összes többit, szóval nincs állítólag senki, akit ne töltené el rettegés, ha először fut össze evel a puhánnyal. Ez badarság. Hiszen (úgy mondják) félig anyagtalannal testét könnyedén szétszaggatják a fegyverek, és sem karmai, sem agyari, sem más komoly sérülést okozó testrészei nincsenek.

Csak annak a különös, hideg érintésének következménye, a felejtés az, ami egyedül számíthat valamit. Hiszen az, aki ezzel a lényvel harcba keveredik, az könnyen elfeledheti tapasztalatainak egy részét. No de ez aztán valóban nem sokat jelent. Hiszen ha valami, akkor a tapasztalat könnyen pótolható. Nem kell érte semmit sem csinálni, magától jön. Ha csak léteünk, azaz minden cél nélkül fel és alá kóválygunk a világban, a tapasztalat akkor is nő, növekszik. Tehát nem olyan különleges kincs.

Pláne, ha azt tekintjük, hogy ennek a szörnynek a támadásaiba behalálni szinte lehetetlen. Ez a rémisztő hatás csak vala-

mi trükk vagy félreértés lehet. És még őt, a gnómot akarják ilyen átlátszó kis füllentéssel átjezteni! Nem lehet vézsesebb, mint mondjuk egy vízionár, vagy félelemjáró. Teljesen egyértelmű, egyszerűen logikai úton levezethető, hogy a szintszívótól nincs miért félni. Nem köpdös savat, tüzet, de még tintát sem. Nem szív vért, nem varázsol, azaz gyakorlatilag ártalmatlan. És gonosz erők szolgája.

Tehát ő most előtt ide, a mocsárba, ahol állítólag tenyészik ez a nyavalyás dög, és addig caplat ebben a nyálkás és szagos dagonyában, amíg meg nem lát egy szintszívót, akkor odamegy, és agyonveri. Ezzel egyszer és mindenkorra bebizonyítja, hogy az egész rémüldözés csak legenda, és az ész, mint mindig, újra diadalmaskodni fog a babonák felett. Akkor majd az ekto plazmát

is csak úgy pusztá kézzel fogja kicibálni a trutymó közepéből, így ni! És a teljesen fellelkesült gnóm döbbenet meredt a markára, illetve a markában szorongatott, erősen megviselt állapotú gyöngymangóra. Onnan tekintete a kissé kajánul figyelő főnixre siklott.

– Ezt az ekto plazma-dolgát még meggondolom! – förmedt rá, majd észbekapva elnevelte magát.

A hajnal a gnómot és hatását egy kupacban találta. Az apró humanoid szinte teljesen eltűnt a főnix védelmezően kiterjesztett szárnya alatt, sisakja lecsúszott fejeéről, göndör hajfirtjei úgy meredeztek, mintha szerteágazó gondolatai próbálnának kitörni koponyájából. Páncéljának felületére már egyetlen éjszaka alatt zöldes rozsdfoltokat rajzolt a láb levegője. Hátizsákjának tartalma, a rémisztő mennyiségű kacat jórészt szanaszét hevert, kisebb-nagyobb kupacokba rendezve, a késő éjszakába nyúló kísérletezgetés maradványaként.

Az éjszaka oly különleges fényekkel csillogó mocsár a felkelő nap fényében már újra egy hűvös és vizes posvány volt. Az éj-

szaka folyamán képződött, kísértetiesen gomolygó ködfoltokat csak nehézkesen tudták szétozlatni a napugarak. A gnóm is későn ébredt, csalódottan vette tudomásul, hogy a mocsár így nappal egyrészt egyszerűen lehagoló. Éjjel sem tűzöttan kelleme ez a hely, de legalább a látvány érdekes volt. Most viszont csak sár és trutymó látható mindenütt. Nem lesz nagy élvezet találni egy szintszívót.

A reggeli után módszeresen nekilátott a kutatásnak. Egyre nagyobb köröket leírva a főhadiszállásként szolgáló sziget körül, alaposan végigvizsgált minden lehetséges rejtekhelyet. A délelőtt azonban igen hosszúra nyúlt, a dágványok, szitnyók, süppedékek kerülgetése, a zombékról zombékra ugrálás szinte minden erejét és elszántságát felemészttette.

Nagyon hamar megbánta azt is, hogy főnixét hátrahagyva saját lábán indult neki a mocsárnak. Meztlábás talpait kellemetlenül szürködtek a torzsák, a ragadós sár bele-belekapaszkodott a gyaloglást egyébként sem kedvelő lábaiba, undok fegyverei (szokás szerint) a legrosszabb pillanatokban csúsztak le a válláról. Délben kiderült, hogy az ételhordó zsák megmerült egy pocsolóban, s ami benne volt, azt így már legfeljebb a quwargok ennék meg. A sziget a maradék ennalóval elkészerítően távolinak tűnt. Őt magát a feje búbjáig sárfoltok borították, elkésereedett volt és nagyon éhes. Fegyvereinek súlya – úgy érezte – előbb-utóbb menthetetlenül beleprelési a süppedős talajba. Szintszívó meg persze sehol.

Kora délutánra aztán teljesen elfogyott a türelme. Dühödten kapaszkodott fel egy zombékra, azzal a szent elhatározással, hogy itt megpihen egy kicsit, és utána visszamegy a szigetre. Fegyvereit leszorta a sárba, és kimerülten zötytyent le melléjük.

Így ülve, ráadásul egy viszonylag száraznak mondható területen, éhség ide vagy oda, hamar elpárolgott a mérge. A keresés folytatásához azért nem jött meg a kedve, de már nem látta olyan elviselhetetlennek a helyzetet. Ha ma nem talált szintszívót, akkor majd talál holnap. Ráér. És majd holnap, a főnix hátán majd sokkal gyorsabban (és kényelmesebben) utazhat, nem lesz sáros a keze, arca, haja és az ebédje sem. És lesz kihez beszélni. Most visszamegy, gyűjt valami ennalót holnapra, és utána meg csak pihen és persze kísérletezget. Azzal feltápáskodott, lerázogatta a nagyobb sárkölöncöket a ruhájáról, összeszedette fegyvereit, és akkor meglátta a szintszívót.

Vagy ötven méterrel odébb lassan haladt vagy inkább lebegett valami meghatározhatatlan cél felé. Mint egy lusta, fekete felhő. És a gnóm tudta, utolérné, ha elindulna. És tett is egy lépést. Egyet. De erre az agyában is megjelent a felhő. Alattomosan, egyszerre mindenholnan özőnlőtt elő, félrelökve, letaposva a gondolatokat, szárdékokat. Kitöltötte a gnóm agyát, és egyúttal gúzsba kötötte akaratát is.

A színe, az a furcsa fekete, az lehetett az ok! Ismerté ugyan ezt az árnyalatot, de nem gondolta, hogy létezik ilyen töményen is. Hisz látta az Olimpián, mielőtt a DEM-ből felszakadtak a benne tárolt energiák, és kiragadták őt Leah karjaiból. És látta már, igaz csak egy-egy szemvillanásnyi időre, a leölt szörnyek szemében is. És látta akkor, mikor egyszer csak nem jött válasz attól a lánytól. Akkor a semmi volt ilyen színű, ami elnyelte az üzenetet.

És tudta azt is, hogy csak mozdulnia kéne. Lépni még egyet a szörny felé. Ha csak egyetlen gondolat, csak egyetlen parancs

elhagyhatná az agyát, akkor szétoszlaná a felhő, és legyőzhetné a szintszívót. De jól felépített gondolatmenete, érvei, ötletei nem törhettek át ezen a falon. Évezredek alatt fölygülemt, az ősök-től örökölt félelmek borították tudatát. Csak babonák, csak hiedelmek, de erősebbek nála. Mint ahogy erősebbek voltak és lesznek mindenkinél.

Ahogy a szintszívó távolodott, eloszlott a felhő is. És fénylő, csillogó, világító feketék bukkantak fel a mocsár vizében, a nád-rág szárán csimpaszkodó iszapfoltokon, még a nyílveszők végére tűzött drónkeselyűtollakon is. Mennyire más, mennyire élő feketék voltak ezek! De a gnóm csak állt a zombébk szélén egészen addig, míg (a piócák nagy öröme) szép lassan térdig bele nem süppedt az iszapba.

Bár a kudarc teljesen letörte, agya, felszabadulva a nyomás alól már újra dolgozott. Egyre biztosabban érezte, hogy a szintszívó aurája másodszor már nem lesz képes uralni az akaratát. Nyilván vannak olyanok, akik az első találkozás hatása után sosem mernek majd a közelébe menni. De ha valaki, mint ahogyan ő is, rájön erre, akkor a szintszívónak vége. Így mostantól csak rajta múlik, hogy szembe mer-e szállni vele. Csak előbb persze ki kell mászni az iszap fogságából.

Másnap reggel, mire a nap lerántotta a ködfoltokat az alvó pocsolýákról, a szintszívó halott volt, ektoplazmáját elnyelte a hátizsák. A gnóm látszólag egykedvűen üldögélt a szőرنynek a köddel együtt elillanó maradványai mellett. Tegnap kudarcának emlékét azonban nem volt képes elfelejteni, és ez megkeserítette. A fejében lakó emléképek közül a rejtett zugokba száműzött, a felejtés jótékony fátylával borított kellemetlenségek megérezte a kivételes pillanatot (vagy a szintszívó hatása lett volna ez is?) mind előrontottak.

E pillanatban éppen egy ezüstláncot forgatott ujjai között. Tulajdonképpen csak egy haszontalan kis ékszer, de számára inkább jelkép: a fémmegmunkálás csúcsa. Egyik barátja jutott róla eszébe, aki embernek született, de elkében törpe volt. Ez az ember a fémek mestere akart lenni, olyan kovács akinek keze alól csak egyedi tárgyak kerülnek ki. Élete célja volt Stannu Ulna rézbárdjának megalkotása. A fegyveré, melyből csak egy létezett valamikor a tűzvihar előtt, és amelyet ő akart újra megteremteni. Ehhez olyan kalandozókat keresett, akik képesek lettek volna életüket a fémekben rejtőző titkok feltárására áldozni. És nem talált, azaz nem talált eleget. Le kellett mondania álma-ról. Megváltozott.

Aztán voltak néhányan, akik eltűntek. Mint az az elf lány is a barna hajával és szemével. Soha nem fognak előkerülni, és álmaikból sem lesz semmi. Barátai voltak, és ő nem tudott nekik segíteni. Így elvittek néhányat az ő álmaiból is.

Legvégül itt van ő, a gnóm, aki hitt az ész és tudás hatalmában, hitte, van annyi esze, hogy képes lesz uralni a félelmeit, és így első találkozáskor le tudja majd győzni a szintszívót. Pedig neki vannak társai is, nem is kevesen. Nem panaszkodhat arra, hogy nem segítették. Ez, amit eltervezett, nem lett volna nagy dolog, és mégsem sikerült. Mint ahogy az ezüstlánc készítése sem fog sikerülni soha. Akkor mi dolga lehet a világnak, ha már ezek az apróságok is teljesíthetetlenek bizonyulnak? Netán a céljai lennének hibásak? Vagy csak ő az, aki kevés?

És szerencsétlenkedéseivel magával ránt másokat is. Például itt a tűzfőnix, aki a leghűségesebb társa már régóta. Eddig azt hitte, megérdemli, hogy ilyen értékes kísérője, sőt inkább barátja legyen. De most már nem olyan biztos ebben. Hiszen ez egy különlegesen ritka lény, amelyik ráadásul igen messziről jött ide. Csak azért, hogy csatlakozzon egy kalandozóhoz, akit érdemes segíteni. Hát... szóval ez a szegény tűzfőnix erősen melléfogott. Meg is mondja neki, hogy menjen nyugodtan haza, ne kísérgessen egy ilyen habókos, álmokat kergető alakot. Azzal felállt, és a lényhez lépett. Szólnia nem kellett, hisz a tűzfőnix a gondolatokat is érti. Ha hangosan beszélt hozzá, azt csak saját kedvére tette. De most nem volt olyan hangulatban.

A főnix azonban nem hagyta, hogy belekezdhesen a mondókájába. Csak a fejét emelte egészen közel a gnóm fejéhez, és tekintetét egyenesen annak szeméibe mélyesztette. Az meg csak állt, és képe lassan elkerelkedett a csodálkozástól és az örömtől. Hiszen a főnix szeme közelről barna! Mély, meleg barna, az az árnyalat, melyet annyira keresett, és olyan ritkán látott a tűzvihar után. És ennyi elég volt ahhoz, hogy a fekete felhő emlékét kikergesse gondolatai közül, az meg vitte magával az összes egyéb keserűséget is.

– Gyerünk! – kiáltotta a gnóm, és türelmetlenül szikrázó vízcseppeket és apró sárgöröngyöket rúgott az égnek. – A szintszívónak vége. Mehetünk tovább! Sürgősen szednem kell egy új orchideavirágot!

Képregény

KÉRDEZZ – FELELEK

NATALUM KARTYA

Az Acéldarazssal támadok egy lényt. Dönthetek-e úgy, hogy nem mérgezi meg az ellenfelét?

Nem, nincs döntési lehetőség. Az Acéldarázs és a többi mérgező lény mindig megmérgezi az ellenfelét, kivéve persze a méregre immúnis lényeket. A méregre immúnis lényeket ugyanis nem lehet megmérgezni, így a darázs sem kerül a gyűjtőbe, ha egy ilyenel harcol, és amúgy az EP veszésbe nem halna bele.

Ha használok a Vérfürdető magszim speciális képességét, akkor az alap EP-jét növelem vagy csak + EP-t kap?

Az alap EP a kártyára írt szám, ezt csak az Átokkő képes megváltoztatni, a magszim képessége nem.

Lehet-e Rejtőzködő lényt Klónozni?

Nem, mivel a Klónozásnak a célpontja a leklónozott lény, és a Rejtőzködő lény nem lehet varázslat célpontja.

Ha ellenvarázsolják a Tudati étetésemet, sebződök-e kettőt?

Nem, mivel itt a lap hatásának következménye a sebződés, és ha ellenvarázsolják, akkor a hatás nem jött létre, így nem is sebződés. Általános szabály, hogy amennyiben egy lap kijátszásának feltétele az, hogy EP-t, SZK-t áldozz vagy költs el, és sikeresen ellenvarázsolják, akkor is fel kell áldozni, illetve el kell költenni az EP-t, SZK-t. Ilyen például az Energiakonzentráció. Ha a lap kijátszásának eredménye, vagy hatásának következménye a sebződés, SZK veszés stb., akkor a sikeres Ellenvarázslat után nem sebződés, nem kell SZK-t elkölteni stb., mivel a varázslat nem jött létre. Erre jó példa a Chara-din lesütj.

Mi történik, ha a Déja Vumet, vagy a Tudati vitalizációt Manaégetik?

Az azonnali reakció varázslatok előbb létrejönnek mint az a varázslat, amire reagálnak (l. Ellenvarázslat, Manacsapda). Tehát először végrehajtodik a Manaégés, azután gyűlsz a vitalizációtól vagy jön a Déja Vu.

Bűbájszemlegesitek az ellenfél körében, majd az én körömben egy lényemre Mágiaimmunitást és Kőagyat rakok. Mi történik a következő körben? Mi van akkor, ha az egyik bűbáj még egy Bűbájvédelmet is kap?

Elég ellentmondásos a helyzet. A két bűbáj közül az érvényesül, amit először raktál a lényre, tehát a másik kerül a gyűjtőbe. Ha valamelyik Bűbájvédelmet kap, akkor kijátszási sorrendtől függetlenül annak a hatása érvényesül, és a másik bűbáj esik le. Bár szerintem a kérdés inkább elméleti jellegű.

Bűbájvédelmet rakok egy Klónozott lényemre. Meg lehet-e ölni ezután varázslattal, lehelettel, mérgezéssel, Villámszimbólummal stb.?

Igen, meg lehet. A Bűbájvédelem megvédi a Klónozást mint bűbajt, de nem védi meg mint lényt. Ráadásul a Bűbájvédelmen az szerepel, hogy a célpont bűbajt nem lehet varázslattal vagy speciális képességgel a gyűjtőbe küldeni. Régebben a speciális képesség kifejezést használtuk a lények harci képességére és pl. a Villámszimbólum passzivizálására is. A 3. kiadás szabályai már egyértelműek, a lények speciális képességekkel bírnak ugyan, de ha bármilyen lap (lény, tárgy stb.) által kifejtett hatás valamilyen célpontra hat, akkor azt hatásnak, nem pedig speciális képességnek hívjuk. (A direkt sebző harci képességek nem tartoznak ide.) A Bűbájvédelmen ezek szerint a „speciális képesség” kifejezést a „hatás” szóval kell helyettesíteni, akárcsak a Mágikus erőd és a Rejtőkőpeny esetében.

Bemehet-e az űrposztba a Klónozott Griffönixem, ha játékban van egy Fair play?

Igen, a Klónozás az idézési költséget nem másolja le (l. szabálykönyv 31. o.).

Ha az Illúziósárkányt az ellenfelem űrposztjába idézem meg, ki fogja irányítani?

Az ellenfeled lesz a lény gazdája, ő irányítja.

Mi történik akkor, ha van három Kővált lényem, és felépítek egy Vangorf várát?

Semmi. A Kővált lények maradnak az űrposztban, mivel nem tudnak kimozdulni. Ha az egyik meghal, megszűnik rajta a Kőváltás vagy hátrakerül valahogy, akkor már csak 2 helyes lesz az űrposztom, másik lényem nem mehet be helyette.

Összehoztam Chara-din kegylapjait a játékban, húztam értük lapot, majd Áttéríttem őket Raiára. Teljesítettem-e ismét egy kegyet, húzhatok-e ismét lapot?

Nem, mivel egy játszmában csak egyszer élvezheted a kegy előnyét. Az viszont működik, hogy kijátszol két Tharr és egy Raia kegylapot, és ezután Áttéríted a Raia kegylapot Tharra. Ekkor teljesült a kegy.

Áttérítéssel meg tudom-e akadályozni a Dornodon visszavágót?

Nem, mivel az Áttérítés a szövege szerint célpont lapra hat, és célpont lap csak már az asztalon levő lap lehet, a Dornodon visszavágó pedig nem ilyen lapra vonatkozik.

Van egy Zöldellő fám és két Átcsoportosításom játékban. Mennyit gyógyulok a kör elején, ha 5 VP-t kapnék?

A Zöldellő fa a gyógyító varázslatokkal csak a kijátszásukkor segíti, két Átcsoportosítás pedig nem adódik össze, a VP-dért csak egyszer kaphatsz EP-t. Így ebben az esetben is hármat fogsz gyógyulni.

Mentális varázslatokra immúnis lényekre hat-e a Pánik, mivel a mágiaimmúnisakra hat?

Igen. A kettő nem ugyanaz. A mentális varázslatokra immúnis lényekre semmilyen mentális varázslat nem hat, a Pánik sem.

Használhatok-e több Reinkarnációt, ha egy lényem került a gyűjtőbe?

Igen, ha meghalt egy lényed, többet is Reinkarnálhatsz.

A LÉTSÍKOK TÖRTÉNETE

A HKK lapjain minduntalan találkozhatasz színesítő szövegekkel, amelyek ismeretlen, titokzatos helyszínekre, eseményekre, lényekre tesznek utalást. Az apró mozaikokból úgy-abogy lassan összeáll egy kiegészítő története, de azért a munka oroszlánrészre továbbra is a fantáziádra van bízva. A Létsíkok kiegészítő megjelenésével egyidőben most megpróbálók egy keveset elmondani Zu'lit, Diána, Gemina és Ortevor történetéből, hogy néhány titokról fellebbenjen a fátyol, de persze még bőven maradni fog téma más mesemondóknak (itt többek között Fortaminra gondolok), és a te fantáziádnak is. Az írás egy kicsit terjedelmesre sikeredett, ezért két részletben jelenik meg.

Zu'lit a fejét csóválva rakta le az asztalra a levelet. Ahogy számított rá, Treem, a bölcs nem adott semmilyen egyértelmű választ arra a kérdésre, hogy mekkora veszélyeket rejtethet magában az időutazás, és egyáltalán, érdekes-e megkockáztatni. Az közel ezer éves elf varázsló azonban már régt döntött, függetlenül mindenkinek a véleményétől: harminc éve kutatót, kísérletezett, hogy megfejtse a titkot, megtalálja a varázsigét, amely visszaröptetheti az időben, az ősi Moa civilizáció csodáihoz. Most, hogy végre rábukkant a megoldásra, senki és semmi nem téríthette el szándékától.

Kinézett a torony ablakán: odakint gnómok hada dolgozott a hatalmas stabilizátoron, Monukonstrumatik Abarrun, a messze földön híres építész és feltaláló vezetésével. A mágikus szerkezetet ugyan Zu'lit útmutatá-

sai alapján építették, de a gnóm mester lángelméjére volt szükség, hogy a szüntelenül felmerülő problémákkal a gyakorlati megvalósításnál meg tudjanak birkózni.

A csöndet halk köhécselés törte meg: az ajtóban a kissé púpos, tömzsi törpe, Ortevor állt. A klánját ki tudja, milyen okból elhagyó hallgatag törpe egy évvel ezelőtt kopogtatott be a varázslóhoz, munkabírását ajánlva élelemért és fedélért. Azóta Ortevor háziszolgából előlépett mágustanoncá. A törpéktől szokatlan tehetséggel rendelkezett a varázstudományok terén, és a tanítani szerető mester örömmel fogadott egy lelkes tanítványt. No igen, a törpe munkabírásával és szorgalmával sohasem volt probléma. Mégis, amikor nagy ritkán Ortevor Zu'lit szemébe nézett, a mágus látott ott valamit, ami nagyon nem tetszett neki. Nem, nem a törpe száműzetésével volt kapcsolatban, amiről soha nem akart beszélni. Valamilyen titkos terv lappangott ott, hataloméhség, vagy valami még veszedelmesebb, kimondhatatlan dolog. De a pusztá megérzés nem lehet ok arra, hogy elküldje a számkivetettet, és Zu'litnak szüksége volt valakire, aki elkíséri a letűnt Moa civilizációba utazásakor, és tanítja lesz mindannak, amit ott tapasztal.

Ortevor mindent gondosan összecsomagolt, az egyik batyuban elemózsia, a másikban könyvek, pergamenek, fiolák, a harmadikban különféle műszerek, eszközök, minden, amire szükségük lehet. A varázsló a biztonság kedvéért mindent még egyszer ellenőrzött. Tíz perc múlva már kint álltak a mezőn, az óriási szerkezet előtt. A gnómok a stabilizátor mellett álldogáltak, Abarrun, a

feltaláló a szerkezet tetejéről, egy hordó kinézetű tárgy mellől integetett.

– Beszálás! A mérési eredmények szerint minden a legkedvezőbb!

Ahogy felkapaszzkodtak, a fogaskerekek, vezetékek között elektromos kislések csapkodtak. A különböző varázslatokat már tegnap óta folyamatosan rakták fel a szerkezetre, Zu'litot – és most már segédjét is – természetesen végig elektromos pajzs védte. Amikor elfoglalták a gnóm által mutatott helyet, Abarrun sietve elhagyta a „kapitányi hidat”, és miután mindent még egyszer ellenőrzött, meghúzta a nagy, pirosra festett kart.

A varázsló szíve a torkában dobogott: most dől el, hogy helyes volt-e az elmélet, működik-e az ősi tekercesken leírt eljárás! Sorban elmormolta a varázsigéket, hogy fel-

5
Zu'lit

kalandozó elf
Fairlight

Kihozási feltétele, hogy a kezedből dobj a gyújtóba egy Fairlight lapot. Immunis a villámra, elektromosságra és a direkt sebző harcra képességekre.

1 szinttépés: 3-2-es elektromos kislés.

„Alinom, hogy visszautazhassak az időben, és megnézhessen magamnak a Moa civilizációt.”

2
4

1997 © Beholder Bt.

6
Ortevor

kalandozó törpe
Leah

3-3-as sávcsóva.

Ortevor bányáit egyedül fel tudja építeni.

„Tharoglanok! Juttatni! Elárulni napunkat, ezrek pusztulását okozza. »Ortevor bányái« mostantól a legelőtől, legemoszabó állat jelenti a törpek nyelvén. – III. Druin

0
4

1997 © Beholder Bt.

húzza a „horgonyokat”, amelyek segítségével a stabilizátor a mezőn generált térbuborékot ehhez a létsíkhoz kötötte. Mindjárt meglódulnak visszafelé az időben!

A következő pillanatban fehér fény vakította el mindkettőjüket, és a szerkezet megrázkódott. Erősen kellett kapaszkodniuk, hogy ne repüljenek le a körülöttük szikrázó semmibe. A szerkezetnek óriási gömbvillámok csapódtak, de az elektromos pajzs kitarított. Aztán a remegés megszűnt, a világoosság megszűnt, és egy napsütötte mezőn találták magukat. Zu'lit aktíválta a stabilizátor horgonyait, és körülnézett. Mindenfelé 8-10 méter magas, óriási quwargbolyok emelkedtek, közöttük százával nyüzsgöttek a kutya méretű, hangyákhoz hasonlatos lények. A két utazó ámultan nézett körbe: nem igazán erre számítottak!

– Lehet, hogy az idő jó, csak a hely nem? – távolabbra pillantva, dús erdőket és hegyeket láttak, de civilizációnak, emberi életnek semmi nyoma. Eközben a szerkezet felé megindult néhány nagyobb testű, csáprágóját fenyegetően mozgó rovar.

– Jobb lesz, ha továbbállunk – morogta Zu'lit, csak látszólag elégedetlenül. Hiszen a kísérlet sikerrel járt, VALAHOVA eljutottak a varázslat segítségével, és közben nem esett semmi bajuk! Nyilvánvalóan némi további kísérletezéssel még több eredményt érhetnek el. Az egyik távolabbi ikerboly megremegett, és VALAMI hatalmas kezdett el kiemelkedni belőle. Ortevor iszonyodva bámult, kezzeivel dermedten markolta a parancsnoki híd korlátját. Zu'lit jobban fel volt készülve a veszélyre, máris a varázsszavakat mondta, heves gesztikuláció kíséretében. Újabb villanás, újabb rázkódás, és az óriásbolyok földjét máris maguk mögött hagyták. Néhány perc múlva a mágus értetlenkedve rázta a fejét.

– Nem értem. A stabilizátornak működésbe kellett volna lépnie. Az érzékelő varázslat szerint *megérkeztünk*.

Valóban, a fényesség valamennyire alábbhagyott, de ameddig elláttak, továbbra is energiaviharok tomboltak, földnek, vagy bármilyen kézzel fogható dolognak továbbra sem volt semmi nyoma. Ortevor kitérta karját, és motyogni kezdett. Mindkét kezén vörös szikrák kezdtek pattogni. A következő pillanatban a törpe kitér ujjából sűrű, fekete anyag ömlött elő. Ahol a folyadék a stabilizátorhoz ért, a fa és fém füstölögve, sercegeve égett szét. Ortevor megrökönyödve ugrott hátra.

– Én csak... megpróbáltam varázsolni! Nagyon könnyű!

– Igen, én is úgy látom! Csak a hatás igencsak kiszámíthatatlan! „Csodás” látvány a savcsóvát varázsoló törpe, de ki tudja, milyen kárt okoztak a szerkezetben! Attól tartok, a nümre rúnát mégiscsak én fordítottam jó a kholden tekeresen, nem pedig Treem: a diánet rajzollattal együtt a nümre tere jelenet, nem pedig idő! Érted, mit beszélek, Ortevor? A varázslat nem időutazást, hanem térutazást tesz lehetővé, és a dolog igen nehezen irányítható! Ha jól sejtem, éppen a Mágia létsíkján vagyunk, és akkor csak annyi levegőnk van, amennyit a térbuborékkal magunkkal hoztunk. Ezenkívül egy kősa mágiavihar bármikor letépheti rólunk az összes védővarázslatot, és akkor azonnal végünk!

Mintha csak Zu'lit szavait próbálná igazolni, a kaotikus összevisszaságból egy irdatlan méretű, tornádószerű, sárgás tölcser kezdett kibontakozni, ami feléjük haladt. Zu'lit néhány szót mormolt, és a stabilizátor körül máris vakítóan fényes zöld energiaburok feszült.

– Szerencsére nekem pedig *nagyon jól* megy a varázslás, úgyhogy talán még meg is úszhatjuk. Ha belegondolok, hogy milyen lenne egy állandó térkaput építeni a pincémbe, erre a létsíkra... – Nem fejezhette be, mert közvetlenül a fejük fölött rózsaszín energiátölcser nyílt, és a zöld energiaburok hatalmas robbanással eltűnt. A rázkódást majdnem lerépültek a szerkezetről. Zu'lit hadarva próbálta feloldani a stabilizátor horgonyait, reménykedve, hogy Ortevor első komoly varázslási kísérlete nem tett jótéphetetlen kárt a gép mágikus kötésein. A következő pillanatban tótágast állt velük a világ, de a vakító fény ezúttal elmaradt, mélységesen mély, áthatolhatatlan sötétség vette át a helyét. Vakon próbálták topogatózni, amikor milliónyi csillag jelent meg körülöttük. A semmiben lebegtek! Ortevor szájátva bámult hátrafelé. Zu'lit is megfordult, és a látványtól elakadt a lélegzete.

Alattuk, az űrben, emberi mértékkel felfoghatatlan óriásként egy irdatlan tűzörvény keringett, a stabilizátor pedig megdőlt, és lassan elkezdett felé zuhanni.

– Az univerzum tengelye... – suttogta Zu'lit, és most már nem bánta, hogy nem sikerült az időutazás, hiszen így is olyan látványban lehetett része, amilyenben halandónak még soha. Félre, mert ez a fantasztikus utazás

minden bizonnyal megismételhetetlen lesz. Ortevoron viszont látszott, hogy ez az élmény már túl sok volt az egyszerű lélek számára: nyáladzó örülként okádott egyre csak az univerzum tengelye felé, a mezőben görcsösen kapaszkodó ujjából egyre csak csöpögött a sav.

A varázsló egy elmeállító igével próbálta a törpét megnyugtítani, majd elővette varázskönyvét, és lázasan lapozgatni kezdett. Sokat kockáztatott, hiszen a mágia egyre gyengült, ahogy közeledtek minden létezés középpontja felé. Bosszúsan becsapta a könyvet, mivel nem talált megoldást – pedig mindenképpen meg kellett örökíteni ezt az élményt. Lehunyta a szemét. A szuperpszit, az egyik legkiszámíthatatlanabb mentális képességet alkalmazta, hogy ennek segítségével

hozzáférést nyerjen egy általa ismeretlen varázslathoz. A szerkezet egyre gyorsabban zuhan, a térerődetektor tartóoszlopa hangos recsenéssel vált el, és pörögve indult a saját pályáján a tűzörvény magja felé. A mágus elégedett mosollyal nyitotta ki szemét. Sikerral járt! Most már csak valahogyan haza kell jutniuk. Agyára ólom súlyként nehezedett az iradatlan vortex közelsége, de lassan, erőlködve elmondta a varázsigéket. Ahogy az utolsó szót kimondta, érezte már, hogy valami nincs rendben: talán a hely változtatta meg végzetesen a mágikus faktorokat, talán a stabilizátor sérült már meg túlzottan. Mindenesetre, a fény helyett ismét sötétség köszöntötte őket, és aztán MEG VALAMI.

A halál, a pusztulás dögletes bűze. Nem otthon voltak, határozottan nem. A sziklás pusztaságot, ahová érkeztek, fortyogó láva- és iszaptavak borították, de növényi vagy állati életnek semmi jele. A távoli, csupasz hegyléc mögött az ég vörös volt, és baljóslatú, se nap, se hold, se bármilyen egyéb égitest nem látszott. De legalább szilárd talaj volt alattuk! A stabilizátor horgai egy utolsót szikráztak, és aztán végleg kihunyt mindenféle mágikus tűz a megkínzott szerkezeten. Akárhol is voltak, ez volt a végállomás!

A legközelebbi látvány bugyant egyet, aztán kéteberrnyi tűzoszlop szökött belőle az ég felé. A tűzoszlop lassan humanoid alakot öltött, kezekkel, lábakkal, és zöldesen világító szemmel.

– Egy Orkhan Thai, egy thargodan lord! Egek, akkor a Sötét Földön vagyunk... Innen nincs menekvés! – Zu'lit kétségbeesetten

megmarkolta nekrofun medálját, hogy pótolja végsőként kimerült manaforrásait. A medál fénye kialudt, és a mágus hozzálátott egy varázslathoz. A thargodan lord keze villámgyorsan megnyúlt, kinyúlt, és izzó lángcsóvaként lesújtott a varázslóra. Egy kiáltás, egy vilámlás – és a következő pillanatban Zu'lit nem volt sehol, csak némi pernye szállodgolt a levegőben. Az Orkhan Thai a szerkezet sarkában kuporgó Ortevor felé fordult, és sújtásra emelte hatalmas karmát. A törpe a varázslótornyban töltött egy év alatt nagyon sok mindent megtanult, sokkalta többet, mint amennyi látszani engedett. Tudta, hogy csak egyetlen módon menekülhet meg.

– Ne bánts! – nyöszörögte, fejét lehajta. – Szolgálni akarlak! Hatalmas tudás van a birtokomban a halandók világáról! Azért jötem, hogy megoszthassam veled! – Egy karnyújtásnyira fölötté az eleven lángoszlop megtorpant, csak néhány lángnyelv szökkent a törpe szakállára.

Diana óvatosan felemelkedett az ágyról. Mellette Niagren, a nagybajuszú, izmos lovag békésen aludt, csupasz mellkasa egyenletesen emelkedett és süllyedt. Niagren, az öngóliant hadúr katonai tanácsadója volt az első férfi, akit csásos táncával és Elenios ellenállhatatlan praktikáival nem sikerült azonnal és visszavonhatatlanul, teljesen behálózni. Persze azért nincs szó teljes kudarcról – mint ahogy azt az éjszaka eseményei is mutatták – de Niagren még egyáltalán nem fogadta bizalmába, és nyilvánvaló, hogy aztán még mindig Lady Oliváé, ha agya engedett is a teste által diktált szükségleteknek.

A leány magára terítette láthatatlanná tevő köpenyét, és kiszurant az ajtón. A bóbiskoló örök átnéztek rajta, a mindenhol jelenlevő, gondolkodni nem képes szellemzőlgak pedig nem törődtek vele. A domb mögött, a hajnal első sugaraiban fürödve várta az álomsárkány. Diana megcsípte társa oldalát, mire az tettelt rémülettel pislogott körbe. A sárkány perze megérezte a lány jelenlétét, de mindig benne volt mindenféle játékban. Diana felpattant a kecses óriásgyíky hátára, és máris a levegőbe szökkentek. Az Elenios papnő biztosan ült az állat hátán. Levette köpenyét, majd kacagva hátravette fejét, hagyva, hogy a szél belekapjon hosszú hajába. Elégedett lehetett magával: az éjszaka során szerzett információval valószínűleg ezrek életét mentette meg. Amikor holnapután megindul a „melepe-

tésszerű” invázió, a tomboló orkok és óriások csak üres falvakat találnak majd. És ez még csak a kezdet – ha istene továbbra is a segítségére lesz, a parányi királyság nemhogy elbújhat a betolakodók elől, hanem megismerve annak gyenge pontjait, esetleg le is győzheti.

Most éppen a Zöldliget erdő felett repültek. Odalent, egy erdei tisztáson Diana megpillantotta nővérét, Geminát. Az Álomsárkány hatalmas szárnycsapásaival lefelé manőverezett. Gemina rosszallóan integetni kezdett.

– Vidd innen azt a szörnyet! Megjieszti az állatokat!

De Diana csak kacagott, míg a pajkosan vigyorgó álomsárkány leereszkedett a tisztásra. Az őzek és nyulak, amelyeket az erdő leánya a kezéből etetett, szanaszét szaladtak.

– Mitől vagy ilyen morcos kedvedben, nővérkém? – Diana egy elegáns ugrással leszókkent az óriásgyíky hátáról, és egy cuppanós puszt nyomott testvére arcára.

– Járt itt ma reggel valami nagyon borzalmas dolog. A Feledés mocsarából jött, és amerre ment, kárhózat és pusztulás kísérte útját, az őrfáim szétegye, kéreg nélkül haldokolnak. Szórakozásból gyilkolta az erdő lakóit!

– Talán Morgan valamelyik elfeledett familiárisa találta meg végre a kivezető utat a zigehtörténevből, a mocsáron át. Ha így történné, nem kell többé aggodnod: soha sem fog visszatérni.

Gemina réveteg tekintettel meredt hűgára, és szomorúan megrázta a fejét.

– Nem. Érzem, hogy vissza fog térni, akárki vagy akármi is legyen.

TIHOR MIKLÓS

Áprilisi feladványunkra rengeteg megfejtés érkezett, de a Zan jelentős problémát okozott a legtöbb játékosnak. Íme a helyes megoldás:

1. Még az ellenfél körében passzivizálok Dálámárt, és a Zan-csemetét átszínezem Fairlightra. Így a Püspöki talár miatt az összes Fairlight varázslatom 2 VP-vel olcsóbb lesz.

2. Ezután jön az én köröm. Kapok 9 VP-t a tartalékban levő két lényem és a 3 Mágiadagály miatt, sebződök 9 ÉP-t a Mesterektől (-8-ba kerülök). A 20 fölötti VP-m sem vész el, mivel játékban van a Korlátlan mágikus faktor. A Zan átalakul szintlépéssé a Zan-csemetére, Dálámár Raia színűvé változik, és felhúzó a Tudati vitalizációt. (+9 = 28 VP)

3. Lövök egyet a Villámszimbólummal, majd Unkreálok (a sajátomat), és kapok két szörnykomponenst. (-3 -3 = 22 VP, -1 = 12 ÉP)

4. Kijátszom a Tudati vitalizációt, gyógyulok 16-ot, így már 6 ÉP-ben leszek. (-5 = 17 VP)

5. Dálámár átszínezi a Zan-csemetét Raiára, így már a Raia varázslataim lesznek kettővel olcsóbbak. Ennek öröme rögtön Rekreálok a Villámszimbólumomat, és lövök is egyet vele. (-4 -3 = 10 VP, -1 = 11 ÉP)

5. A Gömbvillámot is az ellenfelemben lövöm. (-2 = 8 VP, -4 = 7 ÉP)

6. Átruházom a Zan-csemete sebzését a Quwargra, és mindket-

tővel beütök. Összesen hatot sebeznek, mivel a Zan-csemete sebzése már három a Zan-szintlépés miatt.

(-3 = 5 VP, -6 = 1 ÉP)

7. Kijátszom a kezemben levő Villám szimbólumot, és kivégzem vele az ellenfelet.

(-3 = 2 VP, -1 = 0 ÉP)

Van egy másik megfejtés is, mely csak egy apróságban különbözik az előzőtől. Ebben a Zan marad Villámszimbólum, lövök vele egyet, majd ezt Unkreálok. A Rekreációval pedig már Szintlépésként hozom vissza a Zan-csemetére. A megoldás többi része megegyezik az előzővel.

Nagyon sok hibás megfejtés érkezett. Először is Dálámár a Halhatatlanság miatt nem mehet be az őrsztrba, és mivel van Zan-csemetém, ezért a Zan fenntartása miatt sem dobhatom le róla a Halhatatlanságot. A Zan csak asztalon levő lapot másolhat, így a Gömbvillámot nem. Az sem jó elképzelés, hogy az ellenfelem visszalövi a Gömbvillámot, mivel én már amúgy is 0 ÉP alatt vagyok, ha meg már vitalizáltam, akkor pedig a visszalövés nem elég ahhoz, hogy meghaljak.

A szerencsés nyertesek: *Báti Katalin* (az első női nyertesünk!) és *Neumann Róbert* Budapestről, valamint *Ifj. Káré István* Süllyásról. Nyereményük egy-egy csomag alappakli. Gratulálok!

Új feladványunk kiötlője Makó Balázs. Van 3 ÉP-d, 13 VP-d és nincs szörnykomponens. Ellen-

fednek 6 ÉP-je, 10 VP-je és 1 szörnykomponense van. A te köröd van, a húzásod már megtörtént. Nyerd meg a játékot ebben a körben!

Beküldési határidő:

1997. július 7.

A zárójelben levő betűk az isteneket jelentik, a túlóldalon megtalálod a feladvány ábráját is.

DANI ZOLTÁN

A kezdedben levő lapok:

- Tisztítófűz (R)
- Unkreáció (F)
- Direkt kontaktus (E)
- Hódolat Raiának (R)
- Az utolsó szó (L)
- Kísérteties bajnok (L)
- Árnyékvilág (L)
- Gemina balzsama (S)

Asztalon levő lapod:

- Leah oltára (L)

Gyűjtőd:

- Bányarém (T)

Minden lapod aktív.

Ellenfeled asztalon levő lapjai:

- Orzag bilincse (F)
- Hentiala láncai (L)
- Hentiala (E)
- Proteinfecske (E)
- Niagren (F)
- Kvazársárkány (C)

Az utolsó három lény az őrsztrban van. A Kvazársárkány eredetileg a tied volt, Hentialával vette el. Minden lapja aktív.

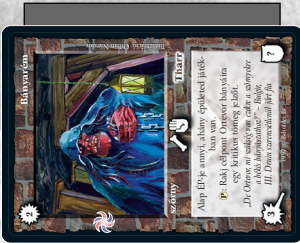
Ellenfeled kezében levő lap:

- Villámsújtás (F)

A TE ÁLLÁSOD: 3 ÉP, 13 VP, 0 SZK

▼ Kezedben levő lapok ▼

Létsíkok

Gyakorisági lista

A föld síkja	- n	Diána tánca	e r	Kasztroplanáris stigma	f r
A halál maszkja	l g	Diuretikus kráken	e r	Káoszfelügyelő	c n
A hősi szellemek kincstára	r g	Drakolder mágus	f r	Káoszherda	d r
A hűség köteléke	r g	Ekharion	t n	Káoszteknőc	c r
A kockázat ára	r r	Elektromos pajzs	f n	Kárhozat	l r
A közösség ereje	r g	Elemi vízcsapás	s g	Khôr földje	- n
A láthatatlanság köpenye	e g	Elmeféreg	f r	Khôr zsoldosai	d g
A levegő síkja	- n	Első vér	r n	Királyi halastó	s n
A mágia létsíkja	- r	Ében munkafelügyelő	c g	Királyi korona	r r
A moák fénykora	t r	Éjkornis	c r	Királyi testőr	r g
A pénz szentélye	f n	Élő fal	s n	Kisebb quwarg istenség	d r
A tudás hatalom	d g	Fedett verem	s n	Kísérteties bajnok	l n
A tűz síkja	- n	Fegyverbolt	t n	Kontármunka	d n
A víz síkja	- n	Fejvadász klán	c n	Kószáli disznó	s g
A zangrozi módszer	f g	Földanya amulettje	s n	Kvazársárkány	c r
Adamantitgölem	c r	Földanya erdeje	s r	Lady Olivia macskája	e r
Agyaggalamb	t g	Földanya óvó keze	s g	Lóvért	t g
Alanori csatamén	r n	Földanya paradicsoma	- n	Madárijesztő	f g
Alkalmazkodás	e g	Fúzió	d g	Manna	r g
Alpesi tehén	s g	Fylo	b r	Martian varázslata	c g
Ametisztmedál	s g	Gemina balzsama	s g	Massza	c r
Antimágikus ballaszt	s n	Gitonga	s g	Mágjavihar	f r
Aurapollátor	c n	Gnóm katapultállomás	f r	Méltó szintlépés	- r
Az igazság pillanata	r n	Gyászszertartás	l g	Mérgező zóna	s n
Az örök élet forrása	r g	Gyilkos sallank	t g	Mírg	e g
Az univerzum tengelye	l r	Gyíkember	s g	Mnebolath	c n
Az utolsó szó	l r	Hadiszerecse	f g	Monukonstrumatik Abarrun	r r
Azbesztagyú Arktisz	f n	Harci szekér	t n	Morgan familiárisa	l n
Álompor	e n	Harsona	f g	Morgan kisujja	l g
Álomsárkány	e r	Hegyi góliát	t r	Morgan mocsara	l r
Álomvilág	- n	Hegyomlás	t n	Mutáns csontváz	l g
Álomvirág	e g	Hendiala láncai	l g	Negatív létsík	- n
Árnyéktűz	c r	Homokóra	e r	Nekrofunmedál	d n
Árnyékvilág	l g	Hóhérbimbó	l g	Nem várt segítség	r n
Árnyrém	l g	Hósi halál	d n	Niagren palcája	t r
Átokmurgattyú	c g	Igazságtevő	r r	Niagren	t r
Bányarém	t g	Igor	l n	Nyuhaj karbin	e g
Belladonna	e n	Ikerharcos	t n	Ongóliantbébi	t r
Bölcsőpolip	s r	Imádkozás	- g	Orgoró	s n
Csillaghullás	l n	Jellempróba	- g	Orgyilkos tör	d g
Démontetű	c g	Jerikó	- r	Ork sámán	d r
Diána	e r	Kalandozók városa	- n	Orkhan Thai	c r

Ortevor bányái	l r	Számmágia	f g	Vadászkutya	r g
Ortevor	l r	Szellemszolga	t g	Varkaudar fétis	d g
Ónixpiramis	d r	Szerencsejáték	- g	Varkaudar szolgálólány	d g
Óriások földje	- n	Szélvihar	s g	Védőoltás	s g
Öreg varázsló	r r	Szörnyidézés	s g	Véráldozat	l g
Ő a kegyencem	c g	Szórlajhár	s g	Vérszomjas csüldő	c g
Ósi csatamező	l n	Szórőspók ördémon	c r	Vonzás	f g
Phua-kúp	d n	Szuperpszí	e n	Woogard	s r
Planetáris ördémon	c n	Születésnap	r g	Wulf Gretta	t r
Pozitív létsík	- n	Tanulékonyág	- n	Yasmina	e n
Pőfőgő Kregon	l r	Táncoló lángok	d g	Ygrodon	d g
Pszí kő	e r	Teológia	- g	Zarknod alsó kamrája	f g
Quwarg keltető	d n	Természeti katasztrófa	c g	Zene szakértelem	- g
Quwarg szabotőr	d g	Térutazás	- n	Zu'lit	f r
Quwarg szamuráj	d n	Thargodan csatatank	c r		
Quwargok földje	- n	Tisztogatás	c g		
Raia szent lovagja	r r	Totális háború	t r		
Repülés	e g	Totemoszlop	- g		
Restauráció	e g	Trappoló dnyimák	t g		
Roham	t g	Tudati lenyomat	r g		
Rughar varázskönyve	f r	Túlélők Földje	- n		
Sárkányölő kard	e n	Túlerő	c g		
Sir Magic Master	r n	Tűzféreg	d g		
Sötét Föld	- n	Tűzlehelet	d g		
Stabilizátor	- g	Tyrannosaurus Rex	s r		
Sullár	e g	Utánpótlás	t n		
Sutor Kragoru tornya	f n	Új nemzedék	s n		
Syndel	f r	Útonálló	l g		

r - ritka lap
n - nem gyakori lap
g - gyakori lap

C - Chara-din
D - Dornodon
E - Elenios
F - Fairlight
L - Leah
R - Raia
S - Sheran
T - Tharr
- - színtelen

NEXT-DOOR

Csomagküldő szolgálat

Ha felbélyegzett válaszhorítékot küldesz, kapsz egy részletes listát, és egy tájékoztatót a rendelés feltételeiről. Rendelésedet telefonon is feladhatod minden nap 14-19-ig: 06-32-360-881

- Angol és magyar nyelvű szerepjátékok
- Sci-fi és fantasy regények, novellák
- Gyűjthető Art kártyák és matricák
- Táblás és stratégiai játékok: Cherubion, Warhammer, Arcadia stb.
- Kártyajátékok: HKK, Magic, Guardians, Vampire, Netrunner, Star Wars stb.
 - Kártyás kiegészítők/dobókockák, kártyatartók
 - Kártyák laponkénti vétele és eladása: HKK, Magic, Guardians
 - Kártyás újságok: Alanori Krónika, Talizmán, Duelist, Scry, Inquest
 - Magyar nyelvű szabálykönyvek
- Mindig a legfrissebb információk a szerepjátékok világából

Postacím: Next-Door Bt. – 3061 Pásztó, Pf. 89

E hirdetés benntartója, ha legelőször
 1000 Ft értékben vásárol
 boltunkban, 100 Ft
 kedvezményt
 kap.

Új versenyek

Új versenyek

Biztosrév

HKK verseny a kalandozók városainak tiszteletére

Időpont: 1997. június 15. 11 óra, nevezés 10-től.

Helyszín: Ferencvárosi Művelődési Központ
Budapest, Haller u. 27. (a Nagyvárad tértől 3 percre)

Nevezési díj: 400 Ft

Szabályok: Egyéni verseny, melynek a különlegességét az adja, hogy az épületeket nem lehet lényekkel rombolni, valamint a Vulkánkitörés és a Földrengés nem fejtik ki az épületekre a hatásukat. A versenyen már lehet használni a Létsíkok kiegészítőben szereplő lapokat, valamint a helyszínen lehet vásárolni Létsíkok kiegészítőt. Külön érdekesség, hogy ez a verseny az első abban a versenysorozatban, melynek a végén egy meghívásos küzdelmet rendezünk, amelyre a versenyeken legjobban szereplő játékosokat hívjuk meg, és ahol a győztes jutalma egy serleg lesz, valamint rengeteg értékes nyeremény.

Érdeklődni lehet: Camelot Szerepjátékbolt

Budapest, Ferenc körút 33. Tel.: 215-9035

A verseny támogatói: Beholder Bt., Valhalla, Camelot

Időpont: 1997. július 20. 11 óra, nevezés 10-től.

Helyszín: Ferencvárosi Művelődési Központ
Budapest, Haller u. 27. (a Nagyvárad tértől 3 percre)

Nevezési díj: 400 Ft

Szabályok: Hagyományos egyéni verseny.

Érdeklődni lehet: Camelot Szerepjátékbolt

Budapest, Ferenc körút 33. Tel.: 215-9035

A verseny támogatói: Beholder Bt., Valhalla, Camelot

Kürtszó

Békéscsaba „kommon” HKK verseny

Időpont: 1997. június 28. de. 10 óra, nevezés 9-től.

Helyszín: Békéscsaba, SZÜV székház, Európai Üzleti Szakiskola, Kinizsi u. 4-6. Megközelíthető a vasútállomástól az Andrássy úton haladva a szökökútig. Az állomáson 9-ig vár valaki.

Szabályok: A versenyen csak gyakori és nem gyakori lapokat lehet használni. Ez alól kivétel a Létsíkok kiegészítő, ahonnan bármilyen lap használható, de mindenképp csak egy. Az AK-s lapok tiltottak. A minimális pakliméret 55 lap. A kiegészítő továbbra is 20 lapos. A verseny 6 fordulóban, háromjátszmas meccsekkel kerül megrendezésre.

Nevezési díj: 360 Ft, szövetségi tagoknak 300 Ft, lánynak ingyenes. A versenyen indulási jogot lehet szerezni a Nemzeti Bajnokságra.

Érdeklődni lehet: Csehi Miklós tel.: 66-457-153,

e-mail: mikie@arthur.bmk.hu és Albel Tamás

tel.: 66-313-053, e-mail: yat@arthur.bmk.hu

HKK páros verseny

A hadjárat negyedik ütközete

Helyszín: Tower Kártyaklub, Margitszigeti Atlétikai Centrum

Időpont: 1997. június 29. 11 óra, nevezés 10-től

Nevezési díj: 500 Ft, de ha tagja vagy

a Hatalom Szövetségének, vagy rendelkezél Magic Shop törzsvásárlói kártyával, akkor csak 400 Ft

Szabályok: A különböző táplapoknak pontértékük van. Egy pakli összpontértéke maximum 40 lehet. A részletes lista az ismert kártyaboltokban megtekinthető. A verseny 7 forduló, svájci rendszerű, kétjátszmas fordulókkal.

Tiltott lap a Szerepcsere, és a Tiltott mágia csak a kiegészítőben lehet. A kijátszott lapok az egész párra hatnak, de ha célpont játékos van a szövegben, akkor meg kell nevezni a játékos, és csak arra hat. A párok egymás mellett ülnek, nézhetik egymás lapjait, de felváltva következnek.

Kvalifikációs HKK verseny

Pásztó

Időpont: 1997. július 5. 10 óra, nevezés 9-től

Helyszín: Next-Door Szerepjátékklub,

Teleki László Művelődési Ház, Pásztó

Pásztóra eljutni vonattal a Keletiből vagy busszal a Népstadiontól lehet, az állomáson rendezők várnak.

Szabályok: Frissen bontott pakli versenyre egy alappakkal és két Létsíkok kiegészítővel. A verseny normál svájci rendszerű, 6 fordulóval.

Nevezési díj: 2000 Ft, amely magában foglal 2 db Létsíkok kiegészítőt és egy 3. kiadású alappaklit.

Érdeklődni lehet: Mátyus Gergely tel.: 32-360-881

A verseny helyezetteji indulási jogot szereznek a Nemzeti Bajnokságra.

FIGYELEM!

SAJNOS A MÁRCIUS 1-ÉN, SZEGEDEN RENDEZETT VERSENYÉRT NEM JÁR HATALOM PONT, MIVEL HARDWARE PROBLÉMÁK MIATT NEM KAPTUK MEG A VERSENY VÉGEREDMÉNYÉT. A NEMZETI BAJNOKSÁGRA MEGSZERZETT INDULÁSI JOG TOVÁBBRA IS ÉRVÉNYES.

Utolsó esély

DCI hivatalos type 1.5 egyéni Magic verseny

Időpont: 1997. június 29. 12 óra, nevezés 11.30-tól

Helyszín: Ferencvárosi Művelődési Központ
Budapest, Haller u. 27.

(a Nagyvárad téri 3-as megállójától 3 percre)

Használható kiadványok: Minden.

Tiltott lapok: Minden a type 1-en korlátozott vagy tiltott lap; Black Vise, Strip Mine.

Korlátozott lapok nincsenek.

Az első három helyezett értékes kártyanyereményekben részesül.

BLACK FIRE GAMES

I. HATALOM KÁRTYÁI NEMZETI BAJNOKSÁG

Időpont: 1997. július 25–27. A versenyek de. 10 órakor kezdődnek.

Helyszín: Kondor Béla Közösségi Ház (Budapest, Kondor Béla sétány 8.).

Megközelíthető Kőbánya-Kispesttől piros 136-os busszal (6 megálló).

Szabályok: A háromnapos versenyen az idei év legjobb HKK játékosai mérik össze tudásukat. Az első két nap folynak a selejtezők, míg vasárnap lesz a döntő. Pénteken, 25-én egy Frissen bontott paklik versenyen küzdhetnek meg egymással a játékosok. Egy harmadik kiadású alappakli és két Létsíkok kiegészítő megvásárlása után, kétjátszmas, svájci rendszerű versenyen szerezhetnek pontot a versenyzők. Szombaton, 26-án hagyományos, körönként háromjátszmas versenyt rendezünk. Mindenki annyi pontot kap ezen a két versenyen, amennyi a helyezéseinek az összege, és a 16 legkevesebb ponttal rendelkező játékos játssza vasárnap, 17-én a döntőt. A döntő korlátozott játékkörnyezetben, egy Tiltott mágia keretében zajlik, ahol a Létsíkok kiegészítőt nem lehet használni. A tiltott lapok: *Sötét motyogó, Temető, A gyenge pusztulása, Gömbvillám, Manacsapda, Griffónix, Agytaposás, Parittyá, Illúziósárkány, Szörnybűvölés, Direkt kontaktus, Tudatrombolás, A szirének éneke, Agybénítás, Tiltott mágia, Influenza, Piromenyét, Túskepajzs és az ultra-ritka lapok.* A döntő kieséses rendszerű lesz, ahol minden pár három győzelemig játszik, és a vesztes kiesik a versenyből. A párosítás ezen a napon irányított lesz, azaz az első két napon a legkevesebb pontot elért versenyző a legtöbb pontot kapottal kerül össze, így a két legjobb csak a döntőben találkozhat.

Nevezés: A versenyen csak az indulási jogot szerzett játékosok indulhatnak, összesen 50 résztvevő lesz. A Beholder Bt. versenyein, egyes vidéki versenyeken, valamint a Hatalom Szövetsége pontversenyében lehet(ett) indulási jogot szerezni. A Frissen bontott paklik versenyének nagy költsége miatt a versenyre 1000 Ft-os nevezési díjat szedünk.

Díjak: A verseny pénzdíjas. 1. díj 50000 Ft (azaz ötvenezer) 2. díj 25000 Ft 3. díj 10000 Ft 4. díj 5000 Ft 5-8. díj 2000 Ft 8-16. díj 1000 Ft.

A pénzdíj mellett még ultra ritka lapokat is lehet nyerni.

Érdeklődni lehet: levélben a Beholder Bt. 1680 Budapest Pf. 134 címen

Minden érdeklődőt, nézőt, szurkolót, családtagot és játékost szeretettel vár a Beholder Bt.

HKK levelezési lista

Örömmel értesítünk mindenkit, hogy beindult a HKK levelezési lista az interneten. Jelentkezni a

hkk-request@dlux.sch.bme.hu

címen lehet, a levél szövege subscribe legyen. A listára szánt leveleket a

hkk@dlux.sch.bme.hu

címre kell küldeni. Ha valami gondod van a listával, a

beholder@mail.datanet.hu

címen jelezd!

Camelot

Stratégiai, Társas-
és Kártyajáték szaküzlet

1094 Budapest Ferenc körút 33.

Tel.: 215-9035

Nyitvatartás:

hétfőtől péntekig 10-19
szombaton 10-14

Ezen kupon bemutatója egy alkalommal boltunkban D20%-os vásárlási kedvezményt kap a Beholder Bt. termékeire.

A VÁMOS

A nap vörös korongként egyszülőzött a Sorwir bolygó horizontján. A szolgálatos vámórség váltáshoz készülődött. A legalkalmasabb időpont egy csempész hajó számára...

Ghoem hadnagy összeszűkült szemmel bámulta a kikötőben leszálló ASZFALT nevű Lightningot, melynek „KÖSS BELÉM!” felirat díszelt az oldalán. Enyhe bizsergést érzett a tarkóján. Tudta, hogy ez csempészáru jelenlétére utal. Tizennyolcadik éve szolgál a kikötői vámórségnél. Ez idő alatt kifejlesztette a képesség, mely nem is olyan meglepő a cerebritáknál.

– Bolom őrmester, munkára fel! – kiáltotta beosztottjának, és elindult a hajó irányába.

– Nem látszik csempésznek! – zárkózott fel tudálékoskodva újdonsült kollégája.

– Ide figyeljen Bolom! Mennyi ideje van a vámórségnél?

– Már két napja!

– Nagykos! Én már akkor csempészeket üldöztem, amikor maga még csak tipegett az ANTI-G babasétáltatóban. Nyissa ki a szemét, és csukja be a száját, ha tanulni akar! – fejezte be mondandóját, mivel hallótávolságba kerültek.

– Szurk-O-Lo és legénysége vámvizsgálatra felkészült – jelentette katonásan a hajó kapitánya

– Van valami tiltott áru a hajón? – kérdezte Ghoem a kapitánytól.

– Hova gondol ezredes úr! – jött a hízgelő válasz.

– Azért, ha nincs ellenére átvizsgálánánk a hajót...

* * *

A hadnagy rendkívül kellemetlenül érezte magát. Fél órai kutatás eredményeként jól összekoszolta magát a raktérben ráborult grafitrudakkal. Hülyét csináltak belőle az új beosztottja előtt, de nem tehetett semmit. Dühítől vörösölő fejjel (ami a cerebritáknál nem kis teljesítmény) fordult a kapitányhoz:

– Elnezését kérjük a kellemetlenségekért, de csak a munkánkat végeztük – azzal sarkon fordulva elhagyta a hajót.

Éppen egy teherszállító kanyarodott ki a dokkból az ASZFALTól leszerelt ágyúkkal megrakodva, mikor végzett a szolgálatleadással. Végtelen utálattal nézte a távolodó teherszállítót.

Az őrmester melléje szegődött.

– Vajon mennyit kereshetnek három Odessa Sierra ágyún? – kérdezte Bolom

– Sierra?! – csattant fel meglepődötten Ghoem.

– Hát persze! Nem látta, milyen könnyen szerelték le? Semmi energiakábel, semmi vezérlőkábel. A Sierra típusok csalhatatlan ismeretőjegyve. Persze ilyen közelről.

– Miért nem mondta ezt korábban?

– Maga mondta, hogy csakjam be a számat.

– Ha már úgyis vége a műszaknak, nem néznénk körül a sikátorok környékén? – nézett kérdően beosztottjára a hadnagy – Hátha látunk valami érdekeset.

Az MT-302-es homokfutó hangtalanul suhant a sikátorok felé. Ghoem még mindig az egyenruháját viselte; a nagy sietségben eszébe sem jutott az átöltözés. Valahogy élete részévé vált ez a munka. Személyes sértésnek vette, ha valaki az ő műszakja alatt csempészkedik. Érezhetően csökkent a járőrelők száma, ahogy közeledtek a város hirhied negyede felé. Errefelé még a szemszédő robotok is rendőri kíséretet kapnak. Azok akik itt kénytelenek élni, nem panaszkodhatnak a biztosítási ügynökök zaklatására.

A szürkületben alig kivehetően valami alakatlan sötétség borította a szűk utcarendszer bejáratát. FÜST. A füstből pedig egy járőr alakja bontakozott ki.

– Csak nem az ön figyelmetlenségének mementója? – mutatott a helyszínelőre a teherszállító roncsára.

A hadnagy morogva kikászálódott járművéből.

– Honnan tudhattam volna, hogy a panelra szerelt Sierra ágyúban lesz a fű! – csattant föl mikor megérezte a megperzelődött tiltott áru jellegzetes szagát.

– A Sierra ágyúk messziről valódinak tűnnek. Nem csoda, hogy azonnal tüzet nyitottak rájuk – mondta szenvtelenül a járőr, miközben a tetemetket vizsgálta.

– Még jó, hogy feltalálták a klónozást – kotyogott közbe Bolom. – Képzelem, milyen arcot vágnak, amikor a kórházban felébredve letartóztatják őket.

– Új fű? – vigyorgott a járőr

– Igen – sóhajtott Ghoem. – Nagykos! – fordult beosztottjához. – A klónozás az élőlényt a klónozási mintavételkor meglévő állapotában hozza létre. Tehát amikor még el sem követte a bűnt.

– Senki sem büntethető a majdan elkövetendő bűneiért – okoskodott a járőr.

– De hát akkor mit tudunk tenni? – kérdezte Bolom

– Semmit – válaszolta a járőr.

– Majdnem semmit – tette hozzá a hadnagy magában, azzal visszazállt homokfutójába.

Elsőbbséget adott a később érkező járőröknek, bár azok nem használtak megkülönböztető jelzést. Ki akarna ezen a helyen feltűnősködni? Ahogy távolodtak, az élet felpezsdülésével a megszokott jókedve is visszatért. Nem érzett kárörömöt. Egyszerűen csak, rendnek kell lennie! Persze volt még egy kis dolga. Egy apró szivesség. A mostani zavaros időkben olyan gyakran tűnnek el klónminták...

Dr. SIRIUS – MÓDER ATILIA

Sasssmadár Szerepjátéklklub

9200 Mosonmagyaróvár, Flesch Károly Művelődési Ház

Profilonk: TF, KG, HKK, Mechwarrior, Battletech, Magus, Kódex, AD&D

Klubvezető: Cserkúti István, 9200 Mosonmagyaróvár, Mosoni M. u. 25. Tel.: 96-219-535 (Csecse), TF: Vivienn Courtney (#5886)

Cerberus Kártyaklub

Gárdonyi G. Ált. Isk., 2030 Érd, Gárdonyi G. u. 1/b

Nyitvatartás: Pénteken 16-tól 19 óráig

Klubvezető: Straub Gergely

2030 Érd, Deák F. u. 108. Tel.: 23-368-071

A klub elsősorban HKK klub, de lehet játszani bármilyen más kártya- és szerepjátékot is. A terem 55 ember befogadására képes, egy asztalnál 4 ember fér el.

Minden érdeklődőt szeretettel várnak!

Celldömölki szerepjátékosok jelentkezését várom klubalapítás, illetve tagság céljából.

A tervezett indítás május 11-én 3-8 óráig a Kemesesaljai Művelődési Központban, illetve az előbb említett időpontban és helyen minden vasárnap.

Eleddig meglévő játékaink: AD&D, Spelljammer, Codex, Shadowrun, Star Wars, Armageddon, Call of Cthulhu.

Érdeklődni az alábbi címen lehet:

Bálint Péter, 9500 Celldömök, Puskin u. 3. Tel.: 420-620 és Óri Norbert, 9500 Celldömök, Sági u. 12/b 4/18.

VÉGEZTÜNK A ZARG BÁZISSAL

Ismét a zarg inváziós bázis kerül terítékre. Négy hónappal azután, hogy az első puhatolózó kísérletek megtörténtek a vállalkozó szellemű kapitányok részéről, két szektorban is sikerült pontot tenni az ügy végére. De ne szaladjunk a dolgok elébe.

Hamar kiderült mindnyájunk számára, hogy a magányos hajóknak alig-alig van valami esélye a bázist védő hajókkal szemben. A bázist támadva gyakorlatilag semmi, körülötte portyázva is csak szerény eredményekre számíthatott az, aki ilyesmire adta a fejét, és amennyiben sikerült is nagy nehezen kilőnie a hajókat, akkor is olyan mértékű sebeket kapott, ami után muszály volt javítani a hajóján. Mindazok a kapitányok, akik a bázis megsemmisítését tűzték ki célul maguk elé, azonnal elkezdtek szervezkedni. A szektor legtávolabbi zugából is érkeztek jelentkezők. Mivel nem lehetett értelmesen megkerülni a flottaalakítást, ezért célravezetőnek tűnt minél nagyobb csapatokat alkotni, és egyenesen a bázist támadni. Az első sikeres akcióit nekünk, cápáknak sikerült véghezvinnünk, de hamarosan a többi szektorban is kaphattak a zargok egy kis ízelítőt a lézerek és a rakéták összütéséből.

A bázis pusztítását tekintve, a népesebb szektorok összehasonlíthatatlanul könnyebb helyzetben vannak. A bogarak, a növények és a fémtestűek jóval kevesebb kapitányt tudtak mozgósítani. Ezért az inszektoidok és a xenók sokáig semmilyen eredményt nem tudtak felmutatni, de a karnoplantuszok az összefogás szép példáját mutatta kilőtték a Metal Giantet, majd sikeres bombázást hajtottak végre a bázis ellen.

A kezdeti időkből a legtöbb kapitány számára a bázist védő hajók pusztítása volt a cél. Úgy tűnt, hogy a katonai vezetés is ezt szorgalmazza, hiszen jelentős díjakat fizetett minden kilőtt hajóért. Konkrétan a bázis pusztítására, a bombázásokra csak kevesen vállalkoztak. Ekkor érkeztek az első megdöbbenő hírek a megsemmisített kolóniákról, a feldúlt, porig rombolt kikötőkről és az elpusztított lakosság millióiról. A kapitányok a bázissal voltak elfoglalva, a bolygók nem voltak elég erősek, hogy megvédjék magukat, a katonai flotta pedig nem tett semmi érzékelhetőt, mintha nem is az ő ügyük lenne az egész. A zargok pedig egyre erősödtek, egyre több bolygót vontak blokádlá. A szektorban a fenyegetettség fokozatosan nőtt. A bázis kb. havonta állított ki egy-egy csapatot, amely egy újabb bolygót vont blokádlá.

A katonai vezetés látva, hogy nem halad előre a bázis megsemmisítésének az ügye, változtatott a finanszírozás rendszerén,

elsősorban a bázisnak kiosztott sebpontokat jutalmazva. Az intézkedések hoztak némi változást, de a valódi sikerhez ennél többre volt szükség. Elsősorban azokra a lelkes és állhatatos kapitányokra, akik szívügyüknek tekintették a bázis megsemmisítését. Külön köszönet illeti James Bond, és Tyron Power kapitányokat, akik megszervezték azt a minden szektorra kiterjedő általános támadást, amely végül két szektorban is a bázisok felrobbantásához vezetett. Köszönet és gratuláció mindazoknak, akik részesei voltak ezeknek az akcióknak.

Végezetül álljon itt néhány hasznos adat azoknak, akik a saját szektorukban még nem végeztek a bázissal. A bázison kb. 30 000 – 35 000 pontnyi sebészt kell okozni a bombákkal. (Talán kicsit kevesebb is elég.) Ha a bázis már kritikusan meggyengül, akkor már nem tudja a léghéghárítását használni, és minimális sebzés elég a végleges elpusztításához. Utolsó próbálkozásként a levegőbe küldenek egy Holdporlasztót, amit nagyon nehéz lelőni. Mi 17-en támadtunk rá, az első két körben kilőttük a kísérőhajóit, és így is csak a hatodikra sikerült megsemmisítenünk, igaz inkább bombázásra, mint lőésre voltunk felkészülve.

A bázis megsemmisült. Az új cél a blokádok felszámolása. Egy blokádlát kb. 300-400 hajóból áll. Ha szabadon garázdálkodhat, akkor kb. 5-6 hónappal alatt elpusztítja a bolygót, majd két újabb helyen keletkezik blokádlát. Ha a hajók nagyrésztét sikerül eliminálni, akkor csak egy új blokádlát lesz. Ha mindet, akkor máris egy blokáddal kevesebb. A katonai parancsnoksággal folytatott egyeztetések során a Szabad Kapitányok Független Szervezetének sikerült elérnie, hogy azokban a szektorokban, amelyekben már megsemmisült a bázis, minden 80, blokádlából kilőtt hajóért szintén járjon jutalom ágyú.

PETRÁS GÁBOR

Lapzártá előtt újabb pozitív hírek érkeztek a zarg bázisokról. Az elérhető siker közelségén felbuzdulva újabb szektorok aktivizálták magukat a bázisok pusztításában. A tricuplitéktől várható volt, hogy hamarosan ők is teljesítik a kötelességüket. A FORMATO III ember szektora nehezen mozdult meg, de amikor felrúgták magukat, akkor szinte pillanatok alatt végeztek a bázissal, egyben bebizonyítva, hogy a Holdporlasztó ellen nem kell egy hadsereg, néhány jól felszerelt hajó is megteszi.

Befejezésképpen a túloldalon találsz egy összegzést a bázisok állapotáról, és a pusztításukban élenjáró kapitányokról.

**Kártyalapokat TF-es varázstárgyakra cserélnék.
Pl.: Vlagyimir, Szerepcseré, Szimulákrum, Esszen-
ciakristály, Temető, Katapult, Meddőség stb.
(#2230) Tel.: 62-240-399 – Kalmár László**

JELENTÉS A BÁZISOKRÓL ÉS A LEGAKTÍVABB KAPITÁNYOKRÓL

Rendszer	Összes Bombázók sebzés száma	Zarg lövők	Legtöbb bombasebzés	Legtöbb lelőtt zarg	Legtöbb Giga Beam
1. Infreto	0	0	9	0	0
2. Tropina	4990	11	11	1379 (#2699) Lightning Bolts 22	8 (#1512) Tűzgyólyó Magyaro. 2
3. Extos	1676	8	11	444 (#2041) GAAS Goliát	1 (#2041) GAAS Goliát
4. Bropea	VÉGE	26	30	4874 (#3098) Turmoil	61 (#4330) FBI Renegát 1.
5. Cogalia	22100	19	21	2473 (#1657) Millenium Falcon 3.	12 (#1625) Protoplasma-3
6. Hectica	VÉGE	40	40	4791 (#3530) Screamer	40 (#3609) Marble Hall
7. Form.I.	2554	7	9	951 (#2604) Ouagadougou	15 (#3979) Phlox Subulata
8. Form.II.	VÉGE	33	36	5008 (#4792) Kvantumsárkány	34 (#4792) Kvantumsárkány
9. Form.III.	VÉGE	19	21	4125 (#3306) 1000 Jahrig Falke	45 (#5081) Cash and Carry Two
					2 (#1562) Mezon Csillagromboló

HOL TALÁLHATÓK BLOKÁDOK AZ EGYES RENDSZEREKBE (elől a csillag, majd az égítést száma)

- INFRETO RENDSZER:** (#105/#7) (#117/#2) (#120/#1) (#120/#2) (#127/#23) (#133/#19) (#133/#33) (#138/#2) (#138/#7) (#148/#16) (#148/#19) (#149/#8)
- TROPINA RENDSZER:** (#108/#2) (#111/#7) (#117/#1) (#117/#2) (#120/#1) (#120/#3) (#121/#2) (#121/#6) (#121/#18) (#134/#2) (#135/#2) (#140/#8) (#147/#1) (#147/#6) (#150/#6) (#150/#9)
- EXTOS RENDSZER:** (#105/#7) (#108/#1) (#109/#5) (#114/#10) (#120/#14) (#125/#7) (#127/#11) (#127/#16) (#143/#1) (#143/#2) (#144/#2) (#144/#4) (#147/#5)
- BROPEA RENDSZER:** (#104/#1) (#104/#2) (#105/#2) (#105/#6) (#110/#1) (#113/#1) (#113/#6) (#123/#2) (#129/#2) (#130/#1) (#137/#3) (#138/#6) (#138/#9) (#143/#6) (#147/#1) (#149/#5) (#149/#27)
- COGALIA RENDSZER:** (#102/#5) (#102/#10) (#107/#1) (#107/#2) (#113/#2) (#113/#7) (#119/#1) (#124/#3) (#124/#4) (#124/#14) (#124/#16) (#124/#31) (#125/#11) (#140/#22) (#149/#6)
- HECTICA RENDSZER:** (#102/#6) (#102/#7) (#108/#3) (#114/#4) (#114/#7) (#122/#5) (#130/#5) (#140/#3) (#142/#3) (#142/#5) (#143/#5) (#145/#16) (#149/#1) (#149/#2)
- FORMATO I. RENDSZER:** (#118/#1) (#119/#7) (#119/#12) (#121/#12) (#122/#5) (#122/#15) (#135/#4) (#135/#6) (#135/#10) (#135/#13) (#137/#11) (#143/#2) (#146/#1) (#146/#2) (#149/#3)
- FORMATO II. RENDSZER:** (#107/#12) (#110/#5) (#110/#12) (#111/#7) (#119/#13) (#119/#23) (#121/#18) (#124/#5) (#124/#8) (#133/#1) (#133/#5) (#137/#8) (#137/#16) (#139/#11) (#143/#3) (#146/#1) (#146/#2)
- FORMATO III. RENDSZER:** (#103/#6) (#105/#18) (#110/#2) (#114/#2) (#114/#7) (#116/#2) (#116/#3) (#117/#1) (#122/#5) (#122/#7) (#140/#2) (#144/#10) (#144/#11) (#146/#1) (#146/#2)

(kiemelve azok a bolygók/holdak, ahol a zargok már elpusztították a kolóniát)

AMO Gyilkos

Alaptípus: Mezon 6-PW
Manőverezőképeség: min. 6
Alapenergia: kb. 100
Páncélzat: kb. 220
Veszélyességi besorolás: 6
Fegyverzet átlagereje: ???

A Gyilkos a mezon hajók talán legellentmondásosabb darabja. Páncélzata ugyan kis mértékben meghaladja a Big Goliátét, de kezelőelektronikája (robotpilótái) elmaradnak attól. A hajó paneljén 6 pajzs is díszel, amely lézer, foton és rakétatámadás ellen is védi a hajót. Ezek közül a rakétapajzs a leggyengébb, de ez

is kb. 40% hatékonyságot jelent. Ettől a hajó még vígan szétlőhető, mivel az energiakészlete csak korlátozott védelmet biztosít a hajónak. A Gyilkos különlegességét mégsem a pajzsai jelentik, hanem a fegyverzete. Mindössze 4 darab M5-S Antimiss ágyú kerül a panelre. Ezek speciális antienergia-fegyverek, amelyek semmilyen kárt nem tudnak tenni a hajódban, hacsak fel nem szerelsz a panelre néhány lézerpajzsot. Az Antimiss fegyver specialitása, hogy a pajzsaidon keresztül pusztít, annyi sebet okozva, amennyit a pajzsaiddal fel tudnál fogni (az Antimiss 8-as tűzerejű fegyvernek számít). Minél több pajzsod van, annál veszélyesebb rád a Gyilkos. A megoldás kézenfekvő. Szereld le az összes pajzsodat. Kérdés persze, mit csinálsz a többi hajó ellen. A másik megoldás, ha a rettegett ellenfelek között ezt a hajót is nyilvántartod.

☑ Üdv emberek a Formato I. rendszerben! Ha úgy gondoljátok, hogy a belső szektorba bejutni még soká fogtok, és van herepiumotok, akkor kb. tizszeres áron megvennénk! Sector net címem: (#2956), tel.: 34-330-338 Előre is köszöni!

Simon Phoenix, a Pusztító

Ui: Az árban később is megegyezhetünk, de kb. 15000 IGE-nál nem lehet több.

☑ Mindenki, aki elég erősnek érzi magát, utálja a kalózkodat, és pont a Formato I.-ben van, jöjjön, és mutassa meg, hogy mit tud! Találja megbeszélést a következő telefonszámom van: 34-330-338. Szeretettel vár mindenkit: **Simon Phoenix,** és a

You Will Die legénység

Ui: Melegen ajánlom ezen soraimat David Freemannek és a hasonló nagyfőjű embereknek!

☑ Kutyak és undorító férgek! Megengedjük nektek, kik a császár hű talpnyalói vagytok, hogy megérdemelt halálotok előtt megtekintésétek azt a mocskot és dágványt, amit egy valaha tiszta univerzumra öklendeztetek. Szenny fia! Fogadjátok az Úr igéjét a legmélyebb alázattal és hódolattal. Ne szűnjön meg könyörgésétek a kegyelmes és megváltó halálért! Az Úr szolgálai már itt vannak, hogy megtisztítsák tőletek és a rothadó birodalmotól a Galaktikát.

Necrotech inc.

☑ Üdvözlöm önöket kapitányársaim! A nevem No'iri'n, a Ni' Dhonail klánból. Nemrég érkeztem a Coglia szektorba. Kezdő kapitányként én is jó barátom, Fekete Oroszlán (#3276) rengeteg más hajóssal próbáltuk meg felvenni a kapcsolatot. Meglepődve és elszomorodva tapasztaltuk, hogy híradásaink csaknem mindig süket fülekre találtak. Részemről feladom. Fekete nem fogja, ő bízik még bennetek. Részemről már hozzászóltam a magányhoz, és nem vágyom más társaságra. Így hát én, No'iri'n Ni' Dhonail kapitányom, a Csillagfigyelő fedélzetéről fegyvertársammá fogadlak téged, Fekete Oroszlán. Örömdöm az enyém is, ha bánkódsz, én osztozom a bánatodban. És itt leszek melletted, míg a Halál sorsunk nem lesz. Mindenki-nek kellemes tápotlás! Ne felejtsetek el a szerepjátékot! Mi éleiben tartjuk. Viszontlátásra!

No'iri'n Ni' Dhonail (#5053)

„Nem élni jó, hanem jól élni.” Seneca

Testvériség

☑ Yee-haa testvéreim! Buli van a káoszban. Mikor kézhez kaptam a KG-s borítékot, még nem gondoltam rá, hogy így bepöccenek. De ez történt. Mindenki listen to me! Eddig el-el szóroztam kisebb zarg hajókkal, s bár tök kezdő vagyok (5. fordulás), most elkaptok az ideg. Egy egész bolygót nyírtak ki ezek a mocskok, és itt

a Formato II-ben a 119. csillag Hoem bolygó Inain holdját is csesztetik. Hát ezt nem teszik zsebre. Én nem kérek senkit arra, hogy kövessem, hanem nekimegyek a Scorpion Stingemmel. Egy időre most félreteszem a metált, és az űrben Wagner: A valkűrök lovaglása fog szólni (a'la Apokalipszis), a hajómat pedig ideiglenesen átnevezem Mad People's-nek. Ahaj poplacsek skacok, találkozzunk a túlvilágon!

Dave Mustaine (#3245),

a Harvester of Sorrow kapitánya

Ui: Figyelem! Fízetelt kaszkadőr végezte el ezt a feladatot, mindenki csak a saját felelősségére csinálja utána. A temetésre pénzt és virágokat a fenti címre lehet küldeni. A végeredményről egy másik levélben lehet értesülni, vagy aki kéri, annak a klónom megírja.

☑ Eladó egy Cyclon Spark triciplita legénységgel a Hectica rendszerben. 49. fordulás és még 225 zseton van a számláján. Egyéb adatai: 4 Raven ++, 3 Magnetic X2, 2 Teppelton vs. 3, 1 Telon DS, 4 Pers CR reaktor, 1 Shin Shai V1 hiper. Szerencsejátékok 4, Meggyőzőkészség 2, Űrhajóvezetés 6, Manőverezés 7, Javitás 5, Leszállás 3, Hiperugrás 7. Katona nincs. Részt veszek a bázis elleni támadásban (május 1.). Ha érdekel, akkor izzítsd a Comodat! **Panagl Tam** á s

8956 Páka, Ady E. u. 21. Tel.: 92-378-538 „Aki nem tud élni a javaival, az megérdemli, Seneca

Testvériség

☑ Insztektoid fajtársaim, hol maradtok? Hát tényleg ilyen kevesen lennénk? Kérlek benneteket jelentkeztek erre a felhívásra, valamint várom azon esetleg bálázók jelentkezését is, akik már esetleg leléptek az Infreto szektorból valamely belsőbb szektorba, de hajlandóak volnának némi segítségre infóügyben. Üdvözlettel:

Szkrissz a renegát (#2301)

a Rikszoszsz a menedék fedélzetéről

☑ Tisztelt kapitányok! Most mint a Tisztítófű vezére szólok hozzátok! Már lassan egy éve, hogy egy közsza gondolat után megalakultunk. A segítségünk első volt a maga nemében. Űrtörő munkát végeztünk, és egy addig soha sem látott ösvényt kezdtünk el kitaposni. Sok szövetség alakult azóta, és még sok fog alakulni, de mindegyikük közös abban, hogy már egy ismert utat járnak, vagy fognak járni. Nekünk ez nem adott meg, és véres verítékkel a saját kárunkon tanultunk. Voltak olyan szövetségek is, akik megelőztek minket, de ezt cseppet sem bánjuk, sőt büszkéek voltunk, hogy ezen szövetség alapjait is mi raktuk le. De a rengeteg gond szép lassan szétzilálta a szövetséget, ezért feloszlunk. Köszönjük mindenki támogatását, és

kérünk benneteket, hogy vigyétek tovább fályaként az összefogás erejét! Most pedig búcsúzókn én és a szövetségem is. További szerencsés életet kívánunk!

David Freeman

(# 1 9 1 5)

szövetségalakító dandártábornok, vezérkari főnök és a Tisztítófű volt tagjai

☑ Cerebrita kapitányok! Nem gondoljátok, hogy sokkal könnyebb lenne az életünk, ha létrehoznánk egy szervezetet, ami segít összehangolni a magányos farkasok, kisebb csoportok működését? Egy laza szövetségre gondolok, amelynek fő feladata az információkövettes lenne. Akit érdekel a dolog, írjon! A kezdőket is várom!

Tom Jetland (#4109),

Geiger Péter, 6344 Hajós, Deák F. u. 30.

☑ Üdvözlök kapitányok! Én Yataghan of Shark vagyok a White Shark the Best kapitánya. (Természetesen úrcápa.) Segítséget szeretnék kérni az újrainduláshoz. Egyszer már abbahagytam a játékot, és újra szeretném kezdeni. Ha úrcápa testvéreim tudnak segíteni tanáccsal vagy valami felesleges cuccal, szövetséggel, előbb-utóbb meghálálnám. Írjatok!

Yataghan of Shark (#4072)

Király Ferenc 5920 Csorvász, Zöldpálya u. 1.

☑ Formato II kapitányai! Keresem a 134-es, 130-as, 128-as, 129-es, 133-as, 136-os, 142-es, 140-es és 148-as naprendszerük árú és épület leírásait. Cserébe a 105-ös, 109-es, 121-es, 139-es, 137-es, 141-es, 144-es és 143-as naprendszer hasonló leírását tudom nyújtani.

Öreg Sam (#1005)

a szabad kapitány – Demény Dániel György 5000 Szolnok, Hunyadi u. 54.

☑ Kapitányok! Történelmi felfedezést tettem! Egy örökség folytán hozzám került adathordozókön megtaláltam a triciplita faj eredetének leírását. Az adathordozó eredete kétségsé, de az elején egy biborszínű égitest látható.

Öreg Sam (#1005)

☑ Üdv srákok! Itt egy bevaló, cool stb. cápa szól hozzátok. Ha imádjátok az életet, a pénzt, a nőket, a piát stb., akkor ti vagytok az én embe-reim. Írjatok minél többen, főleg azok irjanak, akik a harc útját járják! Különösen „Macho” Giorgione és Roarr Terr levelét várom. Egyébként mindenkinek ajánlom a Swath Conspiracy nevű szervezetet.

Rodan Lewrax (#3197)

a mélyűri ragadozó

DILITOTÓ

Karakerszámód:

Számlaszámód:

1. Hány zarg hajót lótték le eddig?

- A) 60231 B) 23057 C) 50180

2. Hányszor kalózkodták le Antares kapitányt?

- A) 0-1 B) 2-3 C) 4 vagy több

3. Hány indulója volt összesen a Légiparádénak?

- A) 250-nél kevesebb B) 250-350 C) 350-nél több

4. Kik lótték le előbb a Zarg bázist?

- A) Emberek B) Cápák C) Egyszerre

5. Melyik hajó legénységi tagja rendelkezik a legmagasabb szakértelemmel? (Azonosság esetén a belső szint számít.)

- A) Kvantumsárkány B) Extractor-01 C) Queen

6. Melyik hajónak nagyobb a tűzereje?

- A) Fosztogató B) Vörös Kalóz C) Nyomkereső 1.

7. Hány szövetség fog megalakulni jún. 30-ig?

- A) 0-1 B) 2-3 C) 4 vagy több

8. Melyik szektorban lesznek többen jún. 30-án?

- A) Trento B) Albion Olea C) egyforma

9. Az AK 19. számában hány lelőtt Big Góliátról számolunk be?

- A) 1 B) 2-3 C) több

10. Hány sikeres kalózkodást hajtottak végre összesen a kapitányok?

- A) 600 B) 900 C) 1300

11. Kinek van a legnagyobb szerencsejáték szakértelme?

- A) Efemerix (Szerencsés Apokriff)
B) William Pitt (Unsatisfied Evil)
C) Akandson Admirális (Gaas Goliát)

12. Hányan táboroznak orbitális pályán?

- A) 127 B) 313 C) 582

13. Hány navigátornak van programozás szakértelme?

- A) 8 B) 16 C) 23

+1. Milyen nyomtatón készülnek a fordulók?

- A) HP IIIp B) HP 4 plus C) HP 5

Rengeteg lelkes totózó volt, aki visszaküldte a HKK-totót. Most mindenki elolvashatja a helyes válaszokat:

- Az első hivatalos, nem tesztelő HKK versenyt Kis Borsó Csaba nyerte.
- 53 lap került kivonásra a 3. és az 1. kiadás között.
- Jelenleg 99 Raia lap van. A 99. a Gyémántsárkány.
- Pécsen nem rendeztek még hivatalos HKK versenyt.
- 9 fajta ultraritka lap van.
- A kakukktójának a Húsevő megszimtot szántam, mivel ez gyakori, míg a többi nem gyakori, de a Grákó denevért is elfogadtam, mivel az nem 6 VP-ért hozható ki.
- Meghal a Hegyi rák, mivel a Griff nem veszi el az ÉP-bónuszt a rák meghalása miatt.
- A kezdőszabály az, hogy a kezdő játékos nem húz lapot.
- Az univerzum kifordításánál a szakértelmek továbbra is VP-ért jönnek ki, így a Gyógyítás idézési költsége 2 VP.
- A kakukktójás a Rájanyék, mivel azt nem Orbán Nándor rajzolta.
- Az április Krónika pillanatában 822 fajta lap volt a HKK-ban, a Gyémántsárkánnyal bezárólag.
- A kakukktójás az Energiakitörés, mivel az nem azonnali reakció lap.
- Egy 3. kiadású alappakliban 11 nem gyakori lap van. 13+1. A „génusz” Hörcher László.

Két hibátlan totót is kaptunk, és mellettük rengeteg 13 találatos szelvény érkezett, közülük sorsolással döntöttük el a harmadik díjat.

Az új totónk ismét a Káosz Galaktikához kapcsolódik. A kérdések nagy része 1997. május 20-ára vonatkozik, de van egy pár kérdés, amelynél külön feltüntettük azt, hogy mikorra vonatkozik. Ezúttal is 13+1 kérdés van, amire rögtön kapsz három lehetséges választ, melyek közül választhatsz, hogy melyik a helyes. A totó táblázatában a kérdés sorszámának megfelelő oszlopban karikázd be az általad jónak tartott válasz betűjelzését (A, B, C). Ha ezt megcsináltad, nincs más dolgod, mint olvashatóan kitölteni a megfelelő rubrikákat, és feladni a következő UL-el. Beküldési határidő: 1997. július 7. A beküldött szelvényeket kiértékeljük, és a szerencsés legjobbakat díjazni fogjuk. A játékban való részvételnek van néhány feltétele: Csak az olvasható és áttekinthető szelvények vesznek részt. Az AK-ból kivágott szelvényt küldd be, minden más fénymásolat vagy hamisítvány a kukába vándorol. Egy játékos több szelvényrel is játszhat, amennyiben az mind eredeti, újságból kivágott szelvény. Most pedig lássuk a nyereményeket, amiért érdemes beküldened a tippjeidet:

- helyezett fordulósám x 3000 IG& vagy 5 arany
- helyezett fordulósám x 2500 IG& vagy 4 arany
- helyezett fordulósám x 2000 IG& vagy 3 arany

Rosco Borló már órák óta a számítógépe előtt görnyed. Három keze szinte követhetetlenül püfölte a klaviatúrát. Homlokára mély barázdákat csalt az összpontosítás. Már nem sok kellett, hogy feladja a kísérletezést, amikor a gép monitorán feltűnt a megfejtett üzenet.

– Sikerült! – tört ki belőle az örömjuggás.

Kezében lobogtatva az előbb kinyomatott papírlapot, maga köré hívta a legénység tagjait, és olvasni kezdett.

Üzenet a Suhanó Sirály kapitányára részére!

Igen tisztelt Dracon kapitány! Örömmel értesítem, hogy az utóbbi egy hónapban elvégzett állhatatos munkája jutalmául 2 db W+S Giga Beam lézerező tulajdonosa lett. A jutalmat a Menes csillag 3. bolygóján veheti át. További információ a helyszínen.

Üdvözlettel: a Galaktikus Flotta Tricipleita ügyegparancsnoka.

* * *

A kapitány elégedetten nézett végig a vadonatújnak látszó hajón. A legénység jó munkát végzett a festéssel. Kaján vigyor futott végig az arcán, mikor a hajó oldalán a jól ismert név helyett elolvasta az újat: Suhanó Sirály.

* * *

– San! Én kiszállok. Elegendem van a szövetség ügyeiből. Már a múltkor is majdnem ráfáztunk er-

Rosco Borló (#1515):

A BOSSZÚ

re a kódolt rádióadásra. Minden kalózt nem tehetünk el láb alól, aki a szövetséggel packázik. Megkülönböztés is már megvan a pénzem egy egyes agyú hajóra. Ideje, hogy eltűnjek a világ másik végébe.

– Igazad lehet! És én segíték neked, Jerry.

Sam keze centiről centire araszolt fekete csizmája felé. Mikor megtalálta, megnyugodott, és világlángorsz mozdulattal mártotta cimborája mellkasába a túlélőkést. Jerry elkerekedett, üveges szemmel hörgött:

– Miért?

– A Drake Kalózsövetségéből csak így lehet kilépni. Mellesleg a te csekkártyáiddal már hármasságú hajót is vehetek.

Megvetően köpött haldokló társa felé, és csendben elhagyta a kocsját.

* * *

Az úrkikötőben már várták. Fiatal fiú vezetett a raktárak felé. Sikátorokon, bűzös utcákon, szeméthalmokon vezetett az útjuk már legalább húsz perce, mikor a fiú egy rozoga raktárépületre mutatott.

– Ez az.

A kapitány 10 IGA-ot dobott neki, majd elindult a raktár felé.

Félfúton lehetett, amikor észrevette a szétron-

csolódott nyitószerkezetet. Lassan nyúlt a fegyverért. A bejáratnál már kezében volt a MicroBlast pisztoly. Óvatosan belépett. Páncélozott úrruhája megvédte érzékeny orrát a penész, és romlott árúk átható bűzétől is.

A raktár hátsó részén halvány fényt látott piszlakolni. Odaérve egy zseblámpát látott az egyik konténerre állítva. Rosszat sejtve megfordult, ám meglepődtek. Erőteljes hang csattant a sisakba épített fejhallgatón keresztül.

– Dobd el a fegyvert, harmadagyúkám!

A pisztoly nagyot koppant a földön, és ő felemelte a kezét. Egy ember állt előtte, kezében HKI kispuska.

– Örülök, hogy besétáltál a csapdánkba, és így átadhatom a Drake szövetség üdvözlését. Sajnos az ígért W+S Giga helyett csak egy picike ólomdarab lesz a jutalmad mindazért a lelőtt 20 Karibi Utazóért, ami a tevékenységed folytán elpusztult.

A raktárépület csendjét fegyverropogás törte meg...

Óvatosan kutatta át a földön heverő testet, és vigyorogva tette zsebre a köteg csekkártyát. Hal-kan és megvetően sutogta a haldokló fölébe:

– Jegyezd meg jól: egy tricipleitának mindenből három van.

Felállt, és harmadik kezével elrakta a másik MicroBlast pisztolyt...

TALIZMÁN

Szerep- és kártyajáték magazin

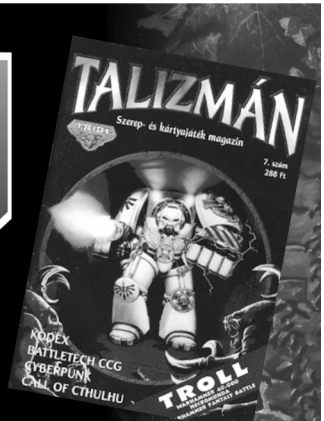
MEGJELENIK MINDEN HÓNAP 7-ÉN

Ars Magica, AD&D, Call of Cthulhu, Codex, Earthdawn, Star Wars, Vampire és Werewolf...
Magic: the Gathering, Middle-earth: Wizards, Star Wars és X-files...

MOSTANTÓL A BEVÁLT ROVATOKON TÚL:

Talizmán – szerepjáték magazin az igényeseknek

Ghalla News

A Túlélők és Kalandorok magazinja

'97 június

Hallottad már Atlan zászlainak hírért?
S a Jelet, mely rajtuk ezüstben ragyogott?
Vagy Garung'Cha-oron, a Sárkányúr nevét,
– s hogy sírja rejtekén mily rajzot alkotott?

És az elf ősmágus, a Fehérsörényű
zöld íriszén milyen formán izzott a fény?
S a Szimbólumot, mely Örökös Érvényű
lényegéből hogy szötte a Legfelső Lény?

Tudod-e, hogy Más Síkok között süvöltve
mit vittek fémkörmű, lángoló angyalok?
S mihez fohászkodott Yalchion üvöltve
mikor felszikkraztak az első hajnalok?

...Ne hidd, hogy az Időket Szólító néma
és hogy Namiria Végzetével vége
az összes reménynek. Csak lásd: újra él a
Pentagramma Misztikus Testvérisége!

Szerkesztői üzenetek

Figyelem! A Ghalla Newsban megjelent íráso-
kért a Beholder Bt. nem fizet szerzői díjat,
csak az Alanori Krónika többi részében közölt
cikkekért. Ha valaki mindenképpen szeretne
szerzői díjat kapni az írásáért, akkor ezt
kérjük külön jelezze! Az ilyen cikkeknek szí-
gorúbb kritikai feltételeket kell kielégítenie.

Sokan kérdezik tőlünk, hogy miként lehet
hirdetni a Ghalla Newsban. Nos a TF-fel, és
KG-vel kapcsolatos hirdetéseteket feladhatjá-
tok a fordulótokkal együtt egy külön papíron,
melynek fejlécén szerepel a Ghalla News vagy
KG hirdetés felirat. a szerk.

Apró-statisztika

Az elmúlt év Ghalla Newsainak (29–40) Aprók rovató-
ban 478 karakter adott fel hirdetést, összesen 980-at (a
szervezeteket nem számolva). Ez azt jelenti, hogy nagy-
jából minden hetedik kalandozó adott magáról hírt. A
hirdetők közül 273 csupán egyetlen aprót közölt, 34
kalandozónak legalább minden második számban volt
mondanivalója. Közülük a legtermékenyebbek teljesít-
ménye:

<i>Élesszemű Veriel (#1742)</i>	13
<i>Clark O'phane (#5383)</i>	13
<i>Yoro Okiyi (#2826)</i>	15
<i>Dinen Itbildin (#3777)</i>	15
<i>Sötét Orlan (#3409)</i>	16
<i>Westy (#4378)</i>	16
<i>Faithful Tantbalas (#3429)</i>	19
<i>Graham Treefrog (#4788)</i>	31

Igazán szerencsétlen volt Qi Csuang-ce, akinek ka-
racterszáma kétszer is tévesen jelent meg. Helyesen:
(#4580). A legtöbb hirdetés az áprilisi (40.) számban
jelent meg, amelyben két kalandozónak is olvashattuk
6-6 apróját (Sötét Orlan és Westy).

Végül pedig íme a teljes statisztika, melyben min-
den olyan kalandozó szerepel, aki háromnál több hir-
detést adott fel:

				Kócos
31 (#4788)	7 (#4580)	5 (#5604)	4 (#5368)	
19 (#3429)	7 (#4485)	5 (#5473)	4 (#5147)	
16 (#4378)	7 (#4304)	5 (#5440)	4 (#5051)	
16 (#3409)	7 (#4216)	5 (#4928)	4 (#4794)	
15 (#3777)	7 (#1731)	5 (#4825)	4 (#4725)	
15 (#2826)	6 (#5646)	5 (#3958)	4 (#4462)	
13 (#5383)	6 (#5406)	5 (#3406)	4 (#4234)	
13 (#1742)	6 (#3492)	5 (#3398)	4 (#4067)	
11 (#4879)	6 (#3370)	5 (#1657)	4 (#3755)	
11 (#4279)	6 (#2665)	5 (#1606)	4 (#3517)	
10 (#5433)	6 (#2072)	5 (#1539)	4 (#3465)	
10 (#4527)	6 (#1953)	5 (#1226)	4 (#2898)	
10 (#1741)	6 (#1490)	5 (#1143)	4 (#2824)	
9 (#2424)	6 (#1474)	4 (#5929)	4 (#2472)	
9 (#1701)	6 (#1170)	4 (#5895)	4 (#2295)	
8 (#5991)	6 (#1160)	4 (#5820)	4 (#2287)	
7 (#5162)	5 (#5886)	4 (#5617)	4 (#2077)	
7 (#4706)	5 (#5738)	4 (#5569)		

Szépséges Hölgyek, Kedves Urak!

Őszinte örömmel jelentem, hogy a II. Ghalla Szépe verseny megrendeztetett, és végredménye is megszületett!

Jó volt látni, milyen nagy számban aktivizálta magát Erdauin férfi (és, mint lentebb majd kitetszik, részben női) lakossága, sok-sok ajánlásban dicsérték a szebbik nem szépségét, de általában esíkkadtak amellett, hogy a szépségversenynek alcíme is volt: az Év Arca, és nemcsak választottjuk bájos arcocskáját, hanem testüket és lelküket is magasztalták – de véleményem szerint ez nem is baj. Pontban negyven hölgyet ajánlottak a figyelmükbe, no persze sokukra csupán egyetlen szavazat érkezett (bizonyos szempontból ez lehet a legértékesebb...), ugyanakkor voltak, akik a szavazatok sokaságát kapták.

Nem volt könnyű dolga zsűrünknek, a pontozásban természetesen elsősorban a szavazatok számát vettük figyelembe, de nagy szerepe volt az ajánlás minőségének is – volt néhány írás, amely mindannyunkat lenyűgözött –, ez akár megtöbbszörözhetette a pontszámot. Én, aki először vettem részt a kiértékelésben, nagyon élveztem a levelek stílusát – egy pillanattal sem unatkoztam: hol nevettem, hol elérzékenyültem az írásokon.

Sok gáláns férfit tett felajánlásokat a legszebb hölgyeknek, úgy mint a vallások, fajok, jellemek legszebbjeinek, de mivel ezeknek ellenőrzésére a zsűrnek nincs megfelelő apparátusa, úgy döntötünk, e csecsebecséket is a verseny helyezettejéi kapják meg. Természetesen, ha valakinek az nem felelt volna meg, visszakérhetne volna ajándékát – őszinte örömmre ezt senki sem tette meg, sőt, további felajánlások érkeztek, ígymgen is bizonyításra került, hogy alapvetően nagylelkű kalandozók lakják Erdauint. Köszönet mindannyiunknak az értékes díjakért.

De nem húzom tovább az időt, lássuk kik voltak azok a leányzók, akik az idén legjobban tetszettek Ghalla kalandozóinak.

A verseny szorosságára jellemző, hogy a harmadik hely sorsáról nem tudtunk egyértelmű döntést hozni, két hölgy is pontosan 50 pontot szerzett, szerencsére a bőkezű felajánlásoknak köszönhetően holtszerenyt hirdettünk a két csodás szépség, **Avina** és **Camilla Moon** között. Díjuk egy-egy arany nyaklánc, arany karperce, aranygyűrű, és borostyánfüggő.

A második helyen, 64 ponttal, egy szédítően gyönyörű alakváltó leány, **Kasza Blanka** végzett. Ő egy aranyláncot, egy ametiszt-medált, egy borostyánfüggőt és 100 aranypénzt kapott.

És végül, nagy-nagy örömmel jelenthetem, hogy ebben az évben új hölgy foglalja el Ghalla Szépségkirálynőjének képzeletbeli trónját, egy tündökletes ember leány, **Belladonna** személyében, aki nem kevesebbe, mint 76 pontot kapott. Ő lett a legszebb arcú hölgy, „Az Év Arca” is. A díja egy aranykorona, egy aranylánc, egy obszidiánfüggő, két aranypikkely és kettőszáz arany.

Ezek az ékszerek remélhetőleg még tovább emelik majd ezeket a hölgyeket a fényét, ha ugyan ez lehetséges... Mindenesetre mind a négyen fogadják őszinte hódolatomat, a többi zsűritag nevében is természetesen.

Két különdíjat is kiosztottunk, mert volt két olyan ajánlás, melyben olyan színvonalon méltatták egy-egy hölgy bájait, hogy

ezek a szépségek szinte megjelentek a szemünk előtt. Sajnálattal módon szavazataikkal lemaradtak a dobogós helyekről, de díjazásuk nem maradt el.

Szerény véleményünk szerint a legmeggyőzőbb ajánlást **Sylvia**, egy elf hölgy kapta, Há-psi tollából. A magasztalt hölgy egy réz papi karkötőt kapott. Gratulálunk, ebben az esetben főleg az ajánlás szerzőjének, de a hölgynek is, hisz valóban szépséges az írás tanúsága szerint. Álljon itt egy rövidke részlet a hosszú elbeszélésből:

„Nézem, abogy fút szedett. Szőke, hosszú baja minden egyes lebjárlásnál előrebullott. Mimba lassított felélen néztem volna a jelenetet. Hajol... lassan... nyugodtan... a rakoncátlan tincseket a füle mögé teszi... Akkor láttam meg hegyes kis füleit. Tebát elf. Egy kis tündér!”

Mégsem ez volt az az ajánlás, ami legjobban lenyűgözte a zsűrit. Egy ember menyecske, **Myra** önmagát tartja Ghalla legszebbjének, és ezen véleményen olyan csodálatosan formába öntötte, hogy mindenképpen szültségét éreztük, hogy díjazzuk őt.

Egy kis részlet irományából:

„...Nézem, mit nézem, bámulum tükörképem a tóban, gyönyörködöm benne. Káprázatos. Mesésézp vagyok. Karcsú, magas, vonzó, bájos, de mindenekelelt: gyönyörű. A legszebb, akit eddig láttam. A Nap sugara erőtelniül csillan telt, formás kebleim között megbúvó két kard szimbólumon, a tó tündére dübösen mered rám a víztükör alól, sárga az irigységtől. Vagy inkább zöld?”

„...Tökéletes vagyok, bárki megmondhatja; a legszebb ember nő... vagy csak a Legszebb, egyszerűen?”

Nos, ezt mi nem tudtuk megítélni, és sajnos a Myrát látó férfiak annyira szépsége bővületébe estek, hogy képtelenek voltak ajánlást küldeni róla, mi mindenesetre bizalmunk jeleként egy ezüst papi karkötővel jutalmaztuk. (Itt jelezném, hogy én szívesen megismerkednék vele személyesen, hogy legközelebb megkönnyíthessem a zsűri dolgát...)

Az annyit emlegetett zsűri tagjai **Veres Ignác** úr, **Otyik** (akiket külön kiemelnék, hisz ők voltak, akik a szépségverseny megírdették, és lebonyolították, köszönet érte nekik!), valamint **Babsálata** és **Bányász Soma** voltak, no és szerény személyem.

Zárásul még egyszer szeretném megköszönni a beérkezett rengeteg ajánlást, ajándékot, és gratulálok a hölgynek. Jövrőre is lesz szépségverseny, járjatok nyitott szemmel a világban! Szerelmesek, titkos imádók, vagy egyszerűen csak a lányok szépségét csodáló férfiak, hegyeztetek tollaitokat!

A II. Ghalla Szépe verseny zsűrijének nevében:

PELEGRIN (#1531)

Közös Tudati Tallózó

Ezúttal három tudat is megörvendeztetett azzal, hogy irt magáról. Megörvendeztetett, mivel mostanában nem nagy a lelkesedés a KT-k részéről a Tallózó iránt. Remélem ez változni fog! Az első bemutatkozó Közös Tudat egy furcsa közösség, melyről idáig szinte semmit sem hallottunk, a **Szamócák (#9121)**.

Sziasztok!

Dzsoki a gonosz vagyok a Szamócák KT vezetője. Ez a kis számú KT még csak egy tucat tagból áll, de már két és fél éve erős közösséget alkot Ghallán. Az, hogy ilyen lassan növekszünk, csapatunk minőségét tükrözi. Nálunk mindenki elve: egy mindenkiért, mindenki egyért. Szorgalmasságunkat mi sem tükrözi jobban, mintbogy tucatnyi taggal már a negyedik képességünket fejlesztjük. Átlátjuk, milyen erő lehet egy csapatban, ha összedolgozik, ezért képességeinkben nem az egyes tagok megerősítésére törekedünk, hanem a köztünk levő korlátok letörésére. Sokan ismerbetettek ennek első példáját a Könnyű Telekinézist. Ennek ellenére a személyiségek semmiben nincsenek korlátozva, mindenki továbbra is azt tesz amit akar, ha lop, ha rombol, ha segít vagy épít, ezzel nem bátraltatja a KT céljait. Általános KT vagyunk, közénk bárki beléphet, de ha csak önmagára gondol, nem fogja magát jól érezni. Aki viszont tudja miért alakul egy Közös Tudat, és tevékeny tagja akar lenni, az örömmel vehet részt társaival együtt a Szamócák szervezkedéseiben. Lehetnek ezek KT-n belüliek vagy akár Ghalla gondjait érintőek. Lelkesedés és összetartás a fő motívumunk. Ebben rejlik a Szamócák ereje, és ettől fogunk tovább erősödni.

Üdvözlettel:

DZSOKI A GONOSZ

Nagyon szép teljesítmény 12 taggal három képességet kifejleszteni! Gratulálok hozzá, és további sok sikert a gyarapodáshoz! A következő bemutatkozó az elsőként megalakult Leah hívó tudat, a **Pusztítás Próféta (#9113)**.

„Az ég mintba kissé elszürkülne, mintba a birtelen rezenéstelenlenné torpan szél hátán egyetlen madárral sem jutna el a füledhez...” Ugye ismerős a kép? Valahol itt indul el mindazon kalandozók életének bosszú útja, akik végül is az igaz Isten(nő) hitét választják. S itt indul minden olyan kalandozó útja, akik végül a Pusztítás Prófétaának a sorába állnak s a hitet terjesztik. Ezen rövid tájékoztatót azt a célt szolgálná, hogy valamit meg lebeszen tudni a KT-ről. Mit is lehetne írni a KT-ről? A Próféta Ghalla első Leah hívó speciális Közös Tudata, mely, mint bizonyára tudjátok, az első időkben – kb. 2 évig – nem működött sikeresen. Leabnak bála, azonban a KT sikeresen talpra állt, s fejlődésnek indult. A kezdeti nebézségek után néhány aktív tagnak köszönhetően fellendült az élet, s rohamos gyarapodásnak indult a KT, és fél éven belül 10-

ről 30 főlé nőtt a taglétszámunk.

A KT demokratikusabban elveken működik, mint az ugyancsak Leah hívó Ördögi Kör. (A KT képességeibe mindenkinek van beleszólása.) Jelenleg 2 képességünk van készen, s nem sokára készen lesz a harmadik is. A Prófétaakat nemigen kötik szabályok – szerintiünk mindenki azt csinál, amit akar – de azért havonta egy jelentést köteles minden tag küldeni magáról Grath Morpbusnak, a KT vezetőjének. A belépés feltételei sem nagyon kötöttek, inkább csak ajánlottak. Ebben az ajánlásban csak az van benne, hogy a jelentkező jó, ha minimum bűséges követő és legalább gonosz (15) a jellege.

A KT célja Leah hitének feltétlen terjesztése, s mint a nevéünkől is kiderül, a rombolás, a gonoszkodás. Most menjetekek békével, s ha úgy érzitek megfelelő az idő, akkor keressétek meg a legközelebbi Kasza jelvényt viselő alakot, és ne habozatok!

Addig is a Halál Kísérjen Utatokon Titeket!

A PUSZTÍTÁS PRÓFÉTÁI (#9113 KT)

Hát elég sötét a bemutatkozó bevezető idézete, szinte éreztem a halál szelének hidegét végigfutni a hátamon. A másik bemutatkozó KT sem békésebb a pusztító prófétaéknál, csak ők Tharrt, a háború védnökét tisztelik mindenekeftel. Ez a **Két Kard Testvérisége (#9118)**.

Tharr bívei! Harcosok! Közel három éve alakultunk a Föld és Háború istenének első katonai szervezetévé, hogy kinyitvánítsuk akarátát Ghallán. Céljaink: a harci képességeink tökélyre fejlesztése, valamint a természetes szelekció meggyorsítása. Siralmasnak találjuk Ghalla erőnléti állapotát, de mentálhigiénés programunknak köszönhetően javulás várható. Tudatunk az egyik legerősebbnek bizonyult a virto-planáris háborúban, és készek vagyunk bármilyen harci tevékenységben részt vállalni. Tagjaink az olimpiákon élvezettel és eredményesen demonstrálják Tharr végtelen hatalmát.

Borax nem a királyunk, de uralkodója annak a területnek, ahol jelenleg tartózkodunk. Minden általa személyesen kibírdetett törvényt elfogadunk, melynek megballgatására az Alanori Játékokon megjelenünk. Mélységesen elítéljük azokat, akik a barcon kívül más eszközöket alkalmaznak a boldogulásukhoz. Természetes szövetségünk minden barcos csoportosulás.

Legyetek mindig edzettek, és harcra készek!

KÉT KARD TESTVÉRISÉGE (#9118)

Ennyi volt a móka mára, zárul Treemnek KT-tára! Továbbra is várom az **Ördögi Kör (#9116)**, az **Igazság Keresői (#9115)**, a **Mesterek Bandája (#9112)**, a **Zan Rendje (#9110)**, az **Északi Druida Szövetség (#9109)** és a **Naplovagok (#9108)** Közös Tudatok bemutatkozását!

TREEM

Kalandozók városa

Mi, társaink bizalmából illetve magunk szorgalmából Fehérbérc és Biztosrév városok tanácstagjai köszöntünk Téged!

Örömmel üjságoljuk, hogy Fehérbérc városa immár 18 négyzetmérföldes területtel büszkélkedhet (a most érkezett kalandozók kedvéért: felépült a második városmező), és Biztosrév határai is nemsokára jelentősen változni fognak. Az építkezések Biztosrév esetében a 139,61, majd a 138,61; ennek elkészülte után pedig a 137,61-es koordinátákon, Fehér Bércnél pedig a 73,60 majd a 73,58-as koordinátákon fognak folytatódni. Kérjük, hogy az építkezni szándékozók (köztük TE is) a megadott mezőkön szorgoskodjanak! (És munka után juttassák el az adott fordulórészlet másolatát Gwendolennek vagy Edward a kíváncsinak, hogy az építési verseny díjaiból részesedhessenek.)

Sokan érdeklődtek, hogyan lehet a kalandozóvárosokban építkezni. Nos, első lépésként adj ki egy feltalálás parancsot a főutcara, majd gyűrőzz neki és... Apropó, építkezés!

Akik ellátogatnak a két város valamelyikébe és a gyönyörű természeti környezet (valamint a kalandozóbarát lokális monetáris politika) hatására úgy döntenek, hogy szeretnének egy KT-épületet felhúzni valamelyik településen, az építendő palota (udvarház, kulipintó stb.) tervezett helyét, jellemzőit írják meg egy mentális üzenetben Gwendolennek vagy Edward a kíváncsinak, hogy a városi tanácsok kiadhasák az építési engedélyt. Ez nagyon fontos, ne felejtsetek el, mert kellemetlen meglepetésben lehet részetek, ha engedély nélkül építkeztek! (Az engedély nélkül elkezdett építményeket jobb esetben lebontatjuk, rosszabb esetben elkészültük után más célra fogjuk hasznosítani. Ez nem öncélú akadékoskodás; célunk, hogy a városok mindenkinek segítséget és ne bosszúságot okozzanak. A KT-épület építésének feltétele még, hogy az adott KT 600 TVP-t építsen az adott város egy épülő mezőjébe (cserébe a készen kapott építési telekért) és befizesen a Városi Tanács kasszájába száz aranyt (illeték).

A Sheran-híveket ezúton (is) megnyugtadjuk, hogy nem kötengert szeretnénk létrehozni, hanem lakható városokat. Értelmezésünkben ez érintetlenül hagyott erdők-mezőket jelent a városok határai mellett, a városokban pedig gondozott parkokat, arborétumokat, fűvésztereket szökőkutakkal, csörgedező patakokkal és azokon átívelő hangulatos hidacskákkal. Ha a városok körüli háborítatlan természet iránti (félszeges) aggodásokat félretennénk, és inkább az építkezésekben (és parkosításokban) segítenénk, a felvázolt (szerintünk igazán tetszetős) városkép sokkal gyorsabban kialakulna. (Tipp: építsetek KT-házat rusztikus farönkökből egy hatalmas kert árnyas fái közé, ahol csiripelnek a madarak, a talajt pedig elborítják az illatozó virágok).

Megkeresésre szívesen adunk tanácsokat bármely KT szá-

mára, bár szerintünk nem szorultok rá – aki a TF-en odáig jut, hogy KT-épületet szeretne felhúzni, úgyis tele van ötletekkel.

Más téma, mégpedig VÁROSI CÍMEREK. A címerkötő versenyre számos nevezés érkezett, igen színvonalas munkákkal. Jellemző, hogy az igen jó ötleteiket nagyon szépen kidolgozták a pályázók, és többnyire részletesen indokolták a címer egyes részeinek jelentését, kialakulásának képzelte történetét. Jelezték, hogy szeretnék további pályaműveket készíteni, ezért a címerkötő verseny határidejét 1997. július 31-ig meghosszabbítottuk. (E számunkra is váratlan döntést azért hoztuk, mert némelyik címer készítési technikája igencsak időigényes, és a jó ötleteket inkább dolgozták ki tökéletesen, mintsem elkapkodták.)

Az építési versenyre eddig meglehetősen kevés pályázat érkezett. Az a néhány kalandozó, aki a kiírt határidőig eljutatta nevezését erre a versenyre, igencsak jól jár, mert egy főre meglehetősen nagy összegű díjkupac fog jutni. Aki lemaradt erről a díjözönről, csak magára vethet! (A jelentkezések kis száma azért is érthető, mert a városok növekedéséből látszik, hogy a tanácstagokon kívül jó pár kalandozó „urbanizálta a vad természetet”).

Természetesen az élet nem áll meg, amit az is bizonyít, hogy a május 26. és november 30. közötti időszakra meghirdetjük az építési verseny 2. szakaszát, amelyre nevezni forduló(i)d azon részeknek/részeinek A/4-es fénymásolatával/fénymásolataival lehet, amely(ek)ben építéssel valamennyit valamelyik városban. Ha egy karakter több fordulóban is épített, az általa végzett munkát természetesen összesítve értékeljük. Kérlek, a másolatok ELSŐ OLDALÁRA írd fel nevedet, címedet, valamint karaktered nevét, karakterszámát, fáját és nemét (ezek a faji/nemi különversenyek miatt van szükség) és küldd el a következő címelemelyikére:

(#5642) Gwendolen – Zimányi Zsófia

1104 Budapest, Szőlőbogyó u. 8. III/11.

(#4415) Edward a kíváncsi – Sipos János

1135 Budapest, Forgách köz 16.

Ezen az építési versenyen is értékes díjakat fogunk a legszorgalmasabbnak kiosztani, amelyre várjuk a Te felajánlásodat is (Edward már fel is ajánlott egy vasfegyvert a Biztosrévben legtöbbet építő hölgy részére).

Ezúton tájékoztatunk róla, hogy mindkettő kalandozóvárosi tanácsba érkezett jelölés valamennyi (na jó: a hét) isten híveinek fenntartott posztokra. Mivel a teljes jogú tagsághoz szükséges építkezés határideje június vége, nemsokára, reméljük, végleges taglistát közzölhetünk.

Desconhecido Deus (#2800) BALLADA A JÖVŐBŐL

Alba Locsy EGY HALOTT ALAKVÁLTÓ LÁNYHOZ...

A halott alakváltó lánynak, kit eltemettem,
de még mindig bennem él...

Meglátlak...

Nem mozdulsz. – Máserre jársz.
Hideg vagy. – Másmiért égsz.
Nem nézel. – Már más világot látsz.
Halott vagy. – Most már nem élsz.

Lehajolok...

Halott testedet karjaimba emelem.
Nem! Ez nem lehet szerelmem!
Odalépek a szakadékhöz. Elengedlek: Szállj!
Ez életedben nem adatott meg, de... Várj!

Repülök én is veled!

Skinhead (#4988) AVINÁHOZ

A szó röpiúne, szállna ajkaimról rég,
Hogy csodás szépségedről dalra fakadjék
De szebb vagy Te a szónál, mit a képzelet,
Ím magától előteremthetett.

Hisz a Nap ölelt át, mikor megszült Földanyád,
Szemedben most is ott örözd sugarát.
És melegétől fényes szép tekinteted,
Mi mélyében rejlik, az tiszta szeretet.

E zöld tótükör nyugodt s hallgat, mint az éj,
Vagy drágakölként csillog, ha hajnal pirja kél.
Hajad fénylő színét a Hold szítálta tán,
Pergő ezüstét egy hűvös éjszakán.

Hosszú szálaival táncot jár a szél,
Vállaidra omló palást terül szét.
Bőröd alabástrom, szeplőtlen fehér,
Nincs oly puha bársony, mely setymével felér.

S ó a száz, melyhez nincs fogható,
Eperpirosát csókolni volna jó.
Nyakad kecses ívét irigylő vadmadár,
Tudom nincs nálad szebb, Te bájos elf leány.

Ezért drága hölgy bocsásd meg vétkeimet,
Hogy vissza nem adhatom hűen képedet:

A szó röpiúne, szállna ajkaimról rég,
Hogy csodás szépségedről dalra fakadjék
De szebb vagy Te a szónál, mit a képzelet,
Ím magától előteremthetett.

Keményen dobbannak a lábak,
Egymásnak vetve a vállak.
Mindenkinek szeme az ellent nézi,
S a szertartás utolsó részét végzi.

A tűzből az energiát magába szívják,
Töltik magukat, amíg csak bírják.
Hisz az ellenség túlerőben van,
Hatalmasabb kalandozókkal teli had.

Nekik csak a büszkeség marad,
S a csata ideje jön, csak rohan.
Magukért fognak küzdeni nemsokára,
felsír az egyik elf gyermeke végre-valahára.

Asszonya megszülte, hogy meghaljanak,
a gonosszal szemben harcoljanak.
Fűtötte őket a bosszúvágy, s a barátság.
Nem vette kedvüket semmilyen barbárság.

Tharr, Sheran, Fairlight az ő isteneik,
Őket még a halálba is követik.
Kisül sok áldomás, erőpajzs, s gyógymógy.
A becsület elvesztésére csak a vér a gyógymód.

Őszetett kezekkel imádkoznak tovább,
Megsegítik őket isteneik talán.
Erőt merítenek ismeretlen barátaikból,
S kitartást kérnek társaiktól.

Az utolsó csepp mérgek kenődnek,
Az alakzat sorai rendeződnek,
Az öklök megacélozódnak,
Az idegesebbek szitkozódznak.

A távolban sötét árnyak illannak,
S vashegyű lándzsa élén fények villannak.
Hát eljött az idő, mikor folyni fog a vér,
Mikor a haldokló csak megnyugvást kér.

Rémült csend, a madarak hallgatnak,
Érdemtelen bárdok unottan hangolnak.
Nekik nem jelent semmit ez a csata,
Számukra csak a történet szép maga.

Itt most meghal sok jó barát,
Csak Leah birodalmában találkoznak odaát,
De mosoly jelenik meg arcukon,
Sokan csak nevetnek felesleges harcukon.

Nagyhatalmú Közös Tudatok vezetői,
Ködös ideológiák bolond követői.
Kik segíthettek volna rajtuk talán,
Náluk a szép szó süket fülekre talált.

Volt, ki segített volna rajtuk,
De megiltották, s elfordították arcuk.
Csak maguk vannak megint,
A vezetőjük kezével legyint.

Megindulnak előre az ellen felé,
Dalra fakadnak, hogy a hegyek zengenek belé
Egyre hangosabban szól a harci dal
Elméjük körül a Barátság által épített fal.

Őszecsapnak a csapatok ridegen,
Fém pattan fémen csillogva, hidegen
Néhol már érezni a DEM-ek illatát,
Egyre többször robban a szembe villanás.

Mosolygó angyal rózsaszín bugyiban,
Egy „Mester” árnymanó szed tárgyakat dugiban.
Denevérek, s koponyák gyűrűként ölelik egymást,
S a lelkekben égő igaz barátság még bírja a támadást.

Nincs már több DEM, az élet a tét,
A becsület többet ér, mint a pusztá lét.
Biztonság nélkül is dalolva támadnak,
A lét sivatagán most gyorsan átjutnak.

Nincs már, aki ellenállna a sötét hadnak,
A friss csatamezőn szívtelemek kutatnak.
Nincs még itt dögkeselyű vagy sárlidérc,
Csak a messzeségben fénylik egy fehér bérc.

Már nem léteznek e világban a tudatok,
S ez mit jelent, Te is tudhatod.
Távol vidékeken fájdalom robban fejekben,
Bénító zsibadás ömlik szét a kezekben.

Kiürült szívek a barátságért kiáltanak,
A meleg kézfogások hiányzanak.
Néhol egymásnak esnek a hajdanvolt barátok,
Hiába jósolt nekik mindig a látnok.

S a csata hősei ott ülnek isteneik oldalán,
Nincs többé földi gondjuk odaát.
Mindörökké boldogságban, békeben élnek,
S a bárdok csak róluk regélnek.

Amint túlvilági hatalmuk engedi nekik,
Felépítik régi Rendjüket megint,
De már nem térnek vissza többé közénk,
Mert az istenek kegyelme emelte őket fölénk.

Gondoljunk rájuk mély tisztelettel,
Imádkozunk hozzájuk kegyelettel!
Kérjük őket, hogy áldjanak meg minket,
Miként megáldották barátságával eleinket.

Gondold meg...

Hegyoldal. Kövek tengere, ezernyi kavics, mindegyik más és más. Van kicsi – nagy, fehér – fekete, szép – jelentéktelen. Egész életükben mozdulatlanul túrik a tűző napsütést, a téli fagyot. Néha egy-egy megadja magát a természet pusztító erejének, fájdalomkiáltással omlik porrá. Darabjait az északi szél szét a világ minden égtája felé, néhány nap alatt minden nyomát eltüntetve a katasztrófának.

De a legtöbb kavics rendületlenül áll helyén, esetleg egy kicsit megpróbálnak felfelé haladni a lejtőn. De egyetlen se jut túl magasra, és ez így is van rendjén.

Fürkésző tekintet a kőtengeren kívül mást is láthat szemével, monolitok árnyékában parányi zöld lapul. Pár csenevész kóró, fűszál, tenyérnyi zöldellő moha kapaszkodik makacsul a sovány televénybe. A kövek szemében azonban erdőnek tűnik, fenséges zöld vadonnak, mely igéző-csábító. Olyan paradicsom az számukra, mely szinte elérhetetlen, csupa panaszos sóhajokra jut erejükből, lehetőségeikből.

A kertnek őrzője is van, a kertész. Gondos és lelkiismeretes, hiszen felelőssége óriási. Ő felelős a hegy utolsó kincscéért, a lét utolsó lehetőségéért. Lehetőség, mily fontos szó. Tulajdonképpen nem is létezik. Hiszen a monolitok, a kertész, a kövek, a kert mind egy tökéletes egész része. A kertész eltávolítja a termőtalajból a köveket, öntözi a kertet. A kert zöldül, a kövek vívják magányos harcukat. Ez a világ rendje.

De van egy kő, egy a sok közül, teljesen átlagos, pontosan olyan, mint társai. Legfeljebb néha egy kicsit többet nyikorog az átlagosnál. Gondol egyet, és elkezd gurulni felfelé a lejtőn. Magával sodorva más kavicsokat is egyetkettőt, tízet-százat, az egész hegyoldalt. A kavicsok zörögnek, kiabálnak, boldogok, kiáltásuk az égig ér. Végre tesznek valamit, és láthatják közelről a kertet. Egy rövid ideig övük az, mitől oly sokáig el voltak tiltva. Szinte észre sem veszik, hogy féktelen bírvágyuk mindent és mindenkit elszöpör.

A lezúduló kőlavina nyomán nem marad más, csak a csupaszig hegyoldal. A köveknek nagyon nehéz lesz visszazúdulni, mondhatnám lehetetlen. Felfelé csak araszolni lehet, rohanni semmiképp. Egyszer jön majd egy új kertész is, aki folytatja elődje munkáját. De ő mindig emlékezni fog a történetekre, és kíméletlenül összeroppant minden kavicsot. És ez szomorú és kegyetlen sors. Sajnos igazat kell, hogy adjak neki. Mert a bosszúnak nincs soha-se vége.

Így a világ rendje felborul, és megszűnik minden Létező. A monolitok pedig csak némán hallgatnak.

VÖRÖS LEIF (#3110), a gnóm

avagy bibetetlen és soba nem ballott esetek Erdauin krónikáiból.

Papírra vetette: TREEM

Mostanában egyre kevesebb érdekes történetet hallok, ezért kérek mindenkit, hogy a hihetetlen eseteit küldje el nekem, mások szórakozására és okulására! A programhibákból fakadó visszasságokat viszont nem írom meg, a valós TF-hez ezeknek semmi köze.

- ❖ A mai első hír Freyától, az egyik Naplovagtól származik. Már a 127. Fordulójában elérte a 300-as jóságot. Jelenleg 303 jellempontja van. A nem Erdauinon születettek között méltán pályázhat az első helyre. Persze, ha egy egész KT együtt működik, könnyebb elérni ilyen kiemelkedő eredményt, de ebből is látszik, hogy egységben és összefogásban az erő.
- ❖ Sighter, mielőtt átúszott volna a csatornán, jól felkészült a túlóldalra. Nyilván félt attól, hogy elfogyhatnak a villámcsapáshoz használt drótszörői, mert 300-at vitt át magával. Legnagyobb meglepetésére a drótszörök a sorozatban használt villámok ellenére fokozatosan szaporodnak, köszönhetően a sok ezoterikus mardelnek. A számuk már majdnem elérte a 350-et.
- ❖ Cserna Billi, a második forduló mutáns tárgylistája: 1 kőkés, 2 kaja és 1 pszi-kő. Vajon minek egy mutánsnak pszi-kő, hiszen már úgyis van pszije!
- ❖ Eliának hihetetlen szerencséje volt, amikor az egyik ősi csatamezőn 3 db obszidián karkötőt talált a csontvázlord megölése után. Csak azt tudnám, hogy mit kezd három karkötővel!
- ❖ Bronzszakállú Horg, a bátor törpe, miután kiszabadította a gyíkemberek fogságából a Lord elrabolt gyermekét, 168 napon keresztül nevelte. Mire visszavitte a gyermeket az aggodalomtól megöszült szülők kastélyába, már kész harcost faragott belőle. S még mondja valaki, hogy a törpék csak a fémekhez értenek!
- ❖ Don Mortel Betonfalhoz hasonlóan nem kedveli a bénító mérgeket. A fordulójában három rájanyékkal csatázott, mindegyik csata kétkörös volt, és ötször bénította meg szervezetét a méreg. A végeredmény -20 támadás. Csak azt tudnám, hogy azt az egy kört hogyan bírta ki, amikor a rájanyák nem mérgezte meg!

Halott szerelem

Három napja tartott a multság a határvidéki várkastélyban. A várúr a kisfia születését ünnepelte. Nem ő volt a leggazdagabb várúr, de egyenes, kemény jelleme nagy megbecsülést hozott neki, és a betolakodók ellen folytatott vakmerő hadjáratai miatt magas rangot kapott a királytól. Nem ő volt a jóság mintaképe, de ellenségei rettegtek tőle, barátait pedig sohasem hagyta cserben. Várai biztos támaszt jelentettek a királyság számára.

– Az ifjú Tharkból katona lesz, és hadvezér. – mondogatta büszkén, s mivel a kicsi apja égővörös haját örökölte, még hozzátette: – Ahol hajának vörös lángja lobog, ott ellenségeit a pokol tüze emészti el.

A legjobb tanítómestereket fogadta fia mellé, akik megtanították írni-olvasni, bánni a számokkal, térképekkel. Oktatták kardforgatásra, hadtudományokra, s még sok mindenre.

Iszonyú felfordulás támadt a várban, amikor kiderült, hogy a gyermek elveszett. Szolgák rohantak fel-alá, próbálván kideríteni, mikor és hol látták utoljára. Lovasok indultak vágatva mindenfelé, katonák fésülték át a közeli erdőket. Az est leszálltával fáklafénynél folyt tovább a kutatás. A fiúcska azonban nem lett meg másnap sem. Az anyja kétségbeesetten sírdogált szobájában, apja indulatairól csak szeme villogása árulkodott.

Az öreg kobudera akkor érkezett a várba, és csodálkozva nézte a zavarodottan rohángáló embereket. A falujuk az erdőn túl volt, onnan már a kobuderek földjei térültek el. Nem nagyon tartották a kapcsolatot az idegenekkel, csak a bölcs öreg jött be néha a várba, beszerezni ezt-azt, és persze hírekért is.

– Mire föl ez a nagy kavarodás? – kérdezte az egyik katonát.

– Eltűnt az úr kisfia. Még csak nyolc éves, de mintha a föld nyelte volna el. Már mindenhol kerestük, de semmi eredmény.

– Hát, ha halat akarsz fogni, a folyóban kell keresned – mosolygott az öreg.

A katona nemhiába volt az őrség parancsnoka, és a kapitány helyettese, gyorsan vágott az esze.

– Öreg, te tudsz valamit!

– Ott van nálunk a faluban, este a gyerekekkel keveredett elő.

Az apja azonnal lóra pattant, s míg a falu felé vágatott, azon gondolkodott, hogy előbb a magához ölelést, vagy a verést ejtse meg. A faluban viszont meglepetés várt, mivel az ifjú Thark hallani sem akart arról, hogy ő most hazamenjen, s itt hagyja új pajtásait. A nevelés az első, így hát mit volt mit tenni, apja kénytelen-kelletlen nekiindult, vállalná-e valaki pár napra a fiút. Így került a de Ghomes családhoz a kis csavargó. Aztán a pár napból pár hét lett. Thark a falubeli gyerekekkel együtt játszott nap mint nap. Szinte észrevétlenül tanulták játékok közben a természet titkait, rejtezőkődést, élelemszerzést és egyebet. A többiek az ökölvívással is foglalkoztak, de hát az a

kobudérnak a vérükben van, Thark nem nagyon jutott tovább holmi kalimpálásnál. Különösen jól összebarátkoztak a házigazdájuk fiával, és egy lánnyal, Shaiával. Sokszor hárman tüntek el egész napra. Hamarosan elröpült a nyaralás ideje, de Thark vissza-vissza járt az elkövetkezendő években is, pár hetet minden nyáron itt töltött.

A falu szélén lakó remete mutatta meg nekik a varázsförmulát. Az öreg kicsit bolondnak tartották a faluban, de szívesen segített mindenkinek, ezért kedvelték is. Azt mondta a három gyereknek, pontban holdtöltekor hajtsák végre a rítust, s így örökké testvéreké válnak. Akármilyen messze is kerülnek egymástól, lelkiüket láthatatlan szálak kötik össze.

Két kobudera, egy lány, egy fiú, és egy ember fiú...

A legnehezebb volt észrevétlenül kiszökni éjjel a házból. Egy közeli barlangba mentek. Felrajzolták a rúnákat, s hozzákezdtek a szertartáshoz, mely nem volt igazán hosszú, gyerekfejvel is könnyen meg tudták jegyezni. Amikor a varázslatot a vérükkel kellett megpecsételni, kicsit megszeppentek, de az akarat és a hit segítette legyőzni ezt a kis problémát. Először semmi nem történt, aztán... Könnyű csilingelést hallottak, s furcsa érzés járta át őket. Lelkiük könnyű lett, s nyugodt. Végtelen bölcsesség érintette meg egy pillanatra elméjüket. Vértestvérek lettek, örökre...

Tharkot első pillanatban megragadta a lány szépsége. Hamvas fehér bőre, bájos arcoस्कája, derékig érő, hullámos fekete haja, hibátlan alakja, kecses járása sok férfiszemet vonzott. Megpróbált többször találkozni vele, s a vágy lassan szerelemmé mélyült. Egyre többet keresték egymás társaságát, és ami a legszebb az egészben, a lány sem volt érzéketlen iránta. Reb, így hívták a kedvest, egy átlagos polgári családból származott. Apja gazdálkodott, jövedelmük nem volt sok, de elég.

Szinte minden szabad percüket együtt töltötték. Néha szinte maguk előtt is félve, közös jövőjüket tervezgették. Thark érzete, sosem volt ilyen szerelmes, mint most, és tudta, vagy Reb lesz a felesége, vagy senki más. Nyár elején kezdtek a dolgok rosszra fordulni. Egy nemesúr, kinek legfőbb erénye mérhetetlen gazdagsága volt, kínázta magának a lányt. Nemesi címeit inkább intrikával, mint eredményeivel szerezte, és így fogott a feleségszerzéshez is. Reb apja iszonyú kártyaadósságokba keveredett, amit a nemesúr kifizetett – a lány kezéért cserébe. Thark apja felajánlotta, hogy kifizeti a pénzt, de hiába. Igaz, mindenki tudta, hogy szándékosan hajszolták bele a lány apját ebbe az adósságba.

– Apám, ne mondd, hogy semmit sem tehetünk! Reb nem lehet másé! – az ifjú harcosná nőtt Thark sápadtan járkált fel, s alá a vár nagytermében.

– Már elmagyaráztam neked, hogy milyen erők állnak az egész mögött – felelte az apja. – Nem csinálhatunk semmit, hivatalosan...

– De már az esküvő is ki van tűzve, három nap múlva – nézett rá könyörögve a fiú. – És hát ... Apám, mi az hogy hivatalosan?!

A várúr az ablakhoz sétált, és elgondolkozva kinézett rajta.

– Az egész attól függ, hogy tényleg szereted-e a lányt. Jó, jó tudom, ez nem is lehet kérdéses! Tizenkilenc éves vagy, szinte kész férfi. Kész vagy-e, hogy ezt bebizonyítsd, hogy megtegyél mindent a szerelmedért? Akkor figyelj! Én semmit sem tehetek, de ha te megszökteted a lányt...

Az esküvő már az elején botránnyba fulladt. Egy lángvörös hajú ifjú vágatott a néznép közé, egy tartaléklovat vezetve. A menyasszony felpattant rá, és egy szemvillanás alatt eltűntek. A katonák utánuk eredtek, de semmit sem találtak. A környékbeliek sem voltak túl segítőkészek, meg aztán a határ is közel volt, és a kobudérak nem nagyon szerették az idegeneket.

A férjfelölt tombolt, a lány apja vérbosszút emlegetett, de rajtuk kívül mindenki elégedett volt az események illetén alakulásával. A szerelmepárt pedig elnyelte a föld...

Egy mély barlangban húzták meg magukat. Előre felhalmozott készletek várták őket, akár hosszabb időt is itt tölthettek, míg elül a vihar. A barlang mélyén egy kis tó vize fodrozódott, melyet egy melegvízű forrás táplált. A vad meneküléstől kifulladásra örültek egymásnak és a szerelemnek. Lágyan ölelkeztek a tó hús hullámai között.

Az egyik nap félelmetes dübörgés támadt odakinn, és egy pillanatra forró levegő csapott be. Tharkba hirtelen iszonyatos görcs vágott. Először nem tudta miért, aztán rájött, hogy a varázslat igaz volt, és valamelyik vértestvérével baj történt. Megpróbálták kirohanni a barlangból, de kint mindent elborított a perzselő tűz. Muszáj volt visszamenekülniük a barlang hűvösebe. Csak estére tudták elhagyni a menedéket.

Kint egy elpusztult világ fogadta őket. Hamu és üszök mindeütt. Felégetve minden, erdők, mezők, falkak. Döböntően nézték az eszelen pusztítás maradványait. Senki sem maradt életben, sem a

családjukból, sem a falujukból. Egy teremtet élő lelket sem találtak, elindultak hát keletre...

Akkor már napok óta nem ettek, a kiégett földön semmi ehető nem maradt. Reb egyre nehezebben bírta a nélkülözéseket, hiszen vizük is alig volt. Thark cipelte napok óta, pedig már saját magát is alig vonszolta. Esténként mosolyogva vigasztalta a lányt, de tudta, a remény nem tarthat már sokáig. És egy átkozott reggelén Reb nem ébredt fel többé. Thark beleüvöltötte lelke minden fájdalomát a piszkos hajnalba. Sírva átkozta az isteneket, a mágusokat, és mindenkét, akinek köze volt a világégéshez, s így kedvese halálához. Egész nap, egész éjjel a lány holteste mellett zokogott. Reggelre eltemette kedvesét, és továbbment. De valami eltört a lelkében, örökre. Délutánra megtalálta az első fát, mely félig elszenesedett, viszont gyümölcse ehető maradt.

Dormodott gyűlölte, mert ő rendezte a világégést, mely elpusztította kedvesét. A jó isteneket szintén, hiszen hagyták, hogy ez a borzalom megtörténjen. A semlegesek, nevíkhöz híven, érdektelenek voltak számára. Így csak egy isten maradt, annak a birodalomnak az úrnője, ahová Reb került. A halál birodalma, s istennője, Leah. Thark nevét is eldobta, újat választott. Csak nemesi címét tartotta meg, melyre mindig is büszke volt. A halál szolgálatába állt.

...Néha álmodom. Reb eljön hozzám, s egész éjjel együtt vagyunk. Szeretjük egymást, beszélgetünk, vagy csak nézem a csillagok fényében. Mindig nagyon örültem az ilyen álmoknak. De egy reggel finom női körmök nyomait leltem a bőrömön. És egyszer, egyetlen egyszer volt egy másik álmom. Éjfél körül ébredtem, érezve, hogy valaki áll a fekhelyem mellett. Leah volt az, személyesen. Fehér csontkeze sápadtan világított a holdfényben, csontarcát csuklya takarta. Azt mondta, ha hűséges leszek a hitéhez, talán ad nekem külön feladatot. Nem olyat, amit bárki megkaphat, hanem olyat, amit csak én. És ha sikerrel teljesítem a küldetésemet, talán visszaadja nekem Rebet. Álom volt vagy valóság? Nem tudom. Én hiszek benne. Hinnem kell benne! Nagyon szeretlek Reb...

LORD REDPLAGUE

VU 5. év, Tharr hava, kardok napja (96. XII. 28.)

Tisztelt kalandozók, Ghalla népe!

A Korona Bajnokai most kérésrel fordulnak hozzátok, mert csak ti segíthettek bajbajutott országunkon. Csak ti pusztíthatjátok el a káosz szárbá szökött csiráját, és találhatjátok meg az élet vizét, az igazság forrását.

Az utóbbi idők népszerűtlen intézkedéseit nem szeretett urunk, a kegyes és bölcs Borax király foganatosította. Korona nélkül a király, király nélkül az ország. A trónon egy bitorló hasonlóan terpeszkedik jelenleg, és elvetemült, áruló miniszterek támogatják ármányait. Bajban van Alanor, és bajban van Erdauin. A káosz közeleg. Az ál-Borax akár Chara-din bábja is lehet!

Segítetek megkeresni elveszett uralkodónkat, és megdönteni a sehonnani trónbitorló hatalmát! A jeleket mindenki láthatta, kinek van szeme, és akinek több az esze egy bolhakutyánál, az tudhatja, minden szavam igaz. Segítetek! Tisztelettel:

A KORONA BAJNOKAI (#9125)

Válaszotokat a (#4842)-es karakterszámon vagy a 46-356-909-es telefonszámon várja McNewast (Erdélyi János)

